

கம்பராபாபனம்

அயோத்தியா காண்டம்

கைகேயி சூழ்வனைப் படலம்

புதிய பாடத்திட்டம் 2009

க.வா.த (உ/த)

தொகுப்பாக்கம் :

தருஷ்ணயிள்ளை நடராஜா

B.A (CEY), DIP. IN ED, M.A (Ed)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கம்பராமாயணம்

அயோத்தியா காண்டம்

கைகேயி சூழ்வினைப் படலம்

க.பொ.த (உயர்தரம்) புதிய பாடத்திட்டம்

2009 முதல்

உரை விளக்கம்

கிருஷ்ணபிள்ளை நடராசா. B.A (CEY), DIP. IN.ED; M.A (Ed)

(முன்னாள் அதிபர், உடுப்பிட்டி

அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரி)

நூல் தொடர்பான விபரங்கள்

நூலின் பெயர்	:	கைகேயி சூழ்வினைப் படலம்
விடயம்	:	இலக்கியம்
பக்கங்கள்	:	I - X + 1 - 117
தொகுப்பாக்கம்	:	கிருஷ்ணபிள்ளை நடராஜா B.A(CEY), DIP.IN.ED; M.A(ED)
முதற் பதிப்பு	:	ஓக்டோபர் 2009
ஏக விநியோகஸ்தர்கள்	:	பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை, 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு. 11. தொலைபேசி: 011 2422321, 021 2226693
அச்சுப் பதிப்பு	:	கௌரி பிரிண்டர்ஸ் கொழும்பு - 13.
விலை	:	ரூபா 190/=
ISBN No.	:	978-955-9396-34-5

அணிந்துரை

பல்கலைக்கழகப் புகுமுகவகுப்பு மாணவர்களுக்கான பாடத்திட்டத்தில் இடம் பெறும் கம்பராமாயணம் கைகேயி சூழ்வினைப் படலத்திற்கு நண்பர் கி.நடராசா உரை விளக்கம் எழுதி வெளியிடுவது பாராட்டிற்குரியது. தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணப் பரப்பு யாவையும் உள்ளடக்கி வெளிவந்துள்ள இப்பாடத்திட்டம் சிறப்பான முறையிலே அமைந்துள்ளது. இப்பாடத்திட்டத்தினை முழுமையாகக் கற்றுத் தேறுபவர்கள் தமிழ் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சிறந்து விளங்குவார்கள் என்பது எமது நம்பிக்கை.

ஈழத்திலே தமிழ்ப்பாடப்புத்தகங்களுக்கு¹ நீண்டதோர் வரலாறு உண்டு. அச்சியந்திரப் பயன்பாடும் நிறுவன வழிவந்த கல்விச் செயற்பாடுகளும் பாடப்புத்தகங்களின் வருகைக்குக் காலாயின எனலாம்.

19ஆம் நூற்றாண்டிலே அமெரிக்க மிஷனரிமார் தமிழ்ப் பாடப்புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து ஆறுமுகநாவலர் செம்மையாகத் தமிழ்ப்பாட நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். நாவலரின் தமிழ்ப்பாடநூல் இன்றும் பயன்படுத்தத்தக்க விதத்திலேயே இருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ப்பாட நூல்களின் பரம்பலில் தனலக்குமி புத்தகசாலை, ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை, வடலங்கா புத்தகசாலை முதலான நிறுவனங்கள் ஈடுபட்டுவந்தன. இவற்றிலே சுன்னாகம் தனலக்குமி புத்தகசாலைக்குக் குறிப்பிடத்தக்கதோர் முக்கியத்துவம் உண்டு. “இந்துபோட்” பாடசாலைகளிலே இப்பாடநூல்கள் பெருமளவுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் பாடநூல்களை எழுதியவர்களிற் பலர் ஆசிரியர்களாகவும், ஆழ்ந்தகன்ற தமிழறிவுடையவர்களாகவும் விளங்கினர். இவர்களிலே சுன்னாகம் அகுமாரசுவாமிப்புவலர், வித்துவசிரோமணி கணேசையர், சு.வேலுப்பிள்ளை, க.கி. நடராசா, க.வீரகத்தி, கனக செந்திநாதன், வே.சிவக் கொழுந்து முதலானவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஈடுகேசரி பொன்னையா

அவர்கள் உத்தியோகப் பற்றற்ற முறையில் பாடநூல் எழுதும் குழுவொன்றை நியமித்துச் செயற்பட்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இலவசக் கல்வியின் வருகையுடன் பாடநூல்களின் தேவை பெருமளவுக்கு அதிகரித்தது. 1950 - 60களில் ஈழத்திலே, குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்திலே பாடநூல்களை எழுதி வெளியிடுவதில் அறிஞர்கள் மிகுந்த ஊக்கத்துடன் செயற்பட்டனர்.

பாடநூல்களை வெளியிடுவதற்கு அரச அனுமதியும் பெறவேண்டியிருந்தது. பாடநூல்கள், உபபாடநூல்கள் என அரச பாடநூற்சபையிலே பதிவு செய்யப்பட்ட நூல்களையே பாடசாலைகளிற் பயன்படுத்தினர்.

பொதுப்பரீட்சை முக்கியத்துவம் பெற்றதும் பாடத்திட்டங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. நிர்ணயிக்கப்பட்ட பாடவிதானத்திற்கேற்ப நூல்கள் எழுதும் மரபும் இக்காலப் பகுதியிலேயே தோற்றம் பெற்றது.

மாணாக்கரின் தமிழ்க்கல்வியிற் கரிசனை கொண்ட அறிஞர் பரீட்சை நோக்கோடு மாத்திரம் நின்றுவிடாது, அவர்களின் தமிழ்ப் புலமை அறிவு விருத்தியையும் மனங்கொண்டு பாடநூல்களை எழுதினர். இந்த வகையிலே 1950/60களில் க.பொ.த.(சாதாரண) க.பொ.த.(உயர்தர) வகுப்புகளுக்கென எழுதப்பட்ட பாடநூல்கள், குறிப்பாக இலக்கியப் பாட நூல்கள் மிகுந்த அவதானத்திற்கு உரியவை. மாணாக்கர்களின் பாடத் தேவையை, பரீட்சைத் தேவையை நிறைவு செய்வதோடு அவர்களுக்கு இலக்கிய ஆர்வத்தினை, இரசனையைத் தூண்டுபவையாகவும் இப்பாட நூல்கள் அமைந்தன.

குறிப்பாக பகாபாரதம் - கிருஷ்ணன் தூது, கம்பராமாயணம் - சும்பகர்ணன் வதைப்படலம், மந்தரை சூழ்ச்சிப்படலம், மிதிலைக்காட்சிப் படலம், கந்தபுராணம் - காமதகனப்படலம் முதலானவற்றிற்கு சிறப்பான உரைகளும், உரை விளக்கங்களும் வெளியாயின. இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத்தமிழ் உரைமரபிலே பாடநூல்களின் உரை மரபு இதுவரை கவனிக்கப்பட்டதாக தெரியவில்லை.

இத்தகைய பின்னணியிலே தான் கி.நடராசாவின் கைகேயி சூழ்வினைப்படலம் உரை - உரைவிளக்க நூலினை நோக்க வேண்டும். இன்றைய மாணாக்கர்களுக்குக் கவிதை நயப்பு - இரசனை சற்றுக் குன்றி வருகின்றமையையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. மாணவர்கள் இலக்கியத்தை இரசிக்கவும் கவிதைகளின் உட்பொருளை ஓர்ந்துணரவும் ஆசிரியர்கள் வழிகாட்ட வேண்டும். ஆசிரியர்கள் காட்டிய வழியிலே மாணாக்கர்கள் பயணிக்க இத்தகைய பாடநூல்கள் அவசியமானவை.

முதலில் ஆசிரியர்கள் இலக்கியங்களை குறிப்பாக கவிதைகளை உணர்ந்து இரசித்துப்படிக்க வேண்டும். ஆசிரியர்களின் இரசனை மரபு மாணவர்களிடம் ஓரளவுக்காவது தொற்றிக் கொள்ளும். எனவே இத்தகைய பாடநூல்கள் ஆசிரியர்களுக்கும் வழிகாட்டிச் செல்லும்.

இலக்கியக் கல்வியினூடு இலக்கணக் கல்விக்குச் சென்றால் மாணவர்கள் இலக்கணத்தைச் சுமையாகக் கருத மாட்டார்கள். இலக்கணத்திலும் ஒரு சுவையைக்காண இலக்கியக் கல்வி வழிசமைக்க வேண்டும்.

ஈழத்து இலக்கியக் கல்விப் பாடப்புத்தகங்களிலே அறுபது, எழுபதுகளில் வெளிவந்தவைகளின் தரச்சிறப்பையும் தனித்துவத்தையும் கொண்டதாகத் திரு. நடராசாவின் கைகேயி சூழ்வினைப் படல உரை விளக்கம் அமைந்துள்ளது.

மாணவர்கள் பாடலைப் பதம்பிரித்து (சீர் பிரித்து) படிக்கப் பழகுவது முக்கியமான அமிசமாகும். பதப்பிரிப்புச் சரியாக செய்யப்பட்டால் பொருள் - விளக்கம் ஓரளவுக்காவது கிட்ட வரத் தொடங்கிவிடும். இந்த வகையிலே திரு. நடராசா முதலிலே பாடலைப் பதப்பிரிப்புச் செய்துள்ளார். இது பாராட்டிற்குரியது.

பதப்பிரிப்பினுள் நுழைந்த மாணவனுக்கு அடுத்துத் தேவைப்படுவது பதவுரையாகும். பதவுரையைப் படிக்கும் மாணவனுக்கு செய்யுளின்/கவிதையின் உட்பொருள் ஓரளவுக்கு வெளிக்கத் தொடங்கிவிடும்.

பதவுரையைத் தொடர்ந்து விளக்கவுரையைக் கற்கும் பொழுதுதான் கவிதையின் உட்பொருளை மாணவர்கள் உணர்ந்து கொள்வர்.

கவிதையில் இடம் பெறும் அணிகள் முதலானவற்றைக் கண்டறியும் பொழுது கவிதையின் அழகியலையும் கவிஞனின் ஆளுமையையும் மாணவர்கள் ஒருங்கே கண்டறிவர்.

திரு. நடராசா நீண்டகால ஆசிரிய அனுபவம் உள்ளவர். குறிப்பாக க.பொ.த. உயர்தர மாணவர்களுக்கு முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழைக் கற்பித்து வருபவர். தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களில் ஆழமான அறிவும் ஆர்வமும் கொண்டவர். தமது அனுபவத்தினால் உணர்ந்த - அறிந்த - கண்ட விடயங்களை மனங்கொண்டு மாணாக்கர்களுக்குப் பயன்படும் விதத்திலே இந்நூலை எழுதியுள்ளார். மாணாக்கர்களுக்கு மாத்திரமன்றி ஆசிரியர்களுக்கும் இந்நூல் உதவும் என்று திடமாக நம்புகிறேன்.

திரு. நடராசா பல்கலைக்கழக கல்வியற் துறையிலே வருகைவிரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியவர். பீ.ஏ.எம்.ஏ பட்டங்களைப் பெற்றவர். ஆசிரியர், அதிபர் முதலான பதவிகளை வகித்தவர். இத்தகைய அனுபவங்களின் திரட்சியாக இந்த உரை விளக்க நூலைக் கொள்ளலாம்.

ஈழத்து பாடநூல் உரையாசிரிய மரபுக்கு வலுச்சேர்க்கும் திரு. நடராசாவின் பணிகள் தொடர வாழ்த்துகிறேன்.

பேராசிரியர் எஸ்.சீவலிங்கராஜா,

தலைவர்,

தமிழ்த்துறை,

யாழ் - பல்கலைக்கழகம்.

20 - 4 - 2009

அறிமுகவுரை

தேசிய கல்வி நிறுவகத்தின் மொழிகள், மானுடவியல் சமூக விஞ்ஞான பீடத்தினால் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட உயர்தர வகுப்பிற்கான தமிழ்ப் பாடதிட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக கம்பராமாயணம் - அயோத்தியா காண்டம் - கைகேயி சூழ்வினைப்படலம் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. சமீப காலமாக வெளிவருகின்ற செய்யுட் பகுதிக்கான ஊரை நூல்கள் மாணவர்களின் பட்டறிவிற்குப் பொருத்தமானதாக அமையவில்லை. அக்குறைபாட்டினை நிவர்த்தி செய்து மாணவர்க்கும் ஆசிரியருக்கும் பயன்படும் வகையில் இந்நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. நான்கு தசாப்தங்களாக உயர்தர மாணவர்களுக்கு தமிழ்ப் பாடத்தைக் கற்பித்த அனுபவத்தின் வெளிப்பாடே இந்நூலாகும். கம்பராமாயணத்திற்கு உரை எழுதிய சிறந்த உரையாசிரியர்களின் கருத்துக்களும் இந்நூலில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. பரீட்சை நோக்காக மட்டுமின்றி இரசனை உணர்வைத் தூண்டும் வகையிலும் நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர் பங்களிப்பு முதன்மையானதாக இருத்தல் வேண்டும்.

இந்நூலை வெளியிடுவதற்காக யாழ்ப்பாணம் பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலையை அணுகியபோது மனமுவந்து ஏற்றுக் கொண்டமைக்காக எனது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும். நூலுக்கு ஏற்ற மணிமகுடமாக நல்லதொரு அணிந்துரை வழங்கிய எனது நண்பரும், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த் துறை தலைவருமான பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராசா அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள். இந்நூலை சரவை பார்த்து ஒப்பு நோக்குவதில் உதவிய எனது மாணவன் அ. பௌநந்தி (M.Phil) அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

இந்நூலைத் தொடர்ந்து மிகவிரைவில் புதிய பாடத்திட்டத்திற்கு கமைவான செய்யுள் தொகுப்பு மிக விரைவில் வெளிவர விருக்கின்றது என்பதையும் அறியத்தருகின்றேன்.

“ஸ்வஸ்வரம்ஸ்”

அல்வாய் கிடுக்கு

அல்வாய்

2009 - 10 - 07

கி. நடராசா

கம்பர் பற்றிய அறிமுகம்

சோழ நாட்டில் உள்ள திருவழுந்தூரிலே தோன்றி, திருவெண்ணைய் நல்லூரில் வாழ்ந்து, தமிழ் மொழிக்கு சாகாவரம் அளிக்கும் வகையில் மண்ணில் மகா காவியம் செய்து நிலை பெற்றவன். கவித்துவ ஆற்றலும் தன்னம்பிக்கையும் மிடுக்கான போக்கும் உடையவர். “கல்வியில் பெரியன் கம்பன்” என்ற சொற்றொடரும், “கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்” என்ற முதியோர் வாக்கும் கம்பனது பெருமைக்குச் சான்று பகரும். வடமொழியில் உள்ள இராமர் கதையினை தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு ஏற்ற வகையில் மாற்றியமைத்தவர் கம்பர். ஆழ்வார்களின் திருப்பாசுரங்களின் பின்னணியில் தோன்றிய கம்பர் காப்பியமானது உலகளாவிய மானுடநேயம் கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது. விலங்கு மனிதர், அசுர மனிதர், மனித மனிதர் என்ற வேறுபாடுகளை நீக்கி மூன்று வகையினரையும் ஒரே இடத்தில் சந்திக்க வைக்கின்றார். அந்த இடத்தில் “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற உலக உறவுக் கொள்கையை நிலைநாட்ட முற்பட்டிருக்கிறார்.

கம்பரது இராமாயணம் ஆறு காண்டங்களை உடையது அவையாவன:

1. பால காண்டம்
2. அயோத்தியா காண்டம்
3. ஆரணிய காண்டம்
4. கிஷ்கிந்தா காண்டம்
5. சுந்தர காண்டம்
6. யுத்த காண்டம்

இவ் ஆறு காண்டங்களிலும் ஏறக்குறைய 10,368 பாடல்கள் உள்ளதாக அறியப்படுகின்றது. கைகேயி சூழ்வினைப்படலம் 115 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.

கைகேயி சூழ்வினைப் படலம் - கற்பித்தல் நோக்கங்கள்

மொழி ஆட்சித் திறனை வளர்த்தலும் எமது பண்பாட்டினை வெளிக்கொணர்தலுமே இலக்கியம் கற்பித்தலின் பயன்பாடு என்று அறிஞர் கூறுவர். எனினும் குறிப்பிட்ட இப்பாடப்பரப்பைக் கற்பிக்கும் போது ஆசிரியர் மனதில் கொள்ள வேண்டிய விடயங்கள்.

1. காப்பியத்தை விளங்கிக் கொள்ளவும், சுவைக்கவும் திறனாய்வு செய்யவும் வேண்டிய திறன்களை மாணவரிடையே வளர்த்தல்.
2. இக்காப்பியத்தினூடாக வெளிவரும் மானுடப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை மாணவர் இனங்காணுதல்.
3. கதைத் தொடர்ச்சி கதையாக அமைகின்றதா அல்லது நாடகபாங்கில் அமைகின்றதா என்பதை விளங்கிக் கொள்ளுதல்.
4. காப்பியத்தில் இடம் பெறும் பாத்திரங்களின் குணவியல்புகளையும் அவை வளர்த்துச் செல்லப்படும் முறையினையும் அறிதல்.
5. பாடப்பரப்பில் வரும் சம்பவங்களை அனுபவத்தோடு இணைத்து மாணவரின் உணர்திறனை வளர்த்தல் - மானுடத் தன்மை பற்றிய புலப்பதிவுகளை வளம்படுத்தும் அநுபவங்களைக் கண்டறிதல்.
6. அணி நயங்களைக் கண்டறிந்து படைப்பாற்றலை விருத்தி செய்து தருக்க ரீதியான சிந்தனையைத் தூண்டுதல்.

கற்பித்தலை முன்னெடுத்தல்

குறிப்பிட்ட பாடப்பரப்பினை 'கற்பிக்கும் போது எளிமையாக அமைவதற்காக பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. கைகேயி தன் அழகுக் கோலத்தை சிதைத்து அலங்கோலமாக காணப்பட்டதிலிருந்து தசரத மன்னனிடம் கைகேயி வரம் கேட்டது வரையுள்ள பகுதி - (1 - 14)
2. கைகேயி தசரதனிடம் பரதன் நாடாள் வேண்டுமென்றும், இராமன் வனம் ஆளும் படியும் கூறிய பகுதியில் இருந்து தசரதன் கைகேயிக்கு வரத்தை கொடுத்தது வரையுள்ள பகுதி - (15 - 49)
3. இராப்பொழுது கழிந்து விடிந்த பகுதி தொடக்கம் முடிசூட்டு விழாக்காண எழுச்சி கொண்ட மக்களின் செயற்பாடு வரையுள்ள பகுதி - (50 -79)
4. வசிட்டன் முடி சூட்டு விழா மண்டபத்தை அடைந்தது முதல் இராமன் தேரேறி தசரதன் மாளிகை செல்லும் வரையுள்ள பகுதி - (80 - 103)
5. இராமன் கைகேயியின் அரண்மனை அடைந்தது முதல் கோசலையின் மாளிகை சென்றது வரையுள்ள பகுதி - (104 - 115)

கைகேயி சூழ்வினைப்படலம்

கதைச்சுருக்கம்

கைகேயி இராமனது முடிசூட்டு விழாவிற்கு இடையூறு செய்ய முயன்ற தீய செயலைக் கூறும் பகுதி எனப் பொருள்படும்.

கூனியின் போதனையால் மனம் மாறி அலங்கோலமான முறையில் கைகேயி கிடக்கையில், இராமனுக்கு முடிசூட்டும் செய்தியை தெரிவிப்பதற்காக தசரதச் சக்கரவர்த்தி கைகேயியின் மாளிகைக்குச் சென்றான். கைகேயியோ படுக்கை துறந்து அலங்கோலமாக நிலத்தில் கிடப்பதைக் கண்டான். இவளுக்கு என்ன நேர்ந்தது! என்று நெஞ்சம் சோர்ந்தான். தன் கைகளால் அவளை எடுக்க முயன்றபோது, கைகேயி தசரதன் கையிலிருந்து விடுபட்டு மண்மீது விழுந்தாள். அது கண்ட மன்னவன் அஞ்சி நிகழ்ந்தது என்ன என்று கேட்டான். “யாரேனும் உனக்கு தீங்கிழைத்திருந்தால் சொல், நான் அவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்குகின்றேன்” என்று தேற்றினான். அது கேட்ட கைகேயி, “என்மீது உண்மையாக அன்புடையீரானால் முன் எனக்குத் தந்த இரண்டு வரங்களையும் தருவதாக உறுதி கூறுக” என்று கூறினாள். தசரத மன்னன் அவளது வஞ்சக எண்ணத்தை உணராது சிரித்தவாறே “இராமன் மேல் ஆணை, நீ கேட்ட வரங்களைத் தருகின்றேன்” என்று கூறினான். உடனே கைகேயி, “என் மகன் பரதன் முடிசூட்டுவது முதல்வரம், இராமனை காட்டிற்கு அனுப்புவது இரண்டாவது வரம்” என்று தன் கருத்தைக் கூறினாள்.

கைகேயி கூறியதைக் கேட்டதும் மன்னவன் சொல்லொணாது துயரடைந்தான். நிலத்தில் வீழ்ந்து வெய்துயிர்த்து நாவறள உயிரொடுங்கினான். மனம் புழுங்கி, கோபம் ஏற்பட புண்ணிலே வேல் நுழைந்த யானை போல வருந்தினான். மன்னன் நிலை கண்டு கைகேயி சிறிதும் மனம் கலங்கினாள் இல்லை. மன்னவன் அவளை நோக்கி, “நீ திகைத்தது உண்டோ? யாராவது கெட்ட போதனை செய்தார்களோ? சொல்வாயாக” என்று கேட்டான். உடனே கைகேயி, “நான் திகைத்ததும் இல்லை, போதனை செய்தவர்களும் இல்லை, வரம் தந்தால் ஏற்றுக் கொள்வேன். இல்லையேல் உனக்கு வசை உண்டாகும் படி இறப்பேன்” என்றாள். அது கேட்ட மன்னவன்

மிக்க வருத்தமடைந்து கைகேயியைப் பழித்து, பின்னர் இவளை இரந்து பார்ப்போம் என்று கருதி, பலவாறு மன்றாடி கெஞ்சிக் கேட்டான். “அரசாட்சியை உனக்கு நான் தந்து விடுகிறேன். இராமன் நாட்டை விட்டுச் செல்லாமல் காப்பாயாக. அவன் கானகம் சென்றால் என்னுயிர் நீங்கும். யான் உனது அடைக்கலம்”. என்று கூறிக்கொண்டு கைகேயியின் காலில் விழுந்தான். இவ்வாறு தசரதன் இரங்கிக் கேட்டும் கைகேயியின் மனம் மாறவில்லை. தசரதனோ நிலத்தில் விழுந்து புரண்ட வண்ணமாகவே இருந்தான். அப்போதும் கைகேயி, “நீ வரத்தைக் கொடுப்பதாயின் கொடு, இல்லாவிடின் மாய்வேன்” என்றாள். உடனே தசரதன் பெருந்துயரத்தோடு, “வரம் ஈந்தேன், ஈந்தேன், என் மகன் காடு செல்ல நான் வானகம் செல்கிறேன். நீ உன் மகனோடு வசைக்கடலில் அழுந்துக” என்று கூறி மயங்கி விழுந்தான்.

இரவு கழிந்து பொழுது விடிந்தது. இராமனது முடிசூட்டு விழாவினைக் காணவேண்டுமென்று நகரத்தில் உள்ளவர் யாவரும் அலங்காரம் செய்து கொண்டு எல்லாவிடமும் திரண்டனர். அரசர் பலரும் இராமன் முடிசூடுவதைக் காண மண்டபத்திற்கு வந்தனர். வசிட்ட முனிவனும் விழாவிற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டு அந்தணர்களோடு மண்டபம் வந்து சேர்ந்தான். முடிசூடும் சுபநேரம் வந்துவிட்டதையறிந்து, வசிட்டன் மன்னனை அழைத்து வரும்படி சுமந்திரனைப் பணித்தான். சுமந்திரன் கைகேயியின் மாளிகையில் தசரதன் இருப்பதை அறிந்து அங்கு சென்றான். கைகேயி சுமந்திரனை நோக்கி, “இராமனை அழைத்துக் கொண்டு இங்கே வருக” என்றாள். இது கேட்ட சுமந்திரன் இராமனிடம் சென்று கைகேயி அழைத்து வரச் சொன்ன செய்தியைத் தெரிவித்தான். இராமனும் அரசர் புடைசூழ வாத்தியங்கள் ஒலிக்க தேரேறிச் சென்று மண்டபத்திற்குச் செல்லாது கைகேயியின் மாளிகைக்குச் சென்றான். அவன் எதிரே கைகேயி வர அவனை இராமன் வணங்கினான். தந்தையின் ஏவல் ஒன்று உள்ளது என்று கூற தந்தையின் கட்டளையை நீர் உரை செய்ய முடியுமானால் நான் உய்ந்தேன் என்றான். உடனே கைகேயி, “பரதன் உலகத்தை ஆள நீ பதினான்கு வருடம் தவக்கோலத்துடன் காட்டில் வசித்து வர வேண்டும் என்று கூறினாள். அது கேட்ட இராமன் முகமலர்ச்சியோடு, “மன்னவன் பணியன்றாகில் நும்பணி மறுப்பனோ என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியேன் பெற்றதன்றோ” என விடை பகர்ந்தான். கானகம் செல்வதற்காக தங்களிடம் விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன் என்றான்.

கைகேயீ சூழ்வினைப் படலம்

கைகேயீ தன்னை அலங்கோலமாகச் செய்துகொண்ட ஊடற்
கோலக் காட்சி (1 - 4)

1. கூனி போன பின் குலமலர்க் குப்பைநின் நிழிந்தாள்
சோனை வர்க்குழற் கற்றையிற் சொருகிய மாலை
வான மாமழை நுழைதரு மதிபிதிர்ப் பாள்போல்
தேன வாவுறு வண்டின மலமரச் சிதைத்தாள்.

பதப்பிரிப்பு: கூனி போன பின், குல மலர்க் குப்பை நின்று இழிந்தாள்
சோனை வார் குழல் கற்றையில் சொருகிய மாலை
வான மா மழை நுழைதரு மதி பிதிர்ப்பாள் போல்
தேன் அவாவுறு வண்டினம் அலமர சிதைத்தாள்.

பதவுரை: கூனி போன பின் - தன் பணிப்பெண்ணாகிய மந்தரை
தன் இருப்பிடத்திலிருந்து சென்ற பின்பு; குலமலர்க்
குப்பை நின்று இழிந்தாள் - கைகேயி சிறந்த மலர்களின்
குவியலால் ஆகிய கட்டிலில் இருந்து இறங்கி;
சோனை வார் குழல் கற்றையில் - கார் மேகம் போன்ற
தனது நீண்ட கூந்தல் தொகுதியில்; சொருகிய மாலை
- சூடியிருந்த பூ மாலையை; வான மா மழை நுழைதரு
மதி - வானத்தில் உள்ள நீண்ட கரு மேகத்தினுள்
நுழைந்திருக்கின்ற பூரணச் சந்திரனை; பிதிர்ப்பாள்
போல் - இழுத்துச் சிதைக்கின்றவள் போல; தேன்
அவாவுறு வண்டினம் அலமர - பூவில் உள்ள தேனை
பருகுவதற்காக விரும்பிச் செல்கின்ற வண்டுக் கூட்டம்
நிலை கெட்டு சுழலும் வண்ணம் சிதைத்தாள் -
கூந்தலிலிருந்து பிடுங்கியெறிந்தாள்.

விளக்கவுரை: “வான மாமழை நுழைதரு மதி பிதிர்ப்பாள் போல்
தேன் அவாவுறு வண்டினம் அலமரச் சிதைத்தாள்” -
என்பது உவமையணி. அகன்ற வான் பரப்பில் கார்
மேகத்தில் நுழையும் முழு வெண்ணிலாவை பிடுங்கி
எடுத்து சிதைத்தல் போல கைகேயி தன் கருங்கூந்தல்
தொகுதியில் அமைந்துள்ள வெண்மலர் மாலையை

பிடுங்கிச் சிதைத்தாள்.

கைகேயியின் கருங்கூந்தல் - உவமேயம்

கார்மேகம் - உவமானம்

கைகேயியின் கூந்தலில் அமைந்துள்ள மாலை
உவமேயம்

மதி - உவமானம்.

கூந்தலிற் சொருகியிருந்த பூமாலையை கைகேயி
எடுத்தெறிந்தது மேகத்தில் நுழைந்த சந்திரனை
பிதிர்ப்பது போல இருந்தது என்று தன் குறிப்பை அவள்
செயலின் மேல் ஏற்றி உவமானம் காட்டி உரைத்தலால்
இதன் கண் தற்குறிப்பேற்ற அணி அமைந்திருத்
தலையும் காண்க.

கூந்தலில் இருந்து மாலையை எடுத்தெறிந்தது
அவளுக்கு நேர இருக்கும் அமங்கலத்தை குறிப்பாக
உணர்த்துகின்றது.

2. விளையும் தன் புகழ் வல்லியை வேர் அறுத்தென்ன
கிளைகொண் மேகலை சிந்தினள் கிண்கிணியோடும்
வளைது றந்தனன் மதியினின் மறுதுடைப் பாள்போல்
அளக வாணுத லரும்பெறற் நிலதழு மழித்தாள்

பதப்பிரிப்பு: விளையும் தன் புகழ் வல்லியை வேர் அறுத்து என்ன
கிளை கொள் மேகலை சிந்தினள் கிண்கிணியோடும்
வளை துறந்தனன் மதியினில் மறு துடைப்பாள் போல
அளக வாள் நுதல் அரும் பெறல் திலகமும் அழித்தாள்

பதவுரை: விளையும் தன் புகழ் வல்லியை - வளர்ந்து வருகின்ற
தன் புகழாகிய வெண்மலர் பூத்த கொடியை; வேர்
அறுத்துஎன்ன - வேரோடு அறுத்தாற் போல; கிளை
கொள் மேகலை - ஒளி கொண்ட மேகலாபரணத்தை;
சிந்தினள் - அறுத்தெறிந்தாள்; கிண்கிணியோடும் வளை
துறந்தனள் - கிண்கிணியென்னும் காலணியோடு கை
வளையல்களையும் கழற்றி எறிந்தாள்; மதியினில் மறு-
- சந்திரனிடத்து இருக்கும் களங்கத்தை; துடைப்பாள்
போல - அகற்றுபவளைப் போல; அளக வாள் நுதல்

- கூந்தலைச் சார்ந்து அமைந்துள்ள ஒளி பொருந்திய நெற்றியில் உள்ள; பெறல் அரும் திலகமும் - பெறுதற்கரிய திலகத்தையும்; அழித்தாள் - அழித்து விட்டாள்.

விளக்கவுரை: “விளையும் தன் புகழ் வல்லியை வேர் அறுத்து என்ன கிளை கொள் மேகலை சிந்தினள்” என கவிஞர் கூறுவதில் கைகேயி தேடி வைத்த புகழுக்கு சில உதாரணங்கள் வருமாறு: தசரதன் சம்பராசுரனுடன் போர் செய்த போது அவனைத் துன்பமுறாமல் காத்தமை, இராமனைத் தன்மகன் போல வளர்த்தமை, கலையுணர்ச்சியில் கலைமகள் போல புலமை பெற்றிருந்தமை போன்றன.

இத்தன்மையான கைகேயியின் புகழ் அழியப் போகின்றதே என்பதை உவமானம் மூலம் விளக்க முற்படுகிறார். மேகலையில் உள்ள மணிகளை சிந்திச் சிதறிய பின் அவற்றை மீளமைப்பது கடினமானது. அது போல கைகேயியியும் புகழ் என்ற வெண்மலர் கொடியை மீண்டும் தோன்றாத வகையில் வேரோடு அறுத் தெறிந்தாள்.

உவமேயம் - கிளை கொள் மேகலை
உவமானம் - விளையும் தன் புகழ் வல்லி
புகழை வெண்மையானதெனக்
கூறுதல் கவிமரபு. வெண்ணிறமான
முத்துக்களையும் வைரங்களையும்
கொண்டதே மேகலை.

“மதியினில் மறு துடைப்பாள் போல அளக வாள் நுதல் அரும் பெறல் திலகமும் அழித்தாள்” என்ற தொடர் தற்குறிப்பேற்ற அணி. சந்திரனில் உள்ள களங்கம் எவ்வாறு சந்திரனை விட்டு நீங்காது விளங்குவது போல மங்கலச் சிறப்பு வாய்ந்த குலமகளின் நெற்றியில் என்றும் திலகம் தீட்டப்பட்டே இருத்தல் வேண்டும். திலகத்தின் அருமை நோக்கி அரும்பெறல் திலகம் எனப்பட்டது.

3. தாவின் மாமணிக் கலன் மற்றுந் தனித்தனிச் சிதறி
நாவி மென்குழல் நானிலந் தைவரப் பரப்பிக்
காவி யுண்டக ணஞ்சனங் கான்றிடக் கலுழாப்
பூவு திர்ந்ததொர் கொம்பெனப் புவிமிசைப் புரண்டாள்.

பதப்பிரிப்பு: தா இல் மா மணிக் கலன் மற்றும் தனித் தனி சிதறி
நாவி மென்குழல் நால்நிலம் தைவரப் பரப்பிக்
காவி உண் கண் அஞ்சனம் சான்றிடக் கலுழா
பூஉதிர்ந்தது ஓர் கொம்பு எனப் புவிமிசை புரண்டாள்.

பதவுரை: தா இல் மா மணி - குற்றம் இல்லாத பெருமை
வாய்ந்த மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற; மற்றும் கலன் -
ஏனைய அணிகலன்களையும்; தனித் தனி சிதறி -
வேறு வேறாக சிதைத்தெறிந்து; நாவி மென்குழல்
- புழுகு நெய் பூசப்பட்ட கூந்தலை; நால்நிலம் தைவரப்
பரப்பி - நிலத்தில் படும்படி குலைத்து பரப்பி; காவி
உண் கண் - குவளை மலர் போன்ற மையுண்ட
கண்கள் அஞ்சனம் சான்றிட - மைகரைந்து சிந்தும்படி;
கலுழா - கண்ணீர் விட்டு அழுது கொண்டு; பூ
உதிர்ந்தது ஓர் கொம்பு என - மலர்களை எல்லாம்
உதிர்ந்து விட்ட ஒரு வெறும் கொம்பு போல; புவிமிசை
புரண்டாள் - நிலத்தின் மேல் விழுந்து உருண்டாள்.

விளக்கவுரை: மங்கலப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் களைந்து
விட்டு அழுத கைகேயியின் தோற்றம் பின்னே தான்
அடையப்போகும் கைம்மை நிலையை இப்பொழுதே
மேற்கொண்டு விட்டாள் என்பதை குறிப்பாற் புலப்
படுத்தியது.

“பூ உதிர்ந்ததொர் கொம்பெனப் புவிமிசை புரண்டாள்”
என்பது உவமையணி. பூ உதிர்ந்த கொம்பு மீண்டும்
பூவை மலர்த்தக் கூடும். ஆனால் கைகேயி இழந்த
புகழை இனிமேல் ஒரு போதும் பெறமுடியாது என்ற
ஒரு குறிப்பு பொருளும் இதனுள்ளே உள்ளது.
உவமேயம் - அணிகலன்கள் அற்ற கோலத்துடன்
தோன்றும் கைகேயி
உவமானம் - பூ உதிர்ந்த கொம்பு

அலங்கோலமாகக் கிடந்த கைகேயி பற்றிய கவிக் கூற்று

4. நவ்வி வீழ்ந்தென நாடக மயிறுயின் றென்னக்
கவ்வை கூர்தரச் சனகியாங் கடி கமழ் கமலத்து
அவ்வை நீங்குமென் றயோத்திவந் தடைந்தவம் மடந்தை
தவ்வை யாமெனக் கிடந்தனள் கேகயன் றனயை.

பதப்பிரிப்பு: நவ்வி வீழ்ந்து என நாடக மயில் துயின்று என்ன
கவ்வை கூர்தரச் சனகி ஆம் கடி கமழ் கமலத்து
அவ்வை நீங்கும் என்று அயோத்தி வந்து அடைந்தஅம்
மடந்தை
தவ்வை ஆம் என கிடந்தனள் கேகயன் தனயை.

பதவுரை: கேகயன் தனயை - கேகயன் மகளாகிய கைகேயி;
நவ்வி வீழ்ந்து என - பெண்மான் நிலத்தில் வீழ்ந்தாற்
போல; நாடக மயில் துயின்று என்ன - தோகை
விரித்தாடும் மயிலானது நாடக மாடுதலை விடுத்து
துயில் கொண்டாற் போலவும்; கவ்வை கூர்தர - துன்பம்
மிகும் வண்ணம்; சனகியாம் கடி கமழ் கமலத்து
அவ்வை - நறுமணம் வீசுகின்ற செந்தாமரையில்
வீற்றிருக்கும் சீதையாகிய திருமகள்; நீங்கும் என்று -
அயோத்தியை விட்டு நீங்கிகானகம் செல்லப்போகிறாள்
என்று; அயோத்திவந்தடைந்த - அயோத்தி நகரை
வந்து சேர்ந்த; அம்மடந்தை தவ்வையும் என -
அத்திருமடந்தையின் தமக்கை ஆகிய மூதேவி என்று
சொல்லும் படியாக; கிடந்தனள் - நிலத்தில் வீழ்ந்து
கிடந்தாள்.

விளக்கவுரை: ஓடும் மானையும் ஆடும் மயிலையும் கேகயன்
மகளுக்கு உவமை கூறுவது இந்நாள் வரை அவளிடம்
இருந்த இனிய தோற்றத்தை காட்டியது. இப்பொழுது
நிலத்தில் விழுந்து கிடந்த கைகேயிக்கு புதியதோர்
உவமானம் காட்டப்படுகின்றது. செந்தாமரையில்
வீற்றிருக்கும் திருமகளாகிய சீதை அயோத்தி நகரை
விட்டுக் கானகம் செல்லப் போகிறாள் என்று கருதி
அவ்விடத்தை நிரப்பும் வகையில் அத்திருமகளின்

தமக்கையாகிய மூதேவி அயோத்தி நகரில் வந்து
கிடந்ததைப்போல கைகேயி நிலத்தில் புரண்டு
கிடந்தாள். “அம் மடந்தை தவ்வையாம்மென கிடந்தனள்
கேகயன் மடந்தை” என்பது தற்குறிப்பேற்றம்.
அவ்வை - தாய், தவ்வை - தமக்கை

வேறு

தசரதன் கைகேயியின் மாளிகைக்கு வருதல்

5. நாழிகை கங்குலி னள்ள டைந்த பின்றை
யாழிசை யஞ்சிய வஞ்சொ லேழை கோயில்
வாழிய வென்றயின் மன்னர் துன்ன வந்தான்
ஆழிநெ டுங்கை மடங்க லாளி யன்னான்

பதப்பிரிப்பு: நாழிகை கங்குலின் நன் அடைந்த பின்றை
யாழி இசை அஞ்சிய அம் சொல் ஏழை கோயில்
வாழிய என்று அயில் மன்னர் துன்ன வந்தான்
ஆழி நெடும்மை மடங்கல் ஆளி அன்னான்

பதவுரை: ஆழி நெடும்மை - ஆணைச் சக்கரம் ஏந்தும் நீண்ட
கைகளை உடைய; ஆளி மடங்கல் அன்னான் - ஆண்
சிங்கம் போன்ற தசரதன்; கங்குலின் நாழிகை நன்
அடைந்த பின்றை - இராக்காலம் நடு சாமத்தை
அடைந்த பின்; வாழிய என்று அயில் மன்னர் துன்ன
- வேற்படை தாங்கிய அரசர்கள் வாழ்க என்று
வாழ்த்திய வண்ணம் பக்கத்தில் சூழ்ந்து வர; யாழி
இசை அஞ்சிய அம் சொல் ஏழை கோயில் - யாழினது
இன்னிசையும் அஞ்சப்பெற்ற அழகிய மொழியை
உடைய கைகேயியின் மாளிகைக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

விளக்கவுரை: இராமனுக்கு முடி சூட்டுவதற்குரிய விழா
ஏற்பாடுகளை செய்வதில் காலம் செலுத்தியதால்
காலந்தாழ்த்தியே கைகேயியின் இருப்பிடம் நோக்கி
தசரதன் சென்றான்.
மடங்கல் ஆளி அன்னான் - உவமையணி
உவமேயம் - தசரதன்

உவமானம் - மடங்கள் ஆளி

பொதுத்தன்மை - பீடு நடையும் ஈடில்லா ஆற்றலும்

தசரதன் கைகேயியை அணுகுதல்

6. வாயிலின் மன்னர் வணங்கி நிற்ப வந்தாங்கு
ஏயின செய்யு மடந்தை மாரொ டேகிப்
பாய றுறந்த படைத்த டங்கண் மென்றோள்
ஆயிழை தன்னை யடைந்த வாழி மன்னன்

பதப்பிரிப்பு: வாயிலின் மன்னர் வணங்கி நிற்ப வந்து ஆங்கு
ஏயின செய்யு மடந்தை மாரொடு ஏகி
பாயல் துறந்த படைத் தடங்கண் மென் தோள்
ஆயிழை தன்னை அடைந்த ஆழி மன்னன்

பதவுரை: மன்னர் வணங்கி வாயிலில் நிற்ப - தன்னைச் சூழ்ந்து
வந்த அரசர்கள் தொழுது அந்தப்புரத்து வாயிலின்
கண் நிற்க; ஆங்கு வந்து - அவ்விடத்தில் விரைந்து
வந்து; ஏயின செய்யு மடந்தை மாரொடு ஏகி - ஏவிய
பணிகளைச் செய்கின்ற பணிப்பெண்களோடு சென்று;
பாயல் துறந்த படுக்கையை விட்டு வெறும் நிலத்தில்
கிடக்கின்ற; படைத் தடங்கண் - வேல் போன்ற பெரிய
கூரியகண்களையும்; மென் தோள் - மென்மையான
தோள்களையும் உடைய; ஆயிழை தன்னை அடைந்த
ஆழி மன்னன் - சேர்ந்த அந்தச் சக்கரவர்த்தி (அடுத்த
பாடலோடு முடியும்)

தசரதன் மனம் வருந்தி கைகேயியைத் தழுவி எடுக்க முயலுதல்

7. அடைந்தவ ணோக்கி யரந்தை யென்கொல் வந்து
தொடர்ந்த தெனத்துயர் கொண்டு சோரு நெஞ்சன்
மடந்தையை மானை யெடுக்கு மானை யேபோல்
தடங்கைகள் கொண்டு தழீஇ யெடுக்க லுற்றான்.

பதப்பிரிப்பு: அடைந்து அவண் நோக்கி அரந்தை என்கொல் வந்து
தொடர்ந்தது? எனத் துயர் கொண்டு சோரும் நெஞ்சன்
மடந்தையை மானை எடுக்கும் ஆனையே போல்
தடங்கைகள் கொண்டு தழீஇ எடுக்கலுற்றான்.

பதவுரை: அவண் அடைந்து - அவ்விடத்தை தசரதன் அடைந்து,
நோக்கி - கைகேயியின் நிலையைப் பார்த்து; அரந்தை
என்கொல் வந்து தொடர்ந்தது என - இவளுக்கு வந்து
பொருந்தியதான துன்பம் யாது? என்றெண்ணி; துயர்
கொண்டு சோரும் நெஞ்சன் - கவலை அடைந்து
வாடும் மனத்தை உடையவனாய்; மானை எடுக்கும்
ஆனையே போல் - பெண்மானைத் துதிக்கையால்
தூக்குகின்ற யானையைப் போல்; தடங்கைகள்
கொண்டு - தன் பெரியகைகளால்; மடந்தையை தழீஇ
- அவளைக் கட்டித் தழுவி; எடுக்கலுற்றான் - தூக்கத்
தொடங்கினான்.

விளக்கவுரை: ஆற்றலும் ஆண்மையும் கொண்ட களிறு
பெண்மானைத் தனது நீண்ட பெரிய துதிக்கையால்
தூக்கி எடுத்தல் போல, ஆற்றலும் ஆண்மையும் மிக்க
தசரதன் அன்பினால் மான் போன்ற கைகேயியை தன்
பெரிய கைகளால் வாரி எடுத்து தூக்கினான்.
“மடந்தையை மானை எடுக்கும் ஆனையே போல்
தடங்கைகள் கொண்டு தழீஇ எடுக்கலுற்றான்” -
இல் பொருள் உவமையணி.
உவமேயம் - தசரதன் கைகேயியைத் தூக்குதல்
உவமானம் - ஆணை மானைத் தூக்குதல்.

தசரதனுக்கும் கைகேயிக்கும் கருத்தொருமைப்பாடு
இல்லாதலால், ஆணை மானைத் தூக்குதல் இயல்பாக
நிகழாததால் இது இல் பொருள் உவமை ஆயிற்று.
அவண் - அவ்விடம், அரந்தை - துன்பம்

மன்னவன் கையைத் தள்ளி கைகேயி நிலத்தில் விழுதல்

8. நின்று தொடர்ந்த நெடுங்கை தம்மை நீக்கி
மின்றுவள் கின்றது போல மண்ணில் வீழ்ந்தாள்
ஒன்று மியம்பல னீடு யிர்க்க லுற்றான்
மன்ற லருந்தொடை மன்ன னாவி யன்னான்

பதப்பிரிப்பு: நின்று தொடர்ந்த நெடும் கை தம்மை நீக்கி
மின் துவள்கின்றது போல மண்ணில் வீழ்ந்தாள்
ஒன்றும் இயம்பலள் நீடு உயிர்க்கல் உற்றான்
மன்றல் அரும் தொடை மன்னன் ஆவி அன்னான்

பதவுரை: மன்றல் அரும் தொடை மன்னன் - மணம் கமழும்
அரிய மலர் மாலையை அணிந்த அரசனாகிய தசரதச்
சக்கரவர்த்தியின்; ஆவி அன்னான் - உயிர்
போன்றவளான கைகேயி; நின்று - நின்றபடியே;
தொடர்ந்த - தன்னைத் தழுவிக் கொண்ட; நெடும்
கை தம்மை நீக்கி - அரசனுடைய நீண்ட கைகளை
விலக்கி; மின் துவள்கின்றது போல - மின்னல் கொடி
அசைந்து வீழ்தல் போல; மண்ணில் வீழ்ந்தாள் -
தரையில் விழுந்து; ஒன்றும் இயம்பலள் - ஒன்றும்
சொல்லாமல்; நீடு உயிர்கல் உற்றாள் - நீண்ட
பெருமூச்சு விடத் தொடங்கினாள்.

விளக்கவுரை: தன் அன்புத் தலைவனாகிய தசரத மன்னன் தனது
பெரிய கைகளால் வாரித்தூக்கியெடுத்த போதும் மனம்
மகிழாமல் வெறுப்புடன் அவன் கைகளைத் தள்ளிக்
கொண்டு நிலத்தில் விழுந்தாள். “நின்று தொடர்ந்த
நெடும் கை தம்மை நீக்கி மின் துவள்கின்றது போல
மண்ணில் வீழ்ந்தாள்” என்பது உவமையணி.
உவமேயம் - கைகேயி
உவமானம் - மின்னல்
பொதுத்தன்மை - மேன்மையும் ஒளியும்.
நெடுகை - நீண்டகை, மன்றல் - வாசனை

தசரதன் கைகேயியை நிகழ்ந்தது கூறப்பணித்தல்

9. அன்னது கண்ட வலங்கண் மன்ன அஞ்சி
யென்னை நிகழ்ந்த திஞ்ஞால மேழில் வாழ்வார்
உன்னை யிகழ்ந்தவர் மாள்வ ருற்ற தெல்லாம்
சொன்னபி னென்செயல் காண்டி சொல்லி டென்றான்

பதப்பிரிப்பு: அன்னது கண்ட அலங்கல் மன்னன் அஞ்சி “என்னை நிகழ்ந்தது? இஞ் ஞாலம் ஏழில் வாழ்வார் உன்னை இகழ்ந்தவர் மாள்வர்! உற்றது எல்லாம் சொன்னபின் என் செயல் காண்டி! சொல்லிடு” என்றான்

பதவுரை: அன்னது கண்ட - கைகேயியின் அந்தச் செயலைப் பார்த்த; அலங்கல் மன்னன் - மாலையை அணிந்த மன்னனாகிய தசரதன்; அஞ்சி - அச்சங்கொண்டு; நிகழ்ந்தது என்னை - நீ துன்பப் படுவதற்குரியதாக என்ன காரியம் நடந்தது; இஞ் ஞாலம் ஏழில் வாழ்வார் - இவ்வேழு உலகங்களில் வாழ்பவர்களில்; உன்னை இகழ்ந்தவர் மாள்வர் - உன்னை இழிவுப்படுத்தியவர்கள் எவராயிருந்தாலும் என்னால் கொல்லப்பட்டு அழிவர்; உற்றது எல்லாம் - நிகழ்ந்தது எல்லாவற்றையும்; சொன்னபின் - கூறிய பின்; என் செயல் காண்டி-நான் செய்யப்போகும் செயலைக் காண்பாய்; சொல்லிடு - காலந் தாழ்த்தாது சொல்வாய்; என்றான் - என்று கூறினான்.

விளக்கவுரை: கைகேயியின் கொடிய எண்ணத்தை உணராத தசரதன் மனநடுக்கம் கொண்டவனாக வினாவுகின்ற அன்புப் பெருக்கினைக் காணலாம்.

கைகேயி வரம் வேண்டுகதல்

10. வண்டுளர் தாரவன் வாய்மை கேட்ட மங்கை
கொண்ட னெடுங் கணி னாலி கொங்கை கோப்ப
உண்டுகொ லாமரு ளுன்க ணென்க ணொக்கின்
பண்டைய வின்று பரிந்த ளித்தி யென்றாள்

பதப்பிரிப்பு: வண்டு உளர் தாரவன் வாய்மை கேட்ட மங்கை
கொண்ட நெடுங் கணின் ஆலி கொங்கை கோப்ப
உண்டு கொல் ஆம் அருள் உன் கண் என் கண்ணுக்கில்
பண்டைய இன்று பரிந்து அளித்தி என்றாள்

பதவுரை: வண்டு உளர் தாரவன் - வண்டுகள் ஒலிக்கும்
மலர்மாலை அணிந்த அரசனது; வாய்மை கேட்ட
மங்கை - உண்மை வார்த்தைகளைக் கேட்ட கைகேயி;
நெடுங் கணின் ஆலி - நீண்ட கண்களில் தங்கிய
கண்ணீர்த்துளிகள்; கொங்கை கோப்ப - மார்பில்
நிறைவுறும் படி அழுதாள்; என் கண் அருள் உண்டு
கொல் ஆம் - என்னிடத்தில் உனக்கு கருணை
இருக்கின்றதா?; உன் கண் ஒக்கில் - உன்னிடத்தில்
அவ்வாறு உள்ளதாயின்; பண்டைய - முன்னே எனக்கு
கொடுத்தவற்றை; பரிந்து அளித்தி - விருப்பத்தோடு
அளிப்பாய்; என்றாள் - என்று சொன்னாள்.
தார் - மாலை, ஆலி - நீர்த்துளி, பரிந்து - விருப்பம்

விளக்கவுரை: இச்செய்யுளில் தசரத மன்னனின் வாய்மை
மொழிகளைக் கேட்ட கைகேயி முன்னர் அளித்த
வரங்கள் இரண்டையும் இன்று அளித்திருக்க எனக்
கேட்கும் செயல் கூறப்படுகின்றது.

தசரதன் அளித்த வரம் பற்றிய வரலாறு

முன்னொரு காலத்தில் தேவேந்திரனுக்கும் அசுரர்
தலைவனாகிய சம்பராசுரனுக்குமிடையே கடும்போர் நிகழ்ந்தது.
இப்போரில் சம்பராசுரனின் ஆற்றலைக் கண்டு தேவேந்திரன்
அஞ்சினான். இந்திரன் அயோத்தி நகர அரசனாகிய தசரதச் சக்கர
வர்த்தியின் உதவியை நாடினான். தேவேந்திரனின் வேண்டுகலை
ஏற்று தசரதன் அசுரனுடன் போர் புரிந்தான். சம்பராசுரனின்
தலைநகரில் (வைதயந்தம்) இப்போர் இடம் பெற்றது. இரவு
நேரத்தில் போர் நிகழ்ந்த காரணத்தால் சம்பராசுரனின் ஆற்றலுக்கு
தசரதனால் ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை. சம்பராசுரனின்
தாக்குதலினால் தசரதன் தேரின் மீது மயங்கி வீழ்ந்தான்.
அவ்வேளை கைகேயி காற்று வேகத்தில் தேரைச் செலுத்தி பகைவர்

வர முடியாத காட்டுப் புறத்தை அடைந்தான். தன் தலைவனாகிய தசரதனின் உடல் வருத்தத்தை போக்கும் மருந்து வகைகளை பூசினான். அவ்வேளையில் சம்பராசுரனும் அசுரர்களும் அங்கு வருவதை உணர்ந்த கைகேயி தேரை விரைவாகச் செலுத்தி பிற்தொரு காட்டினை அடைந்தான். அக்காட்டில் அசுரர் புகுந்தால் அவர்களுக்கு அழிவு ஏற்படும் என்ற ஈசனின் சாபம் இருந்த படியால் தசரதனின் களைப்பினைப் போக்கி விழித்தெழச் செய்தான். விடிந்ததும் மானம் உந்தப்பெற்ற தசரதன் சம்பாசுரனைப் போருக்கழைத்து அவ்வசுரனை அழித்தான். அசுரன் இறந்தபின் தன் வெற்றிக்குப் பின்னணியாக இருந்த கைகேயியின் ஆற்றலை வியந்து பேசினான். இருமுறை என்னுயிரை காத்தமையினால் இரண்டு வரங்கள் உனக்கு தருகிறேன் என்றான். வேண்டிய நேரம் பெற்றுக் கொள்கின்றேன் என்று கைகேயி விடை பகர்ந்தான்.

நீ வேண்டுவதைத் தருவேனென்று தசரதன் ஆணையிடல்.

11. கள்ள விழ் கோதை கருத்துண ராத மன்னன்
வெள்ள நெடுஞ்சுடர் மின்னின் மின்ன நக்கான்
உள்ள முவந்து செய்வ னொன்றுமு லோபேன்
வள்ள லிராம னுன்மைந்த னானை யென்றான்.

பதப்பிரிப்பு: கள் அவிழ் கோதை கருத்து உணராத மன்னன்
வெள்ள நெடுஞ் சுடர் மின்னின் மின்ன நக்கான்
“உள்ளம் உவந்து செய்வேன் ஒன்றும் உலோபேன்
வள்ளல் இராமன் உன் மைந்தன் ஆனை” என்றான்.

பதவுரை: கள் அவிழ் கோதை - தேன் சொரியும் மலர் மாலையை
அணிந்த கைகேயியின்; கருத்து உணராத மன்னன் -
எண்ணத்தை அறியாத தசரதன்; வெள்ள நெடுஞ் சுடர்
மின்னின் - மிகந்த பேரொளியை உடைய
மின்னலைப்போல; மின்ன நக்கான் - விளங்கும்படி
சிரித்து; உள்ளம் உவந்து செய்வேன் - உன் மனம்
விரும்பினவற்றைச் செய்வேன்; ஒன்றும் உலோபேன்
- அதில் சிறிதும் உலோபஞ் செய்ய மாட்டேன்;
உன் மைந்தன் - உனக்கு மகனும்; வள்ளல் -

வள்ளலுமாகிய; இராமன் ஆணை - இராமன் மேல் சத்தியம்; என்றான் - என்று சொன்னான்.

விளக்கவுரை: இச்செய்யுளில் கைகேயியின் வஞ்சக உள்ளத்தை உணராத தசரத மன்னன் அவள் கேட்கும் வரங்களைத் தருவதாகக் கூறி விடுகின்றான். வெள்ளம் பேரால்கண்ணீர் பெருக்கி நிலத்தில் கிடந்து புரண்டு அழுதாலும் தசரதன் உள்ளத்தில் கள்ளவிழ் கோதையாகவே காணப்படுகின்றான். அரும்பான நிலையில் வெளிப்படுத்தாத தேனை அரும்பு அவிழ்ந்து மலர்ந்த பின் வெளிப்படுத்தும் மாலையை உடையவள் என்பதனால், வரம் தருக எனத் தன் கருத்துப்புலப்படாத வகையில் தசரதனைக் கேட்டு, தருவதாக கூறியவுடன் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் இயல்புடையவள் கைகேயி - இது கருத்துடையடை கொளியணி என்று கூறப்படும்.

முன்னர் எனக்குத் தருவதாக் கூறிய வரங்களைத் தருமாறு வேண்டுகல்.

12. ஆன்றவ னவ்வுரை கூற வைய மில்லாள்
தோன்றிய பேரவ லந்து டைத்த லுண்டேல்
சான்றிமை யோர்குல மாக மன்ன நீயன்று
ஏன்ற வரங்க ளிரண்டு மீதி யென்றாள்.

பதப்பிரிப்பு: ஆன்றவன் அவ் உரை கூற ஐயம் இல்லாள்
“தோன்றிய பேர் அவலம் துடைத்தல் உண்டேல்
சான்று இமையோர் குல ஆக மன்ன! நீ அன்று
ஏன்ற வரங்கள் இரண்டும் ஈதி” என்றான்.

பதவுரை: ஆன்றவன் - குணங்களால் நிறைந்த தசரதன்; அவ் உரைகூற - அந்த உறுதிமொழியைச் சொல்ல; ஐயம் இல்லாள் - தன் கருத்து நிறைவேறுவதில் சந்தேகம் நீங்கியவளான கைகேயி; மன்ன - அரசனே; தோன்றிய பேர் அவலம் துடைத்தல் உண்டேல் - எனக்கு உண்டாகிய பெருந்துன்பத்தைப் போக்கும் எண்ணம் உன்னிடம் உள்ளதானால்; இமையோர் குல சான்று

ஆக - தேவர் கூட்டம் சாட்சியாக; நீ அன்று ஏன்ற வரங்கள் இரண்டும் சதி - நீ சம்பராசுரனோடு போர் நிகழ்ந்த காலத்தில் எனக்களிப்பதாகக்கூறிய இரு வரங்களையும் இப்பொழுது கொடுப்பாய்; என்றான் - என்று கேட்டாள்.

விளக்கவுரை: இராமன் மீது சத்தியம் செய்து கொடுத்த பின்பு, கைகேயி நீ என் துயரைப் போக்குவதாக சத்தியம் செய்தமைக்கு தேவர்களே சாட்சி. நான் புதிதாக எதையும் கேட்கவில்லை. முன்பு உன்னால் தரப்பட்டு உன்னிடத்தே வைத்திருந்த வரங்களைத்தான் கேட்கின்றேன் அவற்றையே தருக என்றான். தான் கேட்கப் போகின்ற வரங்கள் தசரதனுக்கு வேதனையைக் கொடுத்து, சில சமயம் வாக்குத் தவறி விடுவானோ என்ற அச்சத்தினாலேயே கைகேயி இவ்வாறு கட்டுப்படுத்த முனைந்தாள்.

தசரதன், 'விரும்பும் வரத்தைக் கூறுக, தருவேன்' எனல்

13. வரங்கொள வித்துணை மம்ம ரல்ல லெய்தி
இரங்கிட வேண்டுவ தில்லை மீவனென்பால்
பரங்கெட விப் பொழு தேப கர்ந்தி டென்றான்
உரங்கொண் மனத்தவள் வஞ்ச மோர்கி லாதான்

பதப்பிரிப்பு: வரம் கொள இத்துணை மம்மர் அல்லல் எய்தி
இரங்கிட வேண்டுவது இல்லை ஈவன் என்பால்
பரம் கெட இப்பொழுதே பகர்ந்திடு என்றான்
உரம் கொள் மனத்தவள் வஞ்சம் ஓர்கிலாதான்

பதவுரை: உரம் கொள் மனத்தவள் - வலிமை கொண்ட நெஞ்சத்தைஉடைய கைகேயியின்; வஞ்சம் ஓர்கிலாதான் - வஞ்சனையைஆராய்ந்து அறியாத தசரதன்; வரம் கொள இத்துணை - (யான் கொடுப்பதாகச் சொன்ன) வரங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இவ் வளவு தடுமாற்றமும் துன்பமும் அடைந்து; இரங்கிட

வேண்டுவது இல்லை - நீ வருந்த வேண்டியதில்லை; என்பால் பரம் கெட - என்னிடத்துள்ள பாரம் குறையும்படி; இப்பொழுதே ஈவென் - இப்பொழுதே தருவேன்; பகர்ந்திடு சொல்வாயாக, என்றான் - என்று கூறினான். மம்மர் - தடுமாற்றம்; பரம் - பாரம், ஓர்தல் - ஆராய்தல்.

விளக்கவுரை: இயல்பில் மென்மையான கைகேயின் மனம் கூனியின் சொல்லால் மாறி இப்பொழுது வலிமை பெற்றிருப்பதால் உரம் கொள் மனத்தவன் என்றார். கைகேயியின் மீது கொண்ட அன்பினால் அவள் சொற்களின் வஞ்சகத்தன்மையை தசரதன் அறியாத படியால் ஓர்கிலாதான் என்றார்.

கைகேயி கேட்ட இரு வரங்கள்

14. ஏய வரங்க ளிரண்டி னொன்றி னாலென்
சே யுல காள்வது சீதை கேள்வ னொன்றால்
போய்வன மாள்வ தெனப்பு கன்று நின்றாள்
தீயவை யாவை யினுஞ்சி றந்த தீயாள்

பதப்பிரிப்பு: ஏய வரங்கள் இரண்டின் ஒன்றினால் என்
சேய் உலகு ஆள்வது சீதை கேள்வன் ஒன்றால்
போய் வனம் ஆள்வது என புகன்று நின்றாள்
தீயவை யாவினும் சிறந்த தீயாள்

பதவுரை: தீயவை யாவினும் சிறந்த தீயாள் - கொடியவை என்று சொல்லப்படும் எல்லாவற்றிலும் மேம்பட்ட கொடிய வளான கைகேயி; ஏய வரங்கள் இரண்டின் - நீ தருவதாக கூறிய இரண்டு வரங்களில்; ஒன்றினால் - ஒரு வரத்தினால்; என்சேய் அரசு ஆள்வது - என் மகன் பரதன் நாட்டை ஆளுதல் வேண்டும்; ஒன்றால் - மற்றொன்றால்; சீதைகேள்வன் போய் வனம் ஆள்வது - சீதையின் கணவனாகிய இராமன் நாட்டை விட்டுச் சென்று காட்டை ஆளுதல் வேண்டும்; என புகன்று - என்று சொல்லி; நின்றாள் - மனங்கலங்காமல் உறுதியாக நின்றாள்.

விளக்கவுரை: பகை வரும் சொல் சொல்ல வாய் கூசும் கடுஞ் சொற்களைப் பேசி தன் மனவுறுதி சிறிதும் குன்றாது இருந்ததால் தீயவை யாவினும் சிறந்த தீயாள் என்று கூறினார். தீயவை - நெருப்பு, கூற்றுவன், நஞ்சு, பாம்பு முதலியன சிறந்த கொடிய என்ற பொருளில் வழங்கும். நல்ல பாம்பு, நல்ல வெயில் என்பனவற்றில் வரும் நல்ல என்பது கொடிய என்னும் பொருள் தருவதை மனத்திற்கொள்க. “இராமனை பயந்த எற்கு இடருண்டோ” என்று கூறியவள்தான் கைகேயி. தற்போது “சீதை கேள்வன் ஒன்றால் போய் வனம் ஆள்வது” என்று கூறுவதன் குறிப்பையும் உணர்ந்து கொள்க.

தசரதன் அடைந்த துன்பம்

(இது முதல் ஐந்து பாடல்)

15. நாக மெனுங்கொடி யாட னாவின்ந்த
சோக விடந்தொட ரத்து னுக்க மெய்தா
ஆக மடங்கலும் வெந்து ழிந்த ராவின்
வேக மடங்கிய வேழ மென்ன வீழ்ந்தான்.

பதப்பிரிப்பு: நாகம் எனும் கொடியாள், தன் நாவின் ஈந்த
சோக விடம் தொடர துணுக்கம் எய்தா
ஆகம் அடங்கலும் வெந்து அழிந்து அராவின்
வேகம் அடங்கிய வேழம் என்ன வீழ்ந்தான்.

பதவுரை: நாகம் எனும் கொடியாள் - நாக பாம்பு என்று சொல்லத் தக்க கொடியவளாகிய கைகேயி; தன் நாவின் ஈந்த - தனது நாவிலிருந்து வெளிப்பட்ட; சோக விடம்தொடர - துன்பத்தை தருவதாகிய சொல்லாகிய நஞ்சு தன்மையைப் பற்றிக் கொள்ள; துணுக்கம் எய்தா - நடுக்கம் அடைந்து; ஆகம் அடங்கலும் வெந்து அழிந்து - தன் உடம்பு முழுவதும் வெதும்பிச் சோர்ந்து; அராவின்வேகம் அடங்கிய - நச்சுப் பாம்பினால் தீண்டப்பெற்று ஊக்கம் குறைந்த; வேழம் என்ன - யானையைப்போல; வீழ்ந்தான் - வீழ்ந்தான்.

விளக்கவுரை: இச் செய்யுளில் கைகேயியின் சொற்களில் உள்ள கொடுமை கூறப்பட்டது. நாகம் எனும் கொடியாள் தன் நாவின் ஈந்த சோகவிடம் தொடர என்ற தொடர் சிந்திக்கத்தக்கது. பாம்பு தன் பல்லின் வழியாக வந்த நஞ்சின் ஊடாக பிறரைக் கொல்லும் இயல்புடையது. ஆனால் பாம்பினைப் போன்ற கைகேயியோ தன் நாவிலிருந்து தோன்றிய கொடுஞ் சொற்களால் மன்னனை மண் மிசை வீழ்த்தினான். இது வேற்றுமையணி. பொதுவாக விடம் ஒருவரின் உடம்பில் புகுந்த பின்னரே கொல்லும் இயல்புடையது. இங்கே கைகேயியின் சொற்களோ தசரதனை மாய்க்கும் இயல்பு கொண்டிருந்தது. “அராவின் வேகம் அடங்கிய வேழம்” என்ன வீழ்ந்தான்” - இது தசரதன் அடைந்த துன்பத்தின் உச்சநிலை ஆகும். சிறிய பாம்பின் கொடிய நஞ்சினால் மலை போன்ற பெரிய யானையே தன் ஆற்றல் அடங்கி வீழ்வது போல ஆற்றலும் ஆண்மையும் கொண்ட தசரதன் சிறிய பெண்ணாகிய கைகேயியின் சொல்லால் தன் வலிமையிழந்தான்.

உவமேயம் - கைகேயியின் சொற்களால் வலிமை இழந்து வீழ்ந்த தசரதன்.

உவமானம் - அராவின் வேகம் அடங்கி வீழ்ந்த வேழம்

பொதுத்தன்மை - ஆற்றல் குறைந்த பொருள் ஆற்றல் கூடியவற்றை அழித்தல்.

16. பூதல முற்றத நிற்பு ரண்ட மன்னன்
 மாதூய ரத்தினை யாவர் சொல்ல வல்லார்?
 வேதனை முற்றிட வெந்து வெந்து கொல்லன்
 ஊதுலை யிற்கன லென்ன வெய்து யிர்த்தான்.

பதப்பிரிப்பு: பூதலம் உற்று அதனில் புரண்ட மன்னன்
 மா துயரத்தினை யாவர் சொல்ல வல்லார்?
 வேதனை முற்றிட வெந்து வெந்து கொல்லன்
 ஊது உலையில் கனல் என்ன வெய்து உயிர்த்தான்

பதவுரை: பூதலம் உற்று - நிலத்தில் விழுந்து; அதனில் புரண்ட மன்னன் - அந்நிலத்தில் உருண்டு புரண்டு கிடக்கின்ற

மன்னராகிய தசரதன்; மா துயரத்தினை - பெருந்
துன்பத்தை; சொல்ல வல்லார் யாவர் - இவ்வளவானது
என்று அளவிட்டுச் சொல்ல வல்லமை உடையவர்
யார் இருக்கின்றனர்? (ஒருவருமில்லை) வேதனை
முற்றிட - துன்பமானது மேலும் அதிகரிக்க; வெந்து
வெந்து - உள்ளம் மேலும் மேலும் வெதும்பி;
கொல்லன் ஊது உலையில் கனல் என்ன -
கொல்லனது உலைக்களத்தில் ஊதும் போது உண்டா
கின்ற நெருப்பினைப் போல; வெய்து உயிர்த்தான் -
வெப்பமாக பெருமூச்சு விட்டான்.

விளக்கவுரை: இது கவிக்கூற்று, வேதனை முற்றிட வெந்து வெந்து
கொல்லன் ஊது உலையில் கனல் என்ன வெய்து
உயிர்த்தான் - உவமையணி-உலைத்தீ ஊதுந்தோறும்
மேலெழுந்தும் பின் அடங்குவதும் போல மன்னனது
பெருமூச்சு வெப்பம் உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் காணப்பட்டது.
உவமேயம் - தசரதன் விடும் பெருமூச்சு
உவமானம் - கொல்லன் ஊதுலையிற் கனல்

17. உலர்ந்தது நாவுயி ரோட லுற்ற துள்ளம்
புலர்ந்தது கண்கள் பொடித்த பொங்கு சோரி
சலந்தலை மிக்கது தக்கதென்கொ லென்றென்
அலந்தலை யுற்ற வரும்பு லன்க னைந்தும்.

பதப்பிரிப்பு: உலர்ந்தது நா உயிர் ஓடல் உற்றது உள்ளம்
புலர்ந்தது கண்கள் பொடித்த பொங்கு சோரி
சலம் தலைமிக்கது தக்கது என் கொல்? என்று
அலந்து அலையுற்ற அரும் புலன்கள் ஐந்தும்

பதவுரை: நா உலர்ந்தது - தசரதனுக்கு நா வறண்டது; உயிர்
ஓடல் உற்றது - உயிர் போகத் தொடங்கியது; உள்ளம்
புலர்ந்தது - மனம் வாடியது; கண்கள் பொங்கு சோரி
பொடித்த - கண்கள் மிகுதியாக இரத்தத்தைச் சிந்தின;
சலம் தலைமிக்கது - கவலை மிகுந்தது; அரும்
புலன்கள்ஐந்தும் - அரிய ஐம் பொறிகளும்; தக்கது
என்கொல் என்று என்று - செய்யத்தக்க காரியம்
என்னவென்று எண்ணி எண்ணி; அலந்து அலையுற்ற

- கலங்கித் தவித்தன சோரி - இரத்தம்; பொடித்த - சிந்திய; சலம் - கவலை, அலந்தலை - கலக்கம்.

விளக்கவுரை: அரசனது துன்பத்தை விளக்க வந்த கவிஞர் அவனுடைய உறுப்புக்கள் பட்ட நிலையை வருணிக்கின்றார். பெருந்துன்பத்தோடு கைகேயியிடம் கோபமும் அரசனுக்குத் தோன்றியது. அவலச் சுவையுடன் வெகுளிச் சுவையும் கலந்து வருகின்றது.

18. மேவி நிலத்தி னிற்கும் விம்மும் வீழும்
ஓவிய மொப்ப வுயிர்ப்படங்கி யோயும்
பாவியை யுற்றெதிர் பற்றி யெற்ற வெண்ணும்
ஆவி பதைப்ப வலக்க ணெய்து கின்றான்.

பதப்பிரிப்பு: மேவி நிலத்தில் நிற்கும்; விம்மும் வீழும்
ஓவியம் ஒப்ப உயிர்ப்பு அடங்கி ஓயும்;
பாவியை உற்று எதிர் பற்றி எற்ற எண்ணும்;
ஆவி பதைப்ப அலக்கண் எய்துகின்றான்

பதவுரை: ஆவி பதைப்ப - உயிர் துடிதுடித்து நடுங்க; அலக்கண் எய்துகின்றான்-பெரும் துன்பத்தை அடைகின்ற தசரதன்; நிலத்தில் மேவி நிற்கும் - சிலவேளை நிலத்திலிருந்து எழுந்து நிற்பான்; விம்மும் - புலம்புவான்; வீழும் - மறுபடியும் நிலத்தில் வீழுவான்; ஓவியம் ஒப்ப - வரையப்பட்ட சித்திரம் போல்; உயிர்ப்பு அடங்கி ஓயும் - மூச்சு அடங்கி, உணர்வற்றிருப்பான்; பாவியை எதிர் உற்று பற்றி - கொடியவளாகிய கைகேயியை நேரே சென்று பிடித்து; எற்ற - நிலத்தில் மோத, எண்ணும் - நினைப்பான்.

விளக்கவுரை: இப்பாடலில் தசரதனுடைய மனத்துயர் பெருகி அவனை வாட்டுகின்ற தன்மையும், அவனது மனநிலையும் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. “ஓவியம் ஒப்ப உயிர்ப்பு அடங்கி ஓயும் என்பது உவமையணி. உவமேயம் : உணர்வற்று மூச்சடங்கி காணப்படும் தசரதன்
உவமானம் : சித்திரத்தில் வரையப்பட்ட ஓவியம்.

19. பெண்ணென வற்ற பெரும்புழிக்கு நாணும்
 உண்ணிறை வெப்பொடுயிர்த்து யிர்த்து லாவுங்
 கண்ணினி னோக்கு மயர்க்கும் வன்கை வேல்வெம்
 புண்ணுழை கிற்க வுழைக்கு மானை போல்வான்.

பதப்பிரிப்பு: பெண் என உற்ற பெரும் பழிக்கு நாணும்
 உள் நிறை வெப்பொடு உயிர்த்து உயிர்த்து உலாவும்
 கண்ணினில் நோக்கும் அயர்க்கும் வன் கைவேல் வெம்
 வெம்புண் நுழைகிற்க உழைக்கும் ஆனை போல்வான்

பதவுரை: வன் கைவேல் - வலிமை வாய்ந்த கைகேயியினால்
 வீசப்பட்ட வேல்; வெம்புண் நுழைகிற்க - கொடிய
 புண்ணில் நுழைவதனால்; உழைக்கும் ஆனை
 போல்வான் - வருந்தும் யானையைப் போன்றவனாகிய
 தசரதன்; பெண் என உற்ற - பெண் என்று எண்ணி
 இவளைத் தண்டிப்பதனால் வருகின்ற; பெரும் பழிக்கு
 - பெரியபழிச் சொல்லுக்கு; நாணும் - நாணுவான்;
 உள் நிறை வெப்பொடு - உள்ளத்தில் நிறைந்த
 துன்பவுணர்வு எனும் வெப்பத்தோடு; உயிர்த்து
 உயிர்த்து - மேலும் மேலும் பெரு மூச்சு விட்டு;
 உலாவும் - அங்கும் இங்குமாக உலாவித் திரிவான்;
 கண்ணினில் - தனது கண்களால்; நோக்கும் -
 கைகேயியியைப் பார்த்து; அயர்க்கும் - சோர்வடை
 வான்.

விளக்கவுரை:கைகேயியினைக் கொன்று விடலாமா என்று கருதிய
 தசரதன் பெண் பழிக்கு நாணி அதனைச் செய்யாமல்
 விடுகின்றான். “வன் கைவேல் வெம் புண் நுழைகிற்க
 உழைக்கும் ஆனை போல்வான்” என்பது உவமை
 யணி. இத் தொடரில் இரு விடயங்கள் உள்ளன.
 வன் கை வேல் என்பது ஒன்று, வெம் புண் நுழைதல்
 இன்னொன்று, யானையின் உடம்பில் ஏற்கனவே
 இருந்த வெந்த புண், பரதன் நாடாள் வேண்டும் எனக்
 கைகேயி கூறியதற்கு உவமான மாகவும், வெந்த
 புண்ணிலே வேல் நுழைதல் இராமன் காடாள் வேண்டும்
 என்று கைகேயி கூறியதற்கு உவமானமாகவும்
 கொள்ளலாம்.

உவமேயம் - தசரதன்
 உவமானம் - யானை
 உவமேயம் - பரதன் நாடாள் வேண்டும் எனக்
 கைகேயி கூறியது
 உவமானம் - யானையின் உடம்பில் இருந்த
 வெந்தபுண்
 உவமேயம் - ராமன் காடாள் வேண்டும் என்று
 கைகேயி கூறியது
 உவமானம் - வெந்த புண்ணிலே வேல் நுழைதல்

கைகேயியின் கலங்கா உள்ளம்

20. கம்ப நெடுங்கனி யானை யன்ன மன்னன்
 வெம்பி விழுந்தழும் விம்மல் கண்டு வெய்துந்
 றும்பர் நடுங்கின சூழி பேர்வ தொத்த
 தம்பன கண்ணவ னுள்ள மன்ன தேயால்.

பதப்பிரிப்பு: கம்பம் நெடுங் கனி யானை அன்ன மன்னன்
 வெம்பி விழுந்து அழும் விம்மல் கண்டு வெய்து
 உற்று உம்பர் நடுங்கினர் ஊழி பேர்வது ஒத்தது
 அம்பு அன கண்ணவன் உள்ளம் அன்னதே ஆல்

பதவுரை: கம்பம் நெடுங் கனி யானை அன்ன மன்னன்-கட்டுத்
 தறியில் கட்டுண்ட மிக்க மதம் கொண்ட யானையைப்
 போன்ற அரசனாகிய தசரதன்; வெம்பி விழுந்து -
 கவலையால் வெதும்பி நிலத்தில் விழுந்து; அழும் -
 புலம்புகின்ற; விம்மல் கண்டு - வேதனையைப் பார்த்து;
 உம்பர் வெய்து உற்று நடுங்கினர் - தேவர்கள்
 உள்ளம்வருந்தி அச்சத்தினால் நடுங்கினர்; ஊழி
 பேர்வது ஒத்தது - உலகத்தின் அழிவு காலம் வந்தது
 போல இருந்தது; அம்பு அன - அம்பு போன்ற
 கண்ணவன் - கண்களை உடைய கைகேயியின்;
 உள்ளம் அன்னதே - மனம் முன்பு இருந்த அதே
 தன்மையில் இருந்தது.

விளக்கவுரை: தசரதன் சம்பராசுரனைக் கொன்று தங்களுக்கு
 உதவியவன் என்ற காரணத்தால் தேவர்கள்

வருந்தினர். உலக மக்கள் யாவரும் வருந்துதலால்,
 “ஊழி பேர்வது ஒத்தது” என்றார். கைகேயியின்
 வரத்தினால் கட்டுண்ட தசரதன் “கம்பன் நெடுங்களி
 யானை அன்ன மன்னன்” என்று உவமை கூறப்பட்டது.
 உவமேயம் - தசரதன்
 உவமானம் - கம்பன் நெடுங்களி யானை

21. அஞ்சல னையன தல்லல் கண்டு முள்ளம்
 நஞ்சில ணாணில னென்ன நாண மா மால்
 வஞ்சனை பண்டுமடந்தை வேட மென்றே
 தஞ்சன மாதரை யுள்ள லார்க டக்கோர்.

பதப்பிரிப்பு: அஞ்சலன் ஐயனது அல்லல் கண்டு உள்ளம்
 நஞ்சிலன் நாண் இலன் என்ன நாணம் ஆம் மால்
 வஞ்சனை பண்டு மடந்தை வேடம் என்றே
 தஞ்சு என மாதரை உள்ளலார்கள் தக்கோர்

பதவுரை: ஐயனது அல்லல் கண்டு அஞ்சலன் - தன் கணவனா
 கிய தசரதனது பெருந் துன்பத்தைப் நேரே பார்த்தும்
 அச்சம் கொள்ளாதவன்; உள்ளம் நஞ்சிலன் - தன்
 மனதில் இரக்கம் இல்லாதவன்; நாண் இலன் -
 கணவனது நிலை கண்டு வெட்கப்படவுமில்லை; என்ன
 - இவ்வாறு கையேயியின் நிலையைக் கூற; நாணம்
 ஆம் - சொல்கின்ற நமக்கே வெட்கம் உண்டாகும்;
 தக்கோர் - சான்றோர்; பண்டு - பழைய காலந்
 தொடக்கம்; வஞ்சனை - வஞ்சனை என்பது; மடந்தை
 வேடம் என்றே - பெண்ணுருவம் என்று எண்ணியே;
 மாதரை - பெண்களை, தஞ்சு என - பற்றுக்கோடா
 னவர்கள் என்று, உள்ளலார் - நினையார்.

விளக்கவுரை: தன் கணவன் மிகப்பெரிய துன்பத்திற்கு உள்ளாகி
 மானம் கலங்கி நிற்கும் போது மனைவியிடம் இரக்கம்
 வரவில்லையே என்பதை எடுத்துச் சொல்ல வாய்
 கூசுகின்றது. பெரும்பாலும் பெண்கள் வஞ்சகத் தன்மை
 உடையவராதலால் அவர்களை நம்புவது
 சான்றோர்க்குத் தகாது.

மனம் மாறுபடக் காரணம் என்ன? என்று கைகேயியை மன்னவன் வினாவுதல்

22. இந்நிலை நின்றவ டன்னை யெய்த நோக்கி
நெய்நிலை வேலவ நீதி கைத்த துண்டோ
பொய்நிலை யோர்கள் புணர்த்த வஞ்ச முண்டோ
அந்நிலை சொல்லென தாணை யுண்மை யென்றான்.

பதப்பிரிப்பு: இந் நிலை நின்றவள் தன்னை எய்த நோக்கி
நெய் நிலை வேலவன் நீ திகைத்தது உண்டோ?
பொய் நிலையோர்கள் புணர்த்த வஞ்சம் உண்டோ?
அந்நிலை சொல் எனது ஆணை உண்மை! என்றான்.

பதவுரை: இந் நிலை நின்றவள் தன்னை - இவ்வாறான நிலையில்
நின்ற கைகேயியியை; எய்த நோக்கி - நன்றாக உற்றுப்
பார்த்து; நெய் நிலை - நெய் பூசப்பட்ட; வேலவன் -
வேற்படை தாங்கிய தசரதன்; நீ திகைத்தது உண்டோ
- உனது உள்ளம் திகைப்பு அடைந்ததோ; பொய்
நிலையோர்கள் புணர்த்த - வஞ்சக எண்ணம் கொண்ட
யாராவது கட்டிச் சொல்லிய; வஞ்சம் உண்டோ -
வஞ்சக மொழிகளால் மனம் மாறுபட்டதோ? என் மேல்
ஆணை - என் மேல் ஆணையாக; அந்நிலை உண்மை
சொல் - மனம் மாறு பட்ட அந்த நிலையின்
காரணத்தை உண்மை யாகச் சொல்வாயாக; என்றான்
- என்று கூறினான்.

விளக்கவுரை: தசரதனுக்கு கைகேயியின் மாறுபட்ட மனநிலை
வியப்பாக இருப்பதனால், நீ திகைத்தது உண்டோ,
அல்லது பொய்மையாளர் எவரேனும் உன்மனதைக்
கெடுத்தனரோ? என்கிறான். முன்பு இராமன் மீது
ஆணையிட்டுக் கூறியவன் இப்பொழுது அவளுக்கு
இராமன் மீது அன்பில்லையென்பதையறிந்து தன்மேல்
ஆணை என்கிறான்.

கைகேயியின் மறுமொழி

23. திசைத்தது மில்லை யெனக்கு வந்து தீயோர்
இசைத்தது மில்லை முனீந்த விவ்வ ரங்கள்
குசைப்பரி யோய் தரி னின்று கொள்வெ னன்றேல்
வசைத் திறன் நின்வயி னிற்க மாள்வெ னென்றாள்.

பதப்பிரிப்பு: திசைத்ததும் இல்லை எனக்கு வந்து தீயோர்
இசைத்ததும் இல்லை முன் ஈந்த இவ் வரங்கள்
குசைப் பரியோய் தரின் இன்று கொள்வென் அன்றேல்
வசைத் திறன் நின் வயின் நிற்க மாள்வென் என்றாள்.

பதவுரை: குசைப் பரியோய் - அது கேட்ட கைகேயி; கடிவாளம்
பூட்டிய குதிரைகளையுடைய அரசே; திசைத்ததும்
இல்லை - என்மனம் திகைப்படைந்ததும் இல்லை;
தீயோர் எனக்கு வந்து இசைத்ததும் இல்லை -
கொடியவர் எவரும் என்னிடம் வந்து வஞ்சகமாகச்
சொன்னதும் இல்லை; முன் ஈந்தஇவ் வரங்கள் -
முன்னே எனக்கு கொடுத்த இரண்டு வரங்களையும்;
இன்று தரின் கொள்வென் - இப்பொழுதே கொடுத்தால்
பெற்றுக் கொள்வேன்; அன்றேல் - கொடுக்காது
போனால்; வசைத் திறன் நின் வயின் நிற்க - நீங்காத
பழியின் கூறுகள் உன்னிடத்து நிலையாக நிற்குமாறு,
மாள்வென் என்றாள் - இறப்பேன் என்று கூறினாள்.

விளக்கவுரை: தசரதன் கூறும் வார்த்தைகள் வரத்தை தருவதற்கு
விரும்புகிறானில்லை என்பதை உணர்ந்த கைகேயி,
வரங்களைக் கொடுத்தால் வாழ்வேன் இன்றேல்
இறப்பேன் என்கிறாள். குசைப்பரியோய் - கருத்துடை
அடைகொளி அணியாகும். யான் உனக்கு தேர்
சாரத்தியம் செலுத்தியதால் தான் நினக்குப் புகழ்
உண்டாயிற்று என்று குறிப்பினாற் கூறுகின்றாள்.

கைகேயியின் கடுமொழிகேட்டு தசரதன் அடைந்த துன்பம் (இது முதல் ஐந்து பாடல்)

24. இந்த நெடுஞ்சொல் வேழை கூறு முன்னே
வெந்த கொடும்புணில் வேனு ழைந்த தொப்பச்
சிந்தை திரிந்து திகைத்த யர்ந்து வீழ்ந்தான்
மைந்தன் னலா துயிர் வேறி லாத மன்னன்.

பதப்பிரிப்பு: இந்த நெடுஞ் சொல் அவ் ஏழை கூறும் முன்னே
வெந்த கொடும் புணில் வேல் நுழைந்தது ஒப்ப
சிந்தை திரிந்து, திகைத்து, அயர்ந்து வீழ்ந்தான் -
மைந்தன் அலாது உயிர் வேறு இலாத மன்னன்

பதவுரை: மைந்தன் அலாது உயிர் வேறு இலாத மன்னன் -
தனது உயிர் போன்ற மகன் இராமனைத் தவிர வேறு
எதுவும் அறியாத அரசனாகிய தசரதன்; அவ் ஏழை -
அந்த அறிவற்றவளான கைகேயி, இந்த நெடுஞ் சொல்
கூறும் முன்னே - இந்தப் பெரிய வஞ்சகமான
வார்த்தையை சொல்லி முடிக்கு முன்னே; வெந்த
கொடும் புணில் - தீயினால் எரியுண்டதாகிய கொடிய
புண்ணிலே; வேல் நுழைந்தது ஒப்ப - கூரிய வேல்
பாய்ந்தது போல; சிந்தை திரிந்து - மனம் தடுமாறி,
திகைத்து - அறிவு மயங்கி; அயர்ந்து வீழ்ந்தான் -
சோர்ந்து தலையில் விழுந்தான்.

விளக்கவுரை: ஏற்கனவே வருந்தியிருந்த தசரதனது உள்ளம்
இப்போது கைகேயி கூறிய வஞ்சின மொழிகளினால்
மேலும் துன்பத்திற்கு உள்ளாகியது என்பதனை வெந்த
புண்ணில் வேல் நுழைந்தது என்ற உவமையால்
விளக்குகின்றார்.

உவமேயம் - கைகேயி கேட்ட வரங்கள்

உவமானம் - வெந்த புண்

உவமேயம் - கைகேயி பின்னர் கூறிய வஞ்சின
மொழிகள்

உவமானம் - வெந்த புண்ணில் வேல் நுழைதல்

25. ஆகொடி யாயெனு மாவி காலு மந்தோ
 ஓகொடி தேயற மென்னு முண்மை யொன்றும்
 சாக வெனாவெழு மெய் தளாடி வீழும்
 மாகமு நாகமு மண்ணும் வென்ற வாளான்.

பதப்பிரிப்பு: ஆகொடியாய்! எனும் ஆவி காலும், அந்தோ!
 ஓ கொடிதே அறம்! என்னும், உண்மை ஒன்றும்
 சாக! எனா எழும், மெய் தளாடி வீழும் -
 மாகமும் நாகமும் மண்ணும் வென்ற வாளான்.

பதவுரை: மாகமும் நாகமும் மண்ணும் - மேலுலகத்தையும்
 கீழுலகத்தையும் வெற்றி கொண்ட வாட்படை தாங்கிய
 தசரதன்; ஆகொடியாய்! எனும் - (கைகேயியைப்
 பார்த்து) ஐயோ கொடியவளே என்பான்; ஆவி காலும்
 - பெருமூச்சுவிடுவான்; அந்தோ! ஓ கொடிதே அறம்!
 என்னும் - ஐயோ தருமமும் மிகவும் கொடியதே
 என்பான்; உண்மை ஒன்றும் சாக எனா - சத்தியம்
 என்று சொல்லப்படுவதொன்று சாகட்டும் என்று
 கூறிக்கொண்டு; எழும் - எழுந்திருப்பான்; மெய் தளாடி
 வீழும் - உடம்பானது நிற்க முடியாமல் தள்ளாடி
 விழுவான்.

விளக்கவுரை: இப்பாடல் ஒரு சோக சித்திரம்; உண்மையும்
 அறமும் நன்மைக்கு துணை புரியாமல் தீமைக்குத்
 துணைபோகின்றதே என, அவற்றை தசரதன்
 இகழ்கின்றான். முவுலகங்களையும் வென்று
 வழிப்படுத்திய தசரத மன்னன் ஒரு பெண்ணிடம் இரந்து
 நிற்க வேண்டியதாயிற்று. தசரதன் முவுலகங்களையும்
 வென்ற வீரன் என்பதை, “வெள்ள நீர் உலகினில்
 விண்ணில் நாகரில் தள்ளும் பகையெலாந் தவிர்த்து
 நின்றயான்” என்று தசரதன் கூற்றாக மந்திரப் படலத்தில்
 கூறுவதையும் நோக்குக.

26. நாரிய ரில்லையிஞ் ஞால மெங்கு மென்னக்
 கூரிய வாள் கொடு கொன்று நீக்கி யானும்
 பூரிய ரெண்ணிடை வீழ்வ னென்று பொங்கும்
 வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்ற வேலான்.

பதப்பிரிப்பு: நாரியர் இல்லை இஞ் ஞாலம் எங்கும் “என்ன
 கூரிய வாள் கொடு கொன்று நீக்கி யானும்
 பூரியர் எண்ணிடை வீழ்வென்” என்று பொங்கும்
 வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்ற வேலான்

பதவுரை: வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்ற வேலான் - பெரு
 வீரர்களின் வீரத்தையும் வென்று தன்னுள் அடக்கி
 நிலை பெற்றபுகழை உடையவராகிய லேற்படை
 தாங்கிய தசரதன்; இஞ் ஞாலம் எங்கும் - இவ்வுலகம்
 முழுவதிலும்; நாரியர் இல்லை என - பெண்கள்
 இல்லை என்று சொல்லும்படியாக; கூரிய வாள் கொடு
 கொன்று நீக்கி - கூர்மை பொருந்திய வாளால்
 கொலை செய்து; அவர்களை ஒழித்து, யானும் பூரியர்
 எண்ணிடை வீழ்வென் - யானும் கீழ்மக்களின்
 ஒருவனாக எண்ணப்பட்டு வீழ்ச்சியுறுவேன் என்று கூறி;
 பொங்கும் - சினம் கொள்வான்.

விளக்கவுரை: கைகேயி என்ற ஒரு பெண்ணின் மீது ஏற்பட்ட
 கோபத்தால், இவ்வுலகில் உள்ள பெண்கள்
 எல்லோரையுமே வாளால் கொன்றொழிப்பேன் என
 தசரதன் எண்ணுகின்றான். ஆனால் அச்செயல் தகாது
 என்று அடங்கினான்.
 நாரியர் - பெண்கள், பூரியர் - கீழ் மக்கள்.

27. கையொடு கைகள் புடைக்கும் வாங்க டிக்கும்
 மெய்யுரை குற்றமெனப் புழுங்கி விம்மும்,
 நெய்யெரி யுற்றென நெஞ்சு ழிந்து சோரும்
 வையக முற்று நடந்த வாய்மை மன்னன்.

பதப்பிரிப்பு: கையொடு கைகள் புடைக்கும் வாய் கடிக்கும்
 மெய்யுரை குற்றம் எனப் புழுங்கி விம்மும்,

நெய் எரி உற்றென நெஞ்சு அழிந்து சோரும் -
வையகம் முற்றும் நடந்த வாய்மை மன்னன்.

பதவுரை: வையகம் முற்றும் நடந்த - உலகம் முழுவதும் சென்று
புகழ் பரப்பிய; வாய்மை மன்னன் - சத்தியம் தவறாத
தசரதன்; கையொடு கைகள் புடைக்கும் - செய்வத
றியாது கையொடு மற்றொரு கையை அடிப்பான்; வாய்
கடிக்கும் - உதட்டைக் கடிப்பான்; மெய்யுரை குற்றம்
எனப் - உண்மை பேசுதல் தீமையே தரும் என்று
கூறி; புழுங்கி விம்மும் - மனவேதனைப்பட்டு
வருந்துவான்; நெய் எரி உற்று என - எரிகின்ற
நெருப்பில் நெய் ஊற்றியது போல; சோரும் -
வருந்துவான்.

விளக்கவுரை: வாய்மை தவறாதிருக்க வேண்டுமென்ற தனது
கருத்தே இத்துன்பத்திற்கு காரணம் என்பது குறித்தே
“மெய்யுரை குற்றம் என்கிறான் தசரதன். மனமுருகி
அடைந்த துன்பம் நெய்யெரி உற்றது” என்ற
உவமையால் கூறப்பட்டது. நெருப்பில் வீழ்ந்த நெய்
நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து தன் உருவம் அழிதல் போல
தசரதனது நெஞ்சமும் துன்பத்தால் அழிந்தது.
உவமேயம் - தசரதன் நெஞ்சுற்ற துன்பம்
உவமானம் - நெருப்புற்ற நெய்
பொதுத்தன்மை - நெகிழ்ந்து உருக்குலைதல்.

28. ஒறுப்பினு மந்தர முண்மை யொன்று மோவா
மறுப்பினு மந்தர மொன்று வாய்மை மன்னன்
பொறுப்பினு மந்நிலை போகி லாளை வாளால்
இறுப்பினு மாவ திரப்ப தென்றெ முந்தான்.

பதப்பிரிப்பு: ஒறுப்பினும் அந்தரம், உண்மை ஒன்றும் ஓவா
மறுப்பினும் அந்தரம் என்று வாய்மை மன்னன்
பொறுப்பினும் இந்நிலை போகிலாளை வாளால்
இறுப்பினும் ஆவது இரப்பது என்று எழுந்தான்.

பதவுரை: வாய்மை மன்னன் - சத்தியத்தைப் போற்றும் மன்னனாகிய தசரதன்; ஒறுப்பினும் அந்தரம் - இவளைத் தண்டித்தாலும் தீமை; உண்மை ஒன்றும் ஓவா - சத்தியத்தைப் பற்றிக்கவலைப்படாது; மறுப்பினும் அந்தரம் - இவள் கேட்டவரங்களைத் தரமாட்டேன் என்று கூறினாலும் தீமை; என்று - எனக் கருதி, இந் நிலை போகிலாளை - தன்நிலையிலிருந்தும் மாறாதவளை; பொறுப்பினும் - பொறுமையாக இருப்பதை விட; வாளால் இறுப்பினும் - வாளால் வெட்டிக்கொல்வதை விட; இரப்பது ஆவது - இவளிடம் இரந்து கேட்பது பொருத்தமானது; என்று எழுந்தான் - எண்ணியவனாக எழுந்தான்.

விளக்கவுரை: கைகேயி கேட்ட வரத்தை கொடுத்தால் இராமன் காடுசெல்ல வேண்டிவரும் வரத்தைக் கொடுக்காவிடின் வாய்மை தவறியவன் என்ற குற்றம் உண்டாகும். ஆகவே அவன்முடிவை மாற்றுவதற்கு யாசித்தலே பொருத்தமானது என நினைக்கின்றான்.

வேறு

தசரதன் கைகேயியின் காலில் வீழ்ந்து இரங்குதல்

(இது முதல் ஐந்து பாடல்)

29. கோன்மேற் கொண்டுங் குற்ற மகற்றக் குறிகொண்டார்
போன்மே லுற்ற துண்டெனி னன்றாம் பொறையென்னாக்
கான்மேல் வீழ்ந்தான் கந்துகொல் யானைக் களிமன்னர்
மேன்மேல் வந்து முந்தி வணங்கி மிடைதாளான்.

பதப்பிரிப்பு: கோல் மேற்கொண்டும் குற்றம் அகற்றக் குறிகொண்டார்
போல் மேல் உற்றுது உண்டு எனின் நன்று ஆம்
பொறைஎன்னா
கால்மேல் வீழ்ந்தான் கந்து கொல் யானைக் களிமன்னர்
மேல் மேல் வந்து முந்தி வணங்கி மிடை தாளான்.

பதவுரை: கந்து கொல் யானைக் களி மன்னர் - கட்டுத்தறியை முறிக்கும் யானைப்படையுடைய போர் புரிதலில் செருக்குடைய அரசர்கள் பலரும்; மேல் மேல் முந்தி

வந்து - மேலும் மேலும் ஒருவர்க்கு ஒருவர் முற்பட்டு வந்து; வணங்கி மிடை தாளான் - வணங்கி நெருங்கி நிற்கின்ற பாதங்களையுடைய தசரதன்; கோல் மேற்கொண்டும் - சொங்கோலாட்சியைமேற் கொண்டிருந்தாலும்; குற்றம் அகற்றக் குறிகொண்டார்- குற்றங்களை நீக்க கருத்துக் கொண்ட நல்ல அரசர்களைப்போல; மேல் உற்றுது உண்டு எனின் - இனிமேல் நன்மை வருவதாக இருந்தால்; பொறை நன்று ஆம் என்னா - பொறுமையை பின்பற்றுவதே சிறந்தது என்று எண்ணி; கால்மேல் வீழ்ந்தான் - கைகேயின் கால்களில் விழுந்து வணங்கினான்.

விளக்கவுரை: மன்னன் தசரதன் தன் பெருமை நோக்காது தன் மகனாகிய இராமன் நாளாட வேண்டும் என்பதற்காக நாட்டுநலன் கருதி கைகேயின் காலில் விழுந்தான்.

30. கொள்ளா னின்சே யிவ்வர சன்னான் கொண்டாலும்
நள்ளா திந்த நானில ஞாலந் தனிலென்றும்
உள்ளா ரெல்லா மோத வுவுக்கும் புகழ்கொள்ளாய்
எள்ளா நிற்கும் வன்பழி கொண்டு என் பயன் என்றான்.

பதப்பிரிப்பு: கொள்ளான் நின் சேய் இவ் அரசு அன்னான் கொண்டாலும்
நள்ளாது இந்த நானிலம் ஞாலம் தனில் என்றும்
உள்ளார் எல்லாம் ஓத உவக்கும் புகழ் கொள்ளாய்
எள்ளா நிற்கும் வன்பழி கொண்டு என் பயன் என்றான்.

பதவுரை: இவ் அரசு நின் சேய் கொள்ளான் - இந்த அரசாட்சியை நின் மகனாகிய பரதன் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டான்; அன்னான் கொண்டாலும் - ஒருவேளை அவன் ஏற்றுக் கொண்டாலும்; இந்த நானிலம் நள்ளாது - இவ்வுலகம் அதனை விரும்பாது; ஞாலம் தனில் உள்ளார் எல்லாம் - இவ்வுலகில் வாழ்வோர் எல்லோரும்; என்றும் ஓத உவக்கும் - எந்நாளும் புகழ்வதை விரும்பும்; புகழ் கொள்ளாய் - கீர்த்தியைப் பெறமாட்டாய்; எள்ளா நிற்கும் வன் பழி கொண்டு - என்றும் எல்லோரும் இகழ்வதற்குரிய கொடிய பழியை ஏற்பதனால்; பயன் என் - பயன் யாது? என்றான்.

விளக்கவுரை: பரதன் நீதி நெறி தவறாதவனாதலால் நீ கேட்டு வாங்கும் இராட்சியத்தை உன் மகன் அங்கீகரிக்க மாட்டான். ஒருவேளை அவன் ஏற்றுக் கொண்டாலும் உலகம் உன்னையே பழிதாற்றும் என்று கூறுகின்றான்.

31. வானோர் கொள்ளார் மண்ணவ ருய்யா ரினிமற்றென்
ஏனோர் செய்கை? யாரொடு நீயிவ் வரசாள்வாய்
யானே சொல்லக் கொள்ள விசைந்தான் முறையாலே
தானே நல்கு முன்மக னுக்குத் தரையென்றான்.

பதப்பிரிப்பு: வானோர் கொள்ளார் மண்ணவர் உய்யார் இனி மற்று என்
ஏனோர் செய்கை? யாரொடு நீ இவ் அரசு ஆள்வாய்?
யானே சொல்ல, கொள்ள இசைந்தான் முறையாலே
தானே நல்கும் உன் மகனுக்கும் தரை என்றான்.

பதவுரை: வானோர் கொள்ளார் - இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு பரதன் அரசாள்வதை தேவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளார்; மண்ணவர் உய்யார் - மண்ணுலகத்தில் உள்ளவர்களும் உயிர்வாழார்; இனி மற்று ஏனோர் செய்கை என் - இனிமேல் ஏனைய உலகத்து வாழ்பவரின் செய்கையைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியதே இல்லை; யாரொடு நீ இவ் அரசு ஆள்வாய் - அவ்வாறாயின் நீயிந்த அரசினை யாரோடு இருந்து ஆட்சி புரிவாய்; யானே சொல்ல கொள்ள இசைந்தான் - யான் சொன்னதால்தான் அரசைப் பெற்றுக் கொள்ள இராமன் இசைந்தான்; முறையாலே - முறைப்படி, உன் மகனுக்கும் தானே தரை நல்கும் - நீ அரசை விரும்பினால் முறைப்படி உனது மகனுக்கும் தானே இவ்வரசைக் கொடுப்பான் என்றான்.

விளக்கவுரை: பரதன் அரசு புரிய வேண்டுமென்று நீ விரும்புகின்றாய். இதற்காக இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்பதில்லை. உன் விருப்பத்தை அறிந்த மாத் திரத்தில் இராமன் தானே அரசைத் தருவான். அவ்வாறிருக்கும் போது இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பி பரதனை ஆளச் செய்ய வேண்டு

மென்று, மூவுலகத்தாரும் விரும்பாத செயலை ஏன்
கொண்டாய் என்பதே தசரதனது ஏக்கம்.

32. கண்ணே வேண்டு மென்னினு மீயக் கடவேனென்
உண்ணே ராவி வேண்டினு மின்றே யுனதன்றோ
பெண்ணே வண்மைக் கேகயன் மானே பெறுவாயேல்
மண்ணே கொண்ணீ மற்றைய தொன்றும் மறவென்றான்.

பதப்பிரிப்பு: “கண்ணே வேண்டும்” என்னினும் ஈயக் கடவேன் என்
உன் நேர் ஆவி வேண்டினும் இன்றே உனது அன்றோ?
பெண்ணே! வண்மைக் கேகயன் மானே! பெறுவாயேல்
மண்ணே கொள் நீ மற்றையது ஒன்றும் மற என்றான்.

பதவுரை: பெண்ணே - பெண்ணாகப் பிறந்தவளே; வண்மைக்
கேகயன் மானே - வள்ளல் தன்மையுடைய கேகய
நாட்டு மன்னன் மகளே; என் கண்ணே வேண்டும்
என்னினும் - எண்கண்களை வேண்டுமென்றாலும்;
ஈயக் கடவேன் - கொடுப்பதற்கு கடமைப்பட்டுள்ளேன்;
என் உள் நேர் ஆவி வேண்டினும் - எனது உடம்பின்
உள்ளே இருக்கின்ற உயிரையே நீ விரும்பிக்
கேட்டாலும்; இன்றே உனது அன்றோ - இப்பொழுதே
அவ்வுயிர் உனக்குரியதன்றே; பெறுவாயேல் -
வரத்தைப் பெற விரும்புவாயானால்; மண்ணே கொள்
நீ - நாட்டை மட்டும் பெற்றுக் கொள்வாய்; மற்றையது
ஒன்றும் மற - மற்றொரு வரத்தை மட்டும் மறந்து விடு
என்றான்.

விளக்கவுரை: ஐம்பொறிகளில் சிறந்தது கண், அதனால் என்
கண்களையும் தருகின்றேன் என்றான். கண்ணினும்
அருமைப்பாடு உடையது உயிர், அதனையும்
உன்னிடத்திலேயே தருகின்றேன். பெண்கள்
இயல்பாகவே இரங்கும் இயல்புடையவர், அதனால்
கைகேயியை பெண்ணே என்று விழித்தான். பரம்
பரையாகவே கொடைக்குணம் உடையவன் கேகயன்
இதனால் அதனை நினைவுபடுத்த, வண்மை கேகயன்
மானே என்றான். உன் மகன் பரதன் அரசினை ஏற்றுக்
கொள்ள மாட்டான் என்பதைக் கருதாது பெறவேண்டு
மென்ற வேண்டுதலினால் பெறுவாயேல் என்றார்.

மற்றையது இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புவது. அதனை வாயினால் நேரே சொல்ல அஞ்சிய தசரதன் பிறிதொரு வாய்பாட்டால் கூறினான்.

33. வாய்தந் தேனினி மற்றது யானோ வதுமாறேன்
நோய்தந் தென்னை நோவன செய்து நுவலாதே
தாய்தந் தென்னத் தன்னை யிரந்தாற் றழல்வெங்கண்
பேய்தந் தீயும் நீயிது தந்தாய் பிழையாமோ?

பதப்பிரிப்பு: வாய் தந்தேன் இனி மற்றது யானோ அது மாறேன்
நோய் தந்து என்னை நோவன செய்து நுவலாதே
தாய் தந்து என்ன, தன்னை இரந்தால் தழல் வெங்கண்
பேய் தந்தீயும் நீ இது தந்தால் பிழை ஆமோ?

பதவுரை: வாய் தந்தேன் - வாயினால் வரங்களைத் தந்து
விட்டேன்; இனி யானோ அது மாறேன் - இனிமேல்
நானோ அதிலிருந்து தவறமாட்டேன்; என்னை நோய்
தந்து - எனக்கு மனக்கவலை என்ற வருத்தத்தைத்
தந்து; நோவன செய்து - துன்புறுவனவற்றைப் புரிந்து;
நுவலாதே - அத்தன்மையான சொற்களைச் சொல்லாதே;
தன்னை இரந்தால் - தன்னை ஒருவர் இரந்து கேட்டால்;
தாய்தந்து என்ன - தாய்மனம் இரங்கித் தருவது போல;
தழல் வெங்கண் பேய் - நெருப்பினைப் போன்ற கொடிய
கண்களையுடைய பேயும், தந்தீயும் - கொடுக்கும்; நீ
இது தந்தால் - நீ யான் வேண்டும் இதனைத்
தருவாயானால்; பிழை ஆமோ - தவறாகுமோ?

விளக்கவுரை: நீ கேட்ட வரத்தை தருவதாகச் சொன்னபடியால்
நான் கொடுத்தது கொடுத்தது தான். அதனை
மாற்றிவிடுவேன் என்று என்னை பழிக்காதே. ஆனால்
கேட்டவரம் என்னை மிகவும் வருத்துவதால் அதனை
மாற்றிக் கொள்ளுமாறு இரக்கின்றேன். “தழல்
வெங்கண் பேய் தன்னை இரந்தால் தந்து ஈயும்” என்பது
உவமையணி.

இங்கு இரு விடயங்கள் கவனிக்கத்தக்கன.
கைகேயி இராமனை காடு செல்லுமாறு கேட்டது
பேயின் கையில் குழந்தையை கொடுப்பது போன்றது

அவள் கேட்ட வரத்தை மறக்கும்படி வேண்டுவது தாய்
பேயை இரந்து தன் குழந்தையை கேட்பது போன்றது.
பேயும் - இழிவுச்சிறப்பு.

கைகேயி தசரதனை இழித்துக் கூறுதல்

34. இன்னே யின்னே பன்னி யிரந்தா னிகல்வேந்தன்
தன்னே ரில்லாத் தீயவ னுள்ளந் தடுமாறாள்
முன்னே தந்தாய் யிவ்வர நல்காய் முனிவாயேல்
என்னே மன்னா யாருளர் வாய்மைக் கினியென்றாள்.

பதப்பிரிப்பு: இன்னே இன்னே பன்னி இரந்தான் இகல் வேந்தன்,
தன் நேர் இல்லாத் தீயவன் உள்ளம் தடுமாறாள்,
முன்னே தந்தாய் இவ் வரம் நல்காய், முனிவாயேல்
என்னே மன்னா! யார் உளர்வாய்மைக்கு இனி என்றான்.

பதவுரை: இகல் வேந்தன் - வலிமை மிக்க அரசனாகிய தசரதன்;
இன்னே இன்னே பன்னி இரந்தான் - இவ் வாறாக
பலமுறை சொல்லி இரந்துவேண்டினான்; தன் நேர்
இல்லாத் தீயவன் - தனக்கு நிகரில்லாத தீயவளான
கைகேயி; உள்ளம் தடுமாறாள் - மனம் சிறிதும்
இரங்கினாள் அல்லள்; மன்னா - அரசனே, இவ் வரம்
முன்னேதந்தாய் - இந்த வரங்களை நீயே முன்னர்
வாயால் தந்துவிட்டாய்; நல்காய் - இப்பொழுது கொ
டுக்க மறுக்கிறாய்; முனிவாயேல் - என் மேல் சினம்
கொள்வாயானால்; என்னே - செய்யத் தகுந்தது யாது
உள்ளது; வாய்மைக்கு இனி யார் உளர் - இனிமேல்
இவ்வுலகில் சத்தியத்திற்கு எவர் இருக்கின்றார்
என்றாள்.

விளக்கவுரை: கணவன் மனம் நொந்து இரக்கவும், சிறிதும் இரக்க
மில்லாதவளாய் இருப்பது பற்றி கைகேயியை தன்னே
ரில்லாத் தீயவன் என்றார் - தீயவை யாவினும் சிறந்த
தீயான் (14) என முன்னர் உரைத்தமையும் குறிப்பிடத்
தக்கது.

தசரதன் மீண்டும் இரந்து கேட்டல்

(இது முதல் மூன்று பாடல்)

35. அச்சொற் கேளா வாவி புழுங்கா வயர்கின்றான்
பொய்ச்சொற் பேணா வாய்மொழி மன்னன் பொறை கூர
நச்சுத் தீயே பெண்ணுரு வன்றா மெனநாணா
மூச்சற்றார் போற் பின்னுமிருந்தே மொழிகின்றான்.

பதப்பிரிப்பு: அச் சொல் கேளா ஆவி புழுங்கா அயர்கின்றான்
பொய்ச் சொல் பேணா வாய்மொழி மன்னன் பொறைகூர
நச்சுத் தீயே பெண் உரு அன்றோ? என நாணா
மூச்சு அற்றார் போல் பின்னும் இரந்தே மொழிகின்றான்

பதவுரை: பொய்ச் சொல் பேணா - பொய்யான வார்த்தைகளை
விரும்பாத; வாய்மொழி மன்னன் - எப்போதும் உண்மை
மொழிகளைப் போற்றும் தசரதன்; அச் சொல் கேளா
- கைகேயின் இரக்கமில்லாத அச்சொற்களைக் கேட்டு;
ஆவி புழுங்கா - உயிர் வெதும்பி; அயர்கின்றான் -
சோர்வடைகின்றவனாகி; பொறை கூர - முன்னரிலும்
பொறுமை மேலிட; நச்சுத் தீயே பெண் உரு அன்றோ
என - இந்தப் பெண் வடிவம் நஞ்சும் நெருப்பும்
போன்றது போல கொடியது அல்லவோ என்று எண்ணி;
நாணா - வெட்கமுற்று; மூச்சு அற்றார் போல் - மூச்சு
அடங்கியவர் போல இருந்தது; பின்னும் இரந்தே
மொழிகின்றான் - மேலும் இரந்து பேசத் தொடங்கினான்.

விளக்கவுரை: முன்னே தந்த வரங்களை வழங்காது தவறுகின்ற
நீ வாய்மை தவறிவிட்டாய் என்று கருத்துப்பட
கைகேயி கூறிய மொழிகள் தசரதனை மேலும் துன்பத்
திற்கு ஆளாக்கின. கைகேயியின் உருவம் நச்சுத்
தன்மைகொண்ட நெருப்பாகுமே யன்றி அமைதியும்
அடக்கமும் அன்பும் கொண்ட பெண் உருவம் ஆகாது.
பேணா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்,
கேளா, நாணா - செய்ய என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினை
எச்சங்கள்

மூச்சு - மூச்சு என்பதன் குறுக்கல் விகாரம்.

36. நின்மக னாள்வா னீயினி தாள்வாய் நிலமெல்லாம்
 உன்வய மாமே யாளுதி தந்தே னுரைகுன்றேன்
 என்மக னென்க ணென்னுயி ரெல்லா வுயிர்கட்கும்
 நன்மக னிந்த நாடிற் வாமை நயவென்றான்.

பதப்பிரிப்பு: நின் மகன் ஆள்வான், நீ இனிது ஆள்வாய், நிலம் எல்லாம்
 உன் வயம் ஆமே, ஆளுதி, தந்தேன் உரைகுன்றேன்,
 என்மகன், என் கண் என் உயிர் எல்லா உயிர்கட்கும்
 நன்மகன் இந்த நாடு இறவாமை நய என்றான்.

பதவுரை: நின் மகன் ஆள்வான் - உனது மகனாகிய பரதன்
 ஆட்சி புரிவான்; நீ இனிது ஆள்வாய் - நீயும் இடையூறு
 இன்றி இனிதாக நாட்டை ஆள்வாயாக; நிலம் எல்லாம்
 - இவ்வுலகம் முழுவதும்; உன் வயம் ஆமே - உன்
 வசமாக இருக்கட்டும்; ஆளுதி - ஆட்சி புரிவாய்;
 தந்தேன் - தந்தேன்; உரைகுன்றேன் - சொன்னசொல்
 தவறமாட்டேன்; என்மகன் - என்னுடைய மகனும்; என்
 கண் - எனக்கு கண் போன்றவனும்; என் உயிர் -
 என்னுடைய உயிர் போன்றவனும்; எல்லா உயிர்கட்கும்
 நன்மகன் - உலகில் உள்ள எல்லா உயிர்களுக்கும்
 சிறந்த பிள்ளை போன்றவனுமாகிய இராமன்; இந்த
 நாடு இறவாமை - இந்த நாட்டை விட்டு
 வெளியேறாதிருக்கமட்டும்; நய - விரும்புவாயாக
 என்றான்.

விளக்கவுரை: கைகேயியைச் சமாதானப்படுத்த பரதனே முடி சூடி
 அரசாளட்டும் என்கிறான். அவ்வரத்தை எவ்வித
 மறுப்புமில்லாமல் தந்தேன். என் கண்மணி போன்ற
 இராமனை காட்டிற்குச் செல்லவிடாது இந்நகரிலே
 இருக்க அருள் புரிவாய் என இரந்து கேட்கின்றான்,
 பாடலின் பிற்பாதி தசரதன் இராமன் மீது கொண்டிருந்த
 அன்பின் மிகுதியையும், இராமனின் பெருமையையும்
 தெரிவிக்கின்றது.

“உன்னுயிர்க்கென நல்லன் மன்னுயிர்க் கெலா
 முரவோய்” என மந்திரப் படலத்தில் வசிட்டன்
 உரைத்ததையும் ஒப்பு நோக்குக.

37. மெய்யே யென்றன் வேரற நூறும் வினைநோக்கி
நையா நின்றே னாவு முலர்ந்தே னளின்போற்
கையா னின்றென் கண்ணெதிர் நின்றுங் கழிவானேல்
உய்யே னங்கா யுன்னப யம்மென் னுயிரென்றான்.

பதப்பிரிப்பு: மெய்யே என்தன் வேர் அற நூறும் வினை நோக்கி
நையா நின்றேன், நாவும் உலர்ந்தேன், நளின்பம் போல்
கையான், இன்று என்கண் எதிர் நின்றும் கழிவானேல்
உய்யேன் நங்காய்! உன் அபயம் என் உயிர் என்றான்.

பதவுரை: மெய்யே - சத்தியமே, என்தன் வேர் அற நூறும் -
என்னை அடியோடு அழிக்கும் படியான; வினை நோக்கி
- எனது தீவினையை எண்ணி; நையா நின்றேன் -
வருந்தி நிற்கின்றேன்; நாவும் உலர்ந்தேன் -
(உன்னோடு பேசிப்பேசி) நாக்கும் வறளப் பெற்றேன்;
இன்று - இந்நாளில்; நளின்பம் போல் கையான் - தாமரை
மலர் போன்ற கைகளை உடைய இராமன்; என்கண்
எதிர் நின்றும் கழிவானேல் - என் பார்வையிலிருந்து
நீங்கி காடு செல்வானாயின்; உய்யேன் - நான்
உயிருடன் இருக்க மாட்டேன்; நங்காய் - பெண்ணே;
என் உயிர் உன் அபயம் - என்னுடைய உயிர் உனது
அடைக்கலம் என்றான்.

விளக்கவுரை: சத்தியமே தலை காக்கும் என்பர். தாயே
பகையாவது போல அந்தச் சத்தியமே என்னை
வேரோடு ஒழிக்கும் வினையாகி விட்டது. என் மனம்
வருந்துகின்றது. இராமன் என்னை விட்டு
நீங்குவானேயானால் யான் உயிரோடு இருக்க
மாட்டேன். ஆகவே என் உயிர் உன் அடைக்கலம்
என்றான். தூறும் - அழியும், நைதல் - வாடுதல்,
நளின்பம் - தாமரை மலர்.

**கைகேயி, 'இந்த வரத்தை தவிர்க்குமாறு கூறுதல்
அறமோ?' எனக் கூறுதல்**

38. இரந்தான் சொல்லு மின்னுரை கொள்ளாள் முனிவெஞ்சான்
மரந்தா னென்னு நெஞ்சின ணாணாள் வசைபாராள்

சரந்தாழ் வில்லாய் தந்த வரத்தைத் தவிர்கென்றல்
உரந்தா னல்லா னல்லற மாமோ வுரையென்றாள்.

பதப்பிரிப்பு: இரந்தான் சொல்லும் இன்உரை கொள்ளாள் முனிவு எஞ்சாள்
மரந்தான் என்னும் நெஞ்சினள், நாணாள் வசை பாராள்
“சரம் தாழ் வில்லாய்! தந்த வரத்தை தவிர்க என்றல்
உரம் தான் அல்லால் நல் அறம் ஆமோ?உரை” என்றாள்.

பதவுரை: இரந்தான் சொல்லும் - தன்னை இரந்து நின்றவனாகிய
தசரதன் சொல்லுகின்ற; இன் உரை கொள்ளாள் -
இனிய சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ளாதவளாய்; முனிவு
எஞ்சாள் - சினம் குறையாதவளாய்; மரந்தான் என்னும்
நெஞ்சினள் - மரம் என்று சொல்லத் தக்க வன்மையான
மனத்தை உடையவளாய்; நாணாள் - தான் கொண்ட
செயலுக்கு வெட்கமடையாதவளாய்; வசை பாராள் -
பழியைப் பற்றி கவலைப்படாதவளாய் அந்த கைகேயி;
சரம் தாழ் வில்லாய் - (தசரதனைப் பார்த்து) அம்பு
தங்கும் வலிமையான வில்லை உடைய அரசே, தந்த
வரத்தை தவிர்க என்றல் - முன்பு கொடுத்த வரத்தை
கேளாது விடுக என்று கூறுதல், உரம் தான் அல்லால்
- உனது மனவலிமையால் கூறியதே அன்றி, நல்
அறம் ஆமோ - நல்ல அறநெறியை தழுவிய
கூற்றாகுமோ, உரை - சொல்லுவாய் என்றாள்.

விளக்கவுரை: தன் அன்புக் கணவனும் சக்கரவர்த்தியுமாகிய
தசரதன் எவ்வளவோ இரந்து கேட்டும் இளகாத
கைகேயியின் வலிய நெஞ்சுக்கு மரத்தை உவமை
யாகச் சொன்னார். இரும்பாயின் நெருப்புக்கு இளகும்,
மரமோ சாம்பலாகுமே தவிர நெகிழாது. கைகேயி
நெகிழாது நின்றமை உணர்த்தப்பட்டது.
கைகேயியின் குரல் “வேலோடு நின்றான் இடு என்றது
போலும் கோலோடு நின்றான் இரவு”
என்ற குறளை நினைவு கூறுகின்றது.
“சரந்தாழ் வில்லாய் தந்த வரத்தை தவிர்க்க என்றல்
உரந்தான் அல்லால் நல்அறம் ஆமோ? என்ற
பாடல்வரி கருத்துடை அடைகொளி அணியாகும். நின்
வில் அம்பு மாறாது சென்று பயனைத் தருவது போல
நீ தருவதாக கூறிய வரங்களாகிய சொல்லம்பும்

தவறாது பயனைத் தரவேண்டுமேயன்றி மாறக் கூடாது
என்ற கருத்தும் புலப்படுகின்றது.

**கைகேயியின் கடுஞ்சொல் கேட்டு சோகத்தால்
மன்னவன் மண்ணில் விழுந்து புலம்புதல்**
(இது முதல் ஏழு பாடல்)

39. கொடியா ளின்ன கூறினள் கூறக் குல வேந்தன்
முடி சூடாமல் வெம்பரன் மொய்கா னிடைமெய்யே
நெடியோ நீங்க நீங்கு மென்னா ருயிரென்னா
விடியே றுண்ட மால்வரை போன்மண் ணிடை வீழ்ந்தான்.

பதப்பிரிப்பு: கொடியாள் இன்ன கூறினள், கூறக் குல வேந்தன்
முடி சூடாமல் வெம்பரன் மொய் கானிடை மெய்யே
நெடியோன் நீங்க நீங்கும் என் ஆவி இனி என்னா
இடி ஏறுண்ட மால் வரை போல் மண்ணிடை வீழ்ந்தான்

பதவுரை: கொடியாள் - கொடியவளாகிய கைகேயி; இன்ன
கூறினள் - இத்தன்மையான வார்த்தைகளைச்
சொன்னாள்; கூற - சொல்ல, குல வேந்தன் - சிறந்த
மன்னர் மன்னனாகிய தசரதன்; இனி - இனிமேல்
நெடியோன் - இராமன்; முடி சூடாமல் - முடியினைச்
சூடிக்கொள்ளாமல்; வெம்பரன் மொய் கானிடை நீங்க
- கொடிய பருக்கைக் கற்கள் நிறைந்த காட்டிற்கு
என்னைப் பிரிந்து செல்வானாயின்; மெய்யே நீங்கும்
என் ஆவி என்னா - உண்மையாகவே என் உயிர்
பிரியும் என்று சொல்லி; இடி ஏறுண்ட மால் வரை
போல் - பேரிடியானால் தாக்குண்ட பெரிய மலையின்
உச்சி சாய்வது போல; மண்ணிடை வீழ்ந்தான் - பூமியில்
சாய்ந்தான்.

விளக்கவுரை: தசரதன் கைகேயியினது கடுஞ்சொற்களைக் கேட்ட
தும், “இடி ஏறுகொண்ட மால் வரை போல் மண்ணிடை
வீழ்ந்தான்” என்பது உவமை அணி
உவமேயம் - கைகேயியின் வன்சொற்கள்
உவமானம் - இடியேறு
உவமேயம் - தசரதன் சாய்ந்து விழுதல்
உவமானம் - பெரிய மலையின் உச்சி சாய்ந்துவிழுதல்

40. வீழ்ந்தான் வீழா வெந்துய ரத்தின் கடல்வெள்ளத்
தாழ்ந்தா னாழா வக்கட லுக்கோர் கரைகாணான்
சூழ்ந்தா டுன்பஞ் சொற்கொடி யாள்சொற் கொடுநெஞ்சம்
போழ்ந்தா னுள்ளப் புன்மையை நோக்கிப் புலர்கின்றான்.

பதப்பிரிப்பு: வீழ்ந்தான் வீழா வெம் துயரத்தின் கடல் வெள்ளத்து
ஆழ்ந்தான் ஆழா அக் கடலுக்கு ஓர் கரை காணான்
சூழ்ந்தாள் துன்பம் சொல் கொடியாள்சொல் கொடு நெஞ்சம்
போழ்ந்தாள் உள்ளப் புன்மையை நோக்கிப் புலர்கின்றான்

பதவுரை: வீழ்ந்தான் - (தசரதன்) மண்ணில் வீழ்ந்தான்; வீழா -
விழுந்து; வெம் துயரத்தின் கடல் வெள்ளத்து - கொடிய
துன்பமாகிய கடலின் வெள்ளத்தில்; ஆழ்ந்தான் -
அழுந்தினான்; ஆழா - அழுந்தி; அக் கடலுக்கு ஓர்
கரை காணான் - அத்துன்பமாகிய கடலுக்கு கரையைக்
காணாதவனாய்; துன்பம் சூழ்ந்தாள் - தனக்குப்
பெருந்துன்பத்தை ஏற்படுத்தியவளும்; சொல் கொடியாள்
- கொடிய சொற்களை உடையவளும்; சொல் கொடு
நெஞ்சம் போழ்ந்தாள் - தன்னுடைய சொல்லினாள்
மனதை துன்புறுத்தியவளுமான கைகேயியின்; உள்ளப்
புன்மையை நோக்கிப் - மனதின் சிறுமையை நினைந்து;
புலர்கின்றான் - வாடுகின்றான்.

விளக்கவுரை: துன்பத்தின் மிகுதியை உணர்த்த விரும்பிய கம்பன்,
கடல் போன்ற துன்பம் எனக் கூறாது, துன்பத்தைக்
கடலாக உருவகித்தார்.

41. ஒன்றா நின்ற வாருயி ரோடு முயர்கேள்வர்
பொன்றா முன்னம் பொன்றின ரென்னும் புகழல்லால்
இன்றோர் காறு மெல்வளை யார்தம் மிறையோரைக்
கொன்றா ரில்லைக் கொல்லுதியோ நீ கொடியோளே.

பதப்பிரிப்பு: ஒன்றா நின்ற ஆர் உயிரோடும் உயர் கேள்வர்
பொன்றா முன்னம் பொன்றினர் என்னும் புகழ் அல்லால்
இன்று ஓர் காறும் எல் வளையார் தம் இறையோரைக்
கொன்றார் இல்லை கொல்லுதியோ நீ கொடியோளே

பதவுரை: எல் வளையார் - ஒளி பொருந்திய வளையலையுடைய மகளிர்; ஒன்றா நின்ற ஆர் உயிரோடும் - உடலோடு ஒன்று சேர்ந்த அருமையான உயிருடனே; உயர் கேள்வர் - எல்லாவற்றிலும் தம் உயர்ந்த கணவர்; பொன்றா முன்னம் பொன்றினர் - இறப்பதற்கு முன்னமே தாம் இறந்து விடுவர்; என்னும் புகழ் அல்லால் - என்று சொல்லப்படும் புகழைக் கொண்டனரேயன்றி; இதுகாறும் - இதுவரை; தம் இறையோரைக் கொன்றார் இல்லை - தம் கணவரை கொலை செய்தவர் என்ற பழியை அடைந்தவரில்லை; கொடியோளே - கொடிய தன்மை உடையவளே; நீ கொல்லுதியோ - (அவ்வுலக இயல்புக்கு மாறாக) நீ என்னைக் கொல்லுகின்றாயோ?

விளக்கவுரை: கணவன் இறந்தபின் உயிர் வாழ விரும்பாது, கணவனுடன் இறந்து புகழ்பெற்ற பெண்கள் பலர் உள்ளனர். ஆனால் தன் கணவனைக் கொன்றாள் என்று பேரெடுத்த பெண்கள் இவ்வுலகில் எவரும் இல்லை, நீயோ கணவனைக் கொல்லுகின்றாய். ஆதலால் உன் போலக் கொடியவர் உண்டோ? என்று தசரதன் கைகேயியைப் பழித்தான்.

“தன் உயிர் கொண்டு அவன் உயிர் தேடினன் போல் பெருங் கோப்பெண்டும் ஒருங்கு உடன் மாய்ந்தனள்.

(சிலம்பு 3:25,85-86)

42. ஏவம் பாரா யின்முறை நோக்கா யறமெண்ணாய்
ஆவென் பாயோ வல்லை மனத்தா லருள்கொன்றாய்
நாவம் பாலென் னாருயி ருண்டோ யினிஞாலம்
பாவம் பாரா தின்னுயிர் கொள்ளப் போகின்றாய்.

பதப்பிரிப்பு: ஏவம் பாராய், இல் முறை நோக்காய், அறம் எண்ணாய் “ஆ” என்பாயோ அல்லை, மனத்தால் அருள் கொன்றாய், நா அம்பால் என் ஆர் உயிர் உண்டாய், இனி ஞாலம் பாவம் பாராது இன் உயிர் கொள்ளப் போகின்றாய்

பதவுரை: ஏவம் பாராய் - துன்பத்தைப் பார்க்கின்றாய் இல்லை; இல் முறை நோக்காய் - நற்குடிப் பிறந்த குலமகளிர் ஒழுகிய ஒழுக்கத்தையும் கருதுகின்றாய் இல்லை; அறம் எண்ணாய் - தர்மத்தையும் நினைக்கின்றாய் இல்லை; ஆ என்பாயோ அல்லை - ஐயோ என்று இரங்குகின்றாயுமில்லை; மனத்தால் அருள் கொன்றாய் - உன் மனதில் கருணை என்னும் பண்பினையே கொன்றுவிட்டாய்; என் ஆர் உயிர் - என்னுடைய அரிய உயிரையும்; நா அம்பால் உண்டாய் - நாக்கு என்னும் அம்பினால் கொன்றாய்; இனி ஞாலம் பாவம் பாராது - இனிமேல் இவ்வுலகம் பெண்களை கொல்லுதல் பாவம் என்று பாராமல்; இன் உயிர் கொள்ளப் போகின்றாய் - உன் இனிய உயிரை கொள்ள இறந்துபடப் போகின்றாய்.

விளக்கவுரை: மிகக் கொடிய உன் நாவாகிய அம்பினால் என்னைக் கொலை செய்யும் நிலைக்கு வந்து விட்டாய். இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புவதன் மூலம் இவ்வுலகத்தார் உயிரையும் கொல்லப் போகிறாய். ஏவம் - எவ்வம் என்பதன் விகாரம்.

43. ஏண்பா லோவா நாண்மட மச்ச மிவையேதம்
பூண்பா லாகக் காண்பவர் நல்லார் புகழ்பேணி
நாண்பா லோரா நங்கையர் தம்பா னனுகாரே
ஆண்பா லாரே பெண்பா லாரோ டடைவம்மா.

பதப்பிரிப்பு: ஏண்பால் ஓவா நாண் மடம் அச்சம் இவையே தம்
பூண்பால் ஆகக் காண்பவர் நல்லார் புகழ் பேணி
நாண்பால் ஓரா நங்கையர் தம்பால் நனுகாரே
ஆண்பாலாரே பெண்பால் ஆரோடு அடைவு அம்மா?

பதவுரை: ஏண்பால் ஓவா - பெருமையிலிருந்து நீங்காத; நாண் மடம் அச்சம் - நாணம் மடம் அச்சம் முதலிய; இவையே தம் பூண்பால் ஆக - இவற்றையே தம்முடைய அணிகலன்களாக; காண்பவர் நல்லார் - கருதுகின்றவர்கள் நல்ல குலமகளிர் ஆவர்; புகழ் பேணி -

புகழை விரும்பி; நாண்பால் ஓரா நங்கையர் -
 நாணத்தின் இயல்பறியாத பெண்கள்; தம்பால்
 நணுகாரே - தம் பெண்இனத்தில் சேர்ந்தவர் ஆகார்;
 ஆண்பாலாரே - அவர்கள் ஆண்மக்களே; பெண்பால்
 ஆரோடு அடைவு அம்மா - பெண்பால் வர்க்கத்தில்
 யாரைச் சேர்ந்தவராவர்?

விளக்கவுரை: நாணம் மடம் முதலிய பெண்மைக்குணம்
 இல்லாதவர் பார்வைக்கு பெண்கள் போலத்
 தோன்றினாலும் ஆண்பாலராகவே கருதப்படுவர்.
 நாணம் - தகாதவற்றின் கண் உள்ளம் ஒடுங்குதல்.
 மடம் - எல்லாம் அறிந்தும் அறியாது போலிருத்தல்.
 அச்சம் - என்றும் காணாததை கண்ட இடத்து அஞ்சுதல்.
 பயிர்ப்பு - கணவனல்லாத பிற ஆடவரின் உறுப்புக்கள்
 தன் மேல் படிந் அருவருத்தல். ஆண்பாலரே - ஏகாரம்
 தேற்றம், நணுகாரே - ஏகாரம் அசை; அம்மா -
 வியப்பிடைச்சொல்

44. மண்ணாள் கின்றா ராகி வலத்தான் மதியால்வைத்
 தெண்ணா நின்றார் யாரையு மெல்லா விகலாலும்
 விண்ணோர் காறும் வென்ற வெனக்கென் மனைவாழும்
 பெண்ணால் வந்த தந்தர மென்னப் பெறுவேனோ.

பதப்பிரிப்பு: மண் ஆள்கின்றார் ஆகி வலத்தால் மதியால் வைத்து
 எண்ணா நின்றார் யாரையும் எல்லா இகலாலும்
 விண்ணோர் காறும் வென்ற எனக்கு என் மனை வாழும்
 பெண்ணால் வந்தது அந்தரம் என்னப் பெறுவேனோ?

பதவுரை: மண் ஆள்கின்றார் ஆகி - நாட்டை ஆளுகின்ற
 அரசர்களாக பதவி ஏற்று; வலத்தால் - வலிமை
 யினாலும்; மதியால் - அறிவினாலும்; வைத்து எண்ணா
 நின்றார் யாரையும் - மேலாக வைத்துப்
 போற்றப்படுகின்ற அரசர்கள் எல்லாரையும்; விண்ணோர்
 காறும் - தேவர்கள் வரையிலும்; எல்லா இகலாலும் -
 எல்லாப் போரிலும்; வென்ற எனக்கு - வெற்றி கொண்ட
 எனக்கு; என் மனை வாழும் பெண்ணால் - என்னுடைய
 இல்லத்தில் வாழும் ஒரு பெண்ணினால்; வந்தது

அந்தரம் என்னப் பெறுவேனோ - முடிவு நேர்ந்தது
என்று சொல்லக் கூடிய நிலையை அடைவேனோ?

விளக்கவுரை: விண்ணவரும் மண்ணவரும் வியந்து பாராட்டும்
வீரனாகிய தனக்கு தன் இல்லத்தில் இருந்து வாழ்ந்த
ஒருத்தியால் அழிவு வந்ததே என எண்ண எண்ண
தசரதனின் உள்ளம் குமுறுகின்றது.

45. என்றென் றுன்னும் பன்னி யிரக்கு மிடர்தோயும்
ஒன்றொன் றொவ்வா வின்ன லுழக்கு முயிருண்டோ
இன்றின் றென்னும் வண்ண மயங்கு மிடியும்பொன்
குன்றொன் றொன்றோ டொன்றிய தென்னக் குவிதோளான்.

பதப்பிரிப்பு: என்று என்று உன்னும், பன்னி இரக்கும் இடர் தோயும்
ஒன்று ஒன்று ஒவ்வா இன்னல் உழக்கும், உயிர் உண்டோ?
இன்று இன்று என்னும் வண்ணம் மயங்கும் இடியும் பொன்
குன்று ஒன்று ஒன்றோடு ஒன்றியது என்ன குவி தோளான்

பதவுரை: பொன் குன்று ஒன்று - பொன் மயமான மலையொன்று;
ஒன்றோடு ஒன்றியது என்ன - அத்தகைய வேறொரு
மலையுடன் பொருந்தியது என்று சொல்லும் படியாக;
குவி தோளான் - திரண்ட தோள்களை உடைய
தசரதன்; என்று என்று உன்னும் - இவ்வாறு பலவும்
நினைப்பான்; பன்னி இரக்கும் - வாயினால் சொல்லி
வருந்துவான்; இடர் தோயும் - துன்பமாகிய கடலுக்குள்
அழுந்துவான்; ஒன்று ஒன்று ஒவ்வா - ஒன்றோடு ஒன்று
பொருந்தாத; இன்னல் உழக்கும் - பலவகைத்
துன்பங்களால் வருந்துவான்; உயிர் உண்டோ - உயிர்
உடலில் இருக்கின்றதோ; இன்று இன்று என்னும்
வண்ணம் - இல்லை இல்லை என்று கூறும்படி; மயங்கும்
- அறிவு மயங்கி கிடப்பான்; இடியும் - உள்ளம்
உடைவான்.

விளக்கவுரை: தசரதன் படுகின்ற அவல நிலையை எண்ணி
எண்ணி கவிஞரே சோர்ந்து போவது போலத்
தெரிகின்றது.

கைகேயி 'உரை மறுத்தால் உயிர் விடுவேன்' என்று கூறுதல் (இது முதல் இரண்டு பாடல்)

46. ஆழிப் பொற்றேர் மன்னவ னிவ்வா றயர்வெய்திப்
பூழிப் பொற்றோண் முற்று மடங்கப் புரள் போழ்தி
லூழிற் பெற்றா யென்றுரை யின்றே லுயிர் மாய்வென்
பாழிப் பொற்றார் மன்னவ வென்றாள் பசையற்றாள்.

பதப்பிரிப்பு: ஆழிப் பொன் தேர் மன்னவன் இவ்வாறு அயர்வு எய்தி
பூழிப் பொன் தோள் முற்றும் அடங்கப் புரள் போழ்தில்
ஊழின் பெற்றாய் என்று உரை இன்றேல் உயிர் மாய்வென்
பாழிப் பொன் தார் மன்னவ என்றாள் பசை அற்றாள்.

பதவுரை: ஆழிப் பொன் தேர் மன்னவன் - சக்கரங்களை உடைய
பொன்னால் ஆகிய தேரையுடைய தசரதன்; இவ்வாறு
அயர்வு எய்தி - இவ்வாறு தளர்வடைந்து; பொன் தோள்
முற்றும் பூழிப் அடங்க - அழகான தன் தோள்கள்
முழுவதும் புழுதி படியுமாறு; புரள் போழ்தில் - தரையில்
உருளும் போது; பசை அற்றாள் - இரக்கமே
இல்லாதவளாகிய கைகேயி; பாழிப் பொன் தார்
மன்னவ - வலிமையும் அழகான வெற்றிமாலையும்
அணிந்த அரசனே; ஊழின் பெற்றாய் - கேட்ட
வரங்களை முறையாகப் பெற்றாய்; என்று உரை -
என்று உன் வாயால் சொல்; இன்றேல் - அவ்வாறு
சொல்லா விட்டால்; உயிர் மாய்வென் - நான் உயிரைப்
போக்கிக் கொள்வேன் என்றாள்.

விளக்கவுரை: மன்னவன் துயரத்தால் பலவாறு சொல்லி பூமியில்
விழுந்து புரண்டு கொண்டிருக்கையில், கைகேயி தன்
மனவுறுதியை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

47. அரிந்தான் முன்னோர் மன்னவ னன்றே யருமேனி
வரிந்தார் வில்லாய் வாய்மை வளர்ப்பான் வரநல்கிப்
பரிந்தா லென்னா மென்றனள் பாயுங் கனலேபோ
லெரிந்தா றாதே யின்னுயி ருண்ணு மெரியன்னாள்.

பதப்பிரிப்பு: அரிந்தான் முன் ஓர் மன்னவன் அன்றே அரு மேனி
வரிந்து ஆர் வில்லாய்! வாய்மை வளர்ப்பான்! வரம் நல்கி
பரிந்தால் என் ஆம் என்றனள் பாயும் கனலே போல்
எரிந்து ஆறாதே இன் உயிர் உண்ணும் எரி அன்னாள்.

பதவுரை: பாயும் கனலே போல் - பரந்து எரியும் தீயினைப்
போல, எரிந்து ஆறாதே - எரிந்து தணியாமல்; இன்
உயிர் உண்ணும் - இனிய உயிரை அழிக்கின்ற; எரி
அன்னாள் - நெருப்புப் போன்ற கைகேயி; வரிந்து ஆர்
வில்லாய் - இறுக்கி கட்டப்பட்ட வில்லை உடைய
அரசனே; முன் ஓர் மன்னவன் - உன் குலத்தில்
முன்பு தோன்றிய சிபி என்னும் அரசன்; வாய்மை
வளர்ப்பான் - சத்தியத்தைக் காப்பதற்காக; அரு மேனி
அரிந்தான் அன்றே - பெருவதற்கறிய தனது உடம்பை
அரிந்துக் கொடுத்தான் அல்லவோ?; வரம் நல்கி -
(அவ்வாறிருக்க) நீ முன்னே வரத்தை தந்து விட்டு
பரிந்தால் என் ஆம் - இப்போது வருந்தினால் என்ன
பயன் உண்டாகும்? என்றனள்.

விளக்கவுரை: தசரதன் மரபில் முன் தோன்றிய சிபி என்னும்
மன்னவன் பருந்துக்குப் பயந்து தன்னிடம் அடைக்கலம்
புகுந்த புறாவைக் காப்பேன் என்ற சொல்
பொய்க்காதபடி புறாவிற்காக தம் உடம்பையே அரிந்து
கொடுத்தவன்

“கூருகிர்ப் பருந்தி னேறுகுறித் தொரீஇத்

தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின

தபுதி யஞ்சிச் சீரை புக்க

வரையா வீகை புரவோன்”

(புறம் 43 -5 - 8)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகளை நோக்குக.

கைகேயி கூறிய சுடுமொழிகளின் இயல்பில் கம்பர்
கைகேயிக்கு பின் வருமாறு உவமை கூறுகின்றார்.
“பாயும் கனலே போல் எரிந்து ஆறாதே இன்னுயிர்
உண்ணும் எரி அன்னாள்” என உவமிக்கின்றார்.
ஒரு பொருளைப் பற்றி எரித்த நெருப்பு பின்னர் தணிந்து
விடும். ஆனால் கைகேயி என்னும் நெருப்பு உயிரோடு
கூடிய மன்னவனை பற்றியெரிந்தும், தணியாது அவன்

உயிரையும் கொள்கிறது. இவ்வாறு வேற்றுமைத்
தோன்றக் கூறுவதனால் வேற்றுமை அணி என்பர்.

தசரதன் கைகேயிக்கு வரத்தை தந்தேன் எனல்

48. வீந்தா னேயிவ் வெய்யவ னென்னா மிடல் வேந்த
னீந்தே னீந்தே னிவ்வர மென்சேய் வனமாள்
மாய்ந்தே நான் போய் வானுல காள்வென் வசைவெள்ள
நீந்தாய் நீந்தாய் நின்மக னோடுந் நெடிதென்றான்.

பதப்பிரிப்பு: “வீந்தாளே இவ் வெய்யவள்” என்னா மிடல் வேந்தன்
ஈந்தேன் ஈந்தேன் இவ் வரம் என் சேய் வனம் ஆள்
மாய்ந்தே நான் போய் வான் உலகு ஆள்வென்
வசை வெள்ளம்
நீந்தாய் நீந்தாய் நின் மகனோடும் நெடிது என்றான்.

பதவுரை: இவ் வெய்யவள் - இந்தக் கொடியவள்; வீந்தாளே
என்னா - (நான் வரத்தைக் கொடுக்காவிட்டால்) இறந்து
போவாள் என்று எண்ணி; மிடல் வேந்தன் - வலிமை
பொருந்திய தசரதன்; இவ் வரம் ஈந்தேன் ஈந்தேன் -
இந்த வரங்களை கொடுத்தேன் கொடுத்தேன்; என்
சேய் வனம் ஆள் - என் மகன் இராமன் காட்டை
ஆள்; நான் மாய்ந்து போய் - யான் இறந்து போய்;
வான் உலகு ஆள்வென் - விண்ணுலகை ஆள்வேன்;
நெடிது - நெடுங்காலம்; நின் மகனோடும் - நின்
பிள்ளையாகிய பரதனோடு; வசை வெள்ளம் -
பழியாகிய கடலை; நீந்தாய் நீந்தாய் - கடக்க
முடியாமல் அதனுள் கிடந்து அழுந்துவாயாக என்றான்.

விளக்கவுரை: வரத்தைக் கொடுக்காவிட்டால் கைகேயி இறந்து
விடுவாள் என்பது உறுதி எனப் பயந்த தசரதன் ஈந்தேன்
ஈந்தேன் என்று விரைந்து கூறினான். இவ் அடுக்குத்
தொடர் தேற்றத்தையும் வெகுளியையும் காட்டு
வதாகும்.

தசரதன் துயர் கொள்ள கைகேயி துயில் கொள்ளல்

49. கூறா முன்னங் கூறு படுக்குங் கொலைவாளி
நேறா மென்னுங் வன்றுய ராகத் திடை மூழ்கத்
தேறா னாகிச் செய்கை மறந்தான் செயன்முற்றி
யூறா நின்ற சிந்தை யினாளுந் துயில்வுற்றாள்.

பதப்பிரிப்பு: கூறா முன்னம் கூறு படுக்கும் கொலை வாளின்
ஏறு ஆம் என்னும் வன் துயர் ஆகத்து இடை மூழ்க
தேறான் ஆகிச் செய்கை மறந்தான் செயல் முற்றி
ஊறா நின்ற சிந்தையினாளும் துயில் உற்றாள்.

பதவுரை: கூறா முன்னம் - தசரதன் இவ்வரத்தைக் கொடுத்தேன்
என்று சொல்லி முடிப்பதற்கு முன்னே; கூறு படுக்கும்-
உடம்பை இருகூறாக அறுக்கின்றதாகிய; கொலை
வாளின் - கொல்லுந் தொழிலை உடைய வாளினால்,
ஏறு ஆம் என்னும் - தாக்குதலோடு ஒப்பிடக் கூடிய;
வன் துயர் - கொடிய துன்பம், ஆகத்திடை மூழ்க -
மனதிலே அழுத் துதலால்; தேறான் ஆகி
உணர்வற்றவனாகிய தசரதன்; செய்கை மறந்தான் -
செயல் மறந்து கிடந்தான்; செயல் முற்றி - தன் காரியம்
முடிவுற்றதனால்; ஊறா நின்ற சிந்தையினாளும் -
மகிழ்ச்சி பொங்குகின்ற மனமுடைய கைகேயியும்;
துயில்லுற்றாள் - உறங்கினாள்.

விளக்கவுரை: தசரத மன்னன் பெருந்துயரினால் செயலற்றுக்
கிடக்க, கைகேயி பெருமகிழ்ச்சியால் மெய்மறந்து தூங்
கினாள். துயருற்றவர்க்கும் மகிழ்ச்சியடைந்தவர்க்கும்
ஒரே நிலை நிகழ்ந்த தன்மையைக் கூறிய நயம்
பாராட்டத்தக்கது. “கூறுபடுக்கும் கொலை வாளின் ஏறு
ஆம் என்னும் வன்துயர்” என்பது உவமைஅணி.
கொலைத்தொழிலை உடைய வாள் உடம்பை எவ்வாறு
இருகூறுபடுத்துமோ அதுபோல இராமன் காடு
செல்வான் என்ற எண்ணம் தசரதனை நன்கு வருத்-
தியது.

உவமேயம் - தசரதன் மனத்திடை எழுந்த துன்பம்

உவமானம் - கொலை வாளின் தாக்குதல்

பொதுத்தன்மை - தாங்கமுடியாமை.

வேறு கிரவு கழிதலின் வருணனை

50. சேணு லாவிய நாளெ லாமுயி
ரொன்று போல்வன செய்துபின்
ஏனு லாவிய தோளி னானிட
ரெய்த வொன்று மிரங்கிலா
வாணி லாநகை மாத ராள்செயல்
கண்டு மைந்தர்மு நிற்கவும்
நாணி னாளென வேகி னாணளிர்
கங்கு லாகிய நங்கையே.

பதப்பிரிப்பு: சேண் உலாவிய நாள் எலாம் உயிர்
ஒன்று போல்வன செய்து, பின்
ஏண் உலாவிய தோளிநான் இடர்
எய்த ஒன்றும் இரங்கிலா
வான் நிலா நகை மாதரான் செயல்
கண்டு மைந்தர் முன் நிற்கவும்
நாணிநான் என ஏகினாள் நளிர்
கங்குல் ஆகிய நங்கையே.

பதவுரை: சேண் உலாவிய நாள் எலாம் - நீட்சி பொருந்திய
மிகப்பல நாளும்; (திருமணம் செய்த காலம்முதல்) உயிர்
ஒன்று போல்வன செய்து - இருவருக்கும் உயிர் ஒன்றே
என்று சொல்லும்படியாக செயல்களைச் செய்து; பின்
- பிறகு; ஏண் உலாவிய தோளிநான் - வலிமை
பொருந்திய தோள்களை உடைய கணவனாகிய
தசரதன்; இடர்எய்த - துன்பத்தை அடைய; ஒன்றும்
இரங்கிலா - அது கண்டு சிறிதும் மனம் நெகிழாத;
வான் நிலா நகை மாதரான் - சந்திரனின் ஒளிபோன்ற
பற்களை உடைய கைகேயின்; செயல் கண்டு -
தீச்செயலைப் பார்த்து; நளிர் கங்குல் ஆகிய நங்கை
- குளிர்ந்த இரவாகிய பெண்; மைந்தர் முன் நிற்கவும்
நாணிநான் என - ஆடவர்களுக்கு முன் நிற்பதற்கு
வெட்கமடைந்தாள் என்று சொல்லும் படியாக; ஏகினாள்
- அகன்று போனாள்.

விளக்கவுரை: திருமணமாகிய காலம் தொடக்கம் ஈருடலும் ஒருயிரும் போல கணவனுடன் ஒன்றுபட்டு, அவன் இன்பத்தில் தான் இன்புற்றும் வாழ்ந்தவன் இப்போது மாறுபட்டு இரக்கமில்லாது அவன் பெருந்துயரத்திற்கும் காரணமாகி பழியேற்றது கண்டு, அது பெண் குலத்திற்கே இழுக்கு என்று கருதி கங்குலாகிய நங்கை ஆடவர் முன் நிற்க நாணி அகன்றாள். இது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். கங்குலாகிய நங்கை உருவக அணி. வான் நிலா - ஒருபொருட் பன்மொழி, நிற்கவும் - உம்மை இழிவுச் சிறப்பு.

வைகறைப் பொழுதில் நிகழும் நிகழ்வு

(இது முதல் பதினாறு பாடல்கள்)

51. எண்ட ருங்கடை சென்ற யாம
மியம்பு கின்றன வேழையால்
வண்டு தங்கிய தொங்கன் மார்பன்
மயங்கி விம்மிய வாறெலாம்
கண்டு நெஞ்சு கலங்கி யஞ்சிறை
யான காமர் துணைக்கரம்
கொண்டு தம்வயி றெற்றி யெற்றி
விளிப்ப போன்றன கோழியே.

பதப்பிரிப்பு: எண் தரும் கடை சென்ற யாமம்
இயம்புகின்றன ஏழையால்
வண்டு தங்கிய தொங்கல் மார்பன்
மயங்கி விம்மியவாறு எலாம்
கண்டு நெஞ்சு கலங்கி அம் சிறை
ஆன காமர் துணைக்கரம்
கொண்டு தம் வயிறு எற்றி எற்றி
விளிப்ப போன்றன கோழியே.

பதவுரை - எண் தரும் கடை சென்ற யாமம் - எண்ணப்படுகின்ற நான்கு யாமங்களின் கடைசியாக வந்த யாமத்தில்; இயம்புகின்றன கோழி - கூவுகின்றனவாகிய கோழிகள்; ஏழையால் - அறிவற்றவளான கைகேயியால்; வண்டு

தங்கிய தொங்கல் மார்பன் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற
மலர்மாலை அணிந்த மாப்பினை உடைய தசரதன்;
மயங்கி-அறிவிழந்து, விம்மிய வாறெலாம் கண்டு-புலம்பி
அழுது கூறியவற்றை யெல்லாம் பார்த்து; நெஞ்சு
கலங்கி - மனம் கலங்கி; அம் சிறை ஆன - அழகிய
சிறகுகளாகிய; காமர் துணைக் கரம் கொண்டு -
அழகிய இரண்டு கைகளினால்; தம் வயிறு எற்றி -
எற்றி - தம் வயிற்றில் பல முறை அடித்துக் கொண்டு;
விளிப்ப போன்றன - அழுவது போல இருந்தன.

விளக்கவுரை - நெஞ்சு கலங்கி அம் சிறையான காமர் துணைக்கரம்
கொண்டு தம் வயிறு எற்றி எற்றி விளிப்ப போன்றன -
என்ற கூற்றில் வைகறைப் பொழுதில் தம் சிறகுகளை
அடித்துக் கொண்டு கோழிகள் கூவுகின்றமை
இயல்பான நிகழ்வு. தசரதன் விம்மி அழுவதைக் கண்டு
அவைகள் கலங்கி அழுவதாகக் கூறியமை
தற்குறிப்பேற்ற அணி. இந்த அணிக்கு சிறையான
காமர் துணைக்கரம் என்ற உருவக் அணி அங்கமாய்
இருந்தது.

தையல் துயர்க்குத் தரியாது தஞ்சிறகாம்
கையால் வயிறலைத்துக் காரிருள்வாய் - வெய்யோனை
வாஷுபரித் தேரேறி வாவென் றழைப்பனபோல்
கூவினவே கோழிக் குலம் (நளவெண்பா - 280)

52. தோய்க யத்து மரத்து மென்சிறை
துள்ளி மீதெழு புள்ளெலாம்
தேய்கை யொத்த மருங்குன் மாதர்
சிலம்பி னின்று சிலம்புவ
கேக யத்தர சன்ப யந்த
விடத்தை யின்னதொர் கேடு சூழ்
மாக யத்தியை யுட்கொ தித்து
மனத்து வைவன போன்றவே

பதப்பிரிப்பு - தோய் கயத்தும் மரத்தும் மென்சிறை
துள்ளி மீது எழு புள் எலாம்

தேய்கை ஒத்த மருங்குல் மாதர்
 சிலம்பின் நின்று சிலம்புவ
 கேகயத்து அரசன் பயந்த
 விடத்தை இன்னது ஓர் கேடு சூழ்
 மா கயத்தியை உள் கொதித்து
 மனத்து வைவன போன்றவே.

பதவுரை - தோய் கயத்தும் - மக்கள் நீராடும் குளங்களிலிருந்தும்;
 மரத்தும் - மரங்களிலிருந்தும்; மென்சிறை துள்ளி -
 மெல்லிய சிறகுகளால் குதித்துக் கொண்டும்; மீது
 எழு புள் எலாம் - வானத்தில் பறக்கின்ற பறவைகள்
 எல்லாம்; தேய்கை ஒத்த மருங்குல் - தேய்வு
 பொருந்திய சிற்றிடையுடைய; மாதர் சிலம்பின் நின்று
 - பெண்களின் காற்சிலம்பு போல; சிலம்புவ -
 ஒலிக்கலாயின; கேகயத்து அரசன் பயந்த விடத்தை
 - கேகய நாட்டரசன் பெற்ற விடம் போன்றவளான
 கைகேயியை; இன்னது ஓர் கேடு சூழ் - இத்தன்மை
 யான கெடுதியை சூழ்ந்து செய்த; மா கயத்தியை -
 மிக்க கீழான குணம் உடையவளை; உட்கொதித்து
 - உள்ளம் புழுங்கி; மனத்து வைவன போன்ற -
 மனதுக்குள் ஏசுவது போல இருந்தன. ஏ - அசை.

விளக்க உரை - மரங்களிலும் நீர் நிலைகளிலுமுள்ள பறவைகள்
 பொழுது விடியும் போது ஒலிக்கின்ற ஒலிகள் - கைகேயி
 செய்த கொடுஞ் செயலைக் கண்டு தம் மனதுள் ஏசுவது
 போல இருந்தன - தற்குறிப்பேற்ற அணி. கைகேயி
 அரச பத்தினியாதலாலும், தசரதனின் அளவற்ற
 அன்புக்கு உடையவளாயும் இருந்திருந்தமையால்
 பறவைகள் கூட பயந்து தம் மனதுக்குள் பேசின.
 தேய்கை யொத்த மருங்குல் மாதர் சிலம்பின் நின்று
 சிலம்புவ என்பது உவமை அணி.
 உவமேயம் - பறவைகள் செய்யும் ஒலி.
 உவமானம் - சிலம்பின் ஒலி.

யானைகள் துயில் ஒழிந்து எழுதல்

53. சேம மென்பன பற்றி யன்பு
 திருந்த வின்றுயில் செய்தபின்
 வாம மேகலை மங்கை யோடு
 வனத்துள் யாரு மறக்கிலா
 நாம நம்பி நடக்கு மென்று
 நடுங்கு கின்ற மனத்தவாய்
 யாமு மிம்ம ணிறத்து மென்பன
 போலெ முந்தன யானையே.

பதப்பிரிப்பு - சேமம் என்பன பற்றி அன்பு
 திருந்த இன் துயில் செய்தபின்
 வாம மேகலை மங்கையோடு
 வனத்துள் யாரும் மறக்கிலா
 நாம நம்பி நடக்கும் என்று
 நடுங்குகின்ற மனத்தவாய்
 யாமும் இம் மண் இறத்தும் என்பன
 போல எழுந்தன யானை.

பதவுரை - யானை - யானைகள்; சேமம் என்பன பற்றி - தமக்கு
 பாதுகாப்பான கூடங்களில் இருந்து; அன்பு திருந்த
 இன் துயில் செய்தபின் - இராமனிடத்து அன்பு கொண்டு
 இனிய தூக்கத்தைச் செய்தபின்பு; வாம மேகலை
 மங்கையோடு- அழகிய மேகலை அணிந்த சீதையோடு;
 யாரும் மறக்கிலா நாம நம்பி - எவராலும் மறக்க
 முடியாத திருப்பெயரையுடைய இராமன்; வனத்துள்
 நடக்கும் என்று - காட்டிற்குச் செல்வான் என்று; நடுங்கு
 கின்ற மனத்து வாய் - வருந்துகின்ற உள்ளத்தை
 உடையவனவாய்; யாமும் இம் மண் இறத்தும் - நாமும்
 இந்த நாட்டை விட்டுச் செல்வோம்; என்பன போல் -
 என்று கூறுவன போல; எழுந்தன - எழுந்து நின்றன.

விளக்கவுரை - யானைகள் தாம் படுத்திருந்த இடத்தினின்று வெளியே
 செல்லுமாறு எழுந்ததை, இராமன் நாட்டைவிட்டு
 செல்லப் போவதால் நாமும் இவ்விடத்தை விட்டுச்
 செல்லுவோம் என எழுந்தாற்போல இருந்தன. இது

தற்குறிப்பேற்ற அணி இராமன் வனத்திற்குச் செல்வது
குறித்து விலங்காகிய யானையும் மனம் நடுங்கின.
சேமம் - கூடம், வாமம் - அழகு,

வானத்து நட்சத்திரங்கள் மறைதல்.

54. சிரித்த பங்கய மொத்த செங்க
ணிராமனைத்திரு மாலையக்
கரிக்க ரம்பொரு கைத்த லத்துயர்
காப்பு நாணனி தற்குமுன்
வரித்த தண்கதிர் முத்த தாகியிம்
மண்ணனைத்து நிழற்றமேல்
விரித்த பந்தர் பிரித்த தாமென
மீனொ ளித்தது வானமே.

பதப்பிரிப்பு - சிரித்த பங்கயம் ஓத்த செங்கண்
இராமனைத் திருமாலை அக்
கரிக் கரம் பொரு கைத்தலத்து உயர்
காப்பு நாண் அணிதற்கு முன்
வரித்த தண் கதிர் முத்தது ஆகி இம்
மண் அனைத்தும் நிழற்ற மேல்
விரித்த பந்தர் பிரித்தது ஆம் என
மீன் ஒளித்தது - வானமே

பதவுரை - சிரித்த பங்கயம் ஓத்த - மலர்ந்த செந்தாமரைப்
பூக்களைப் போன்ற; செங்கண் திருமாலை இராமனை
- சிவந்த கண்களை உடைய திருமாலாகிய இராமனது;
கரிக் கரம் பொரு அக் கைத்தலத்து - யானையினது
தும்பிக்கையினைப் போன்ற அந்தக் கையில்; சிறந்த
காவலாக உள்ள மங்கல நாணை (காப்புக்கயிறு)
அணிதற்கு முன் - கட்டுவதற்கு முன்; இம் மண்
அனைத்தும் நிழற்ற - இவ்வுலகம் முழுவதும் நிழலைச்
செய்யும்; வரித்த தண் கதிர் முத்தது ஆகி - அழகாக
கட்டிய குளிர்ந்த ஒளியையுடைய முத்துவரிசைகளை
உடையதாக; மேல் விரித்த - வானத்தில் பரப்பப்பட்டி
ருந்த; பந்தர் - பந்தல், பிரித்தது ஆம் என- பிரிக்கப்பட்டது

போல, வானம் - ஆகாயத்தில், மீன் ஒளித்தது -
நட்சத்திரங்கள் மறைந்தன.

விளக்கவுரை - உலகம் முழுவதையும் மூடிக்கவிந்துள்ள அகல்
வான் பரப்பை பந்தலாகவும், அவ்வானத்தில் விளங்கும்
நட்சத்திர வரிசைகளை அப்பந்தலில் தொங்க
விடப்பட்டுள்ள முத்துச் சரங்களாகவும், கொண்டு விடியற்
காலத்தில் வானத்தினின்று நட்சத்திரங்கள் மறைவதை,
பந்தல் பிரிக்கப்படும்போது அழகுக்காகத் தொங்க
விடப்பட்ட முத்துச்சரங்கள் அகற்றப்பட்டது போல்
என்றார். அணி தற்குறிப்பேற்றம். முடி சூட்டு விழாவிற்கு
இடையூறு நேர்ந்ததால் பந்தல் பிரிக்கப்பட்டது எனலாம்.

மகளிர் எழுதல்

55. நாம விற்கையி ராமனைத் தொழு
நாள் அடைந்த நமக்கெலாம்
காம விற்குடை கங்குன் மாலை
கழிந்த தென்பது கற்பிலாத்
தாமோ லித்தன பேரி யவ்வொலி
சாரன் மாரி தழங்கலா
மாம யிற்குல மென்ன முன்ன
மலர்ந்தெழுந்தனர் மாதரே.

பதப்பிரிப்பு - நாமவில் கை இராமனைத் தொழும்
நாள் அடைந்த நமக்கு எலாம்
காம விற்கு உடை கங்குல் மாலை
கழிந்தது என்பது கற்பிலா
தாம் ஒலித்தன பேரி, அவ் ஒலி
சாரல் மாரி தழங்கலால்
மா மயில் குலம் என்ன, முன்னம்
மலர்ந்து எழுந்தனர், மாதரே.

பதவுரை - நாம வில் கை இராமனை - பகைவர்களுக்கு அச்சம்
தருகின்ற கோதண்டம் என்னும் வில்லை ஏந்திய
கையையுடைய இராமனை; தொழும் நாள் அடைந்த

நமக்கெலாம் - வணங்கும் நல்ல நாளைப் பெற்ற நம்
 அனைவர்க்கும்; காமன் விற்கு உடை கங்குல் மாலை
 - மன் மதனது கரும்பு வில்லுக்கு தோற்றுத்
 துன்புறுவதற்கு இடமான இராப்பொழுது; கழிந்தது -
 நீங்கியது, என்பது கற்பியா - என்பதைத் தெரிவிப்பது
 போல; பேரி ஒலித்தன - முரசங்கள் ஒலித்தன; அவ்ஒலி
 - அந்த ஓசை; சாரல் மாரி தழங்கலால் -
 மலைப்பக்கங்களில் தங்கிய மேகங்களின் ஒலி போல
 முழங்கின; மாமாயில் குலம் என்ன - பெரிய
 மயில்களின் கூட்டம் எழுந்தது போல; மாதர் - மகளிர்;
 முன்னம் மலர்ந்து எழுந்தனர் - தம் கணவர் எழுவதற்கு
 முன்னமே முகம் மலரப்பெற்று துயில் ஒழிந்து
 எழுந்தார்கள்.

விளக்கவுரை - இராமனது முடிசூட்டு விழாவினைக் காணவேண்டும்
 என்ற ஆர்வம் மக்கள் மனதில் காணப்பட்டது. காலை
 முரசொலியை கேட்டவுடன் மகிழ்ச்சியோடு எழுந்தனர்.
 அவ்வொலி சாரல் மாரி தழங்கலால் மாமயில் குலம்
 என்ன முன்னம் மலர்ந்து எழுந்தனர் இது உவமை
 அணி. மழை முகிலின் முழக்கத்தை கேட்டு மயிர்குலம்
 மகிழ்வது போல மணி சூடும் நாளின் காலை
 முரசொலியைக் கேட்டவுடன் மாதர்கள் எழுந்தார்கள்.

உவமேயம் - காலை முரசொலி கேட்டு துயில் எழும்
 மங்கையர்

உவமானம் - மழை முகிலின் முழக்கம் கேட்டும்
 மகிழும் மரபிற்குலம்.

56. இனம லர்க்குலம் வாய்வி ரித்திள
 வாச மாருதம் வீசமுன்
 புனைது கிற்கலை சோர நெஞ்சு
 புழுங்கி னார்சில பூவைமார்
 மனம னுக்கம் விடத்த நித்தனி
 வள்ள லைப்புணர் கள்ளவன்
 கனவி னுக்கிடை யூற டுக்க
 மயங்கி னார்சில கன்னிமார்

பதப்பிரிப்பு - இன மலர்க் குலம் வாய் விரித்து இள
வாச மாருதம் வீச முன்
புனை துகில் கலை சோர, நெஞ்சு
புழுங்கினார் சில பூவைமார்,
மனம் அனுக்கம் விட தனித்தனி
வள்ளலைப் புணர் கள்ளவன்
கனவினுக்கு இடையூறு அடுக்க
மயங்கினார் சில கன்னிமார்.

பதவுரை - சில பூவைமார் - சில பெண்கள்; இன மலர் குலம்
வாய் விரித்து - பலவகையான பூக்களின் கூட்டம்
வாய்விட்டு மலர்; வாச இள மாருதம் வீச -
இளமையான நறுமணத்தோடு தென்றல் காற்று
வீசுதலினால்; முன் புனை - முன்னரே தாம் அரையில்
அணிந்துள்ள; துகில் கலை சோர - ஆடையும்
மேகலையும் நெகிழ; நெஞ்சு புழுங்கினார் - மனம்
வாடினார்; சில கன்னிமார் - சில கன்னிப் பெண்கள்;
மனம் அனுக்கம் விட - நெஞ்சில் உள்ள வருத்தம்
தீர்; தனித்தனி - தனித்தனியே (ஒவ்வொருவரும்);
வள்ளலைப் புணர் - வள்ளலாகிய இராமனை
தழுவுவதாகக் கண்ட; கள்ளம் வன் கனவுக்கு - மிக்க
வஞ்சனையை உடைய கனாவிற்கு; இடையூறு அடுக்க
- தடையாக அத்தென்றற் காற்று வந்து பொருந்த;
மயங்கினார் - திகைத்தனர்.

விளக்கவுரை - தென்றல் வீசுதலினால் காம விருப்பம் மிக்க
கணவரைப் பிரிந்த மாதர்கள் புழுங்கினர்.
திருமணமாகாத கன்னிப்பெண்கள் காற்றினால் தூக்கம்
கலைந்து கனவு நீங்க உண்மையறிந்து மயங்கினர்.
அனுக்கம் - வருத்தம், துக்கமென - உம்மைத்தொகை.

குழுதங்கள் குவிதல்

57. சாய டங்க நலங்க லந்து
தயங்கு தன்குல நன்மையும்
போய டங்க நெடுங்கொ டும்பழி
கொண்ட ரும்புகழ் சிந்துமத்

தீய டங்கிய சிந்தையாள் செயல்
 கண்டு சீரிய நங்கைமார்
 வாய டங்கின வென்ன வந்து
 குவிந்த வண்குழ தங்களே

பதப்பிரிப்பு - சாய் அடங்க, நலம் கலந்து
 தயங்கு தன் குல நன்மையும்
 போய் அடங்க நெடும் கொடும் பழி
 கொண்டு அடங்கும் புகழ் சிந்தும் அத்
 தீ அடங்கிய சிந்தையாள் செயல்
 கண்டு சீரிய நங்கைமார்
 வாய் அடங்கின என்ன வந்து
 குவிந்த வண் குமுதங்களே.

பதவுரை - சாய் அடங்க - தன் பெருமை அழியவும்; நலம் கலந்து
 தயங்கு தன் குல நன்மையும் - நல்லியல் போடு
 பொருந்தி விளங்குகின்ற தனது குலத்தின் சிறப்பும்;
 போய் அடங்க - கெட்டு அழியவும்; நெடும் கொடும்
 பழி கொண்டு - நீண்ட காலம் நிற்கக் கூடிய கொடிய
 பழியை ஏற்று; அரும் புகழ் சிந்தும் - பெறுதற் கரிதான
 புகழை (மீண்டும் அடைய முடியாதவாறு) சிதறுகின்ற;
 அத் தீ அடங்கிய சிந்தையாள் - அந்தக் கொடுமை
 பொருந்திய மனத்தையுடைய கைகேயியினது; செயல்
 கண்டு - தகாத செயலைப் பார்த்து; சீரிய நங்கை
 மார் வாய் - சிறந்த பெண்களின் வாய்கள்; அடங்கின
 என்ன - மூடினாற் போல; வண் குமுதங்கள் - வளமான
 ஆம்பல் மலர்கள்; வந்து குவிந்த- இதழ்கள் கூடி மூடின.

விளக்கவுரை - ஆம்பல் மலர் காலையில் குவிதல் இயற்கை
 நிகழ்ச்சி - அது கைகேயியின் கொடுமை கண்டு
 குலப்பெண்டிர் வாயடங்கி இருத்தல் போல இருந்தது
 - இது தற்குறிப்பேற்ற அணி. பெண்குலத்தை சார்ந்த
 ஒருத்தி செய்த கொடுஞ்செயலால் நற்குணமுள்ள
 பெண்கள் யாவரும் வாயடங்கி நிற்பதல் போல
 குமுதங்கள் வாயொடுங்கின என்பதை உவமை
 அணியாகவும் கொள்ளலாம்.
 உவமேயம் - சீரிய நங்கைமார் வாயடங்கி இருத்தல்
 உவமானம் - குமுத மலர்கள் குவிதல்.

58. மொய்ய ராக நிரம்ப வாசை
 முருங்கு தீயின் முழங்கமேல்
 வைய ராவிய மாரன் வாளியும்
 வானி லாநெடு வாடையும்
 மெய்ய ராவிட வாவி சோர
 வெதும்பு மாதர்த் மென்செவிப்
 பைய ராநுழை கின்ற போன்றன
 பண்க் கனிந்தெழு பாடலே.

பதப்பிரிப்பு - மொய் அராகம் நிரம்ப ஆசை
 முருங்கு தீயின் முழங்க, மேல்
 வை அராவிய மாரன் வாளியும்
 வான் நிலா நெடு வாடையும்
 மெய் அராவிட ஆவி சோர
 வெதும்பு மாதர் தம் மென் செவி
 பை அரா நுழைகின்ற போன்றன
 பண் கனிந்து எழு பாடலே.

பதவுரை - மொய் அராகம் நிரம்ப - அடர்ந்த காம வேட்கை
 மனதில் நிறையும் படியாகவும்; ஆசை முருங்கு தீயின்
 முழங்க - ஆசையானது எல்லாவற்றையும் அழிக்கின்ற
 நெருப்புப் போல மிகுந்திடுமாறும்; மேல் - வெளியே,
 வை அராவிய மாரன் வாளியும் - கூர்மை செய்யப்பட்ட
 மன்மதனுடைய அம்புகளும்; வான் நிலா நெடு
 வாடையும் - விண்ணில் வெண்ணிலாவின்
 ஒளிக்கதிர்களும் நெடிய வாடைக் காற்றும்; மெய்
 அராவிட - உடம்பை துன்புறுத்தவும்; ஆவி சோர -
 உயிர் தளர்வடைய; வெதும்பும் மாதர் தம் மென்செவி
 - வாடுகின்ற மகளிருடைய மெல்லிய காதுகளில்;
 பண் கனிந்து எழுபாடல் - இசை முதிர்ந்து எழுகின்ற
 பாடல்கள்; பை அராபு நுழைகின்ற போன்றன-
 படத்தையுடைய பாம்புகள் நுழைவது போல இருந்தன.

விளக்கவுரை - காதல் உணர்ச்சி கொண்டவர் உள்ளத்தில்
 இன்னிசைப் பாடல்கள் மேலும் வருத்தும்
 இயல்புடையன.

“பை அரா நுழைகின்ற போன்றன பண் கனிந்து
எழுபாடல்” இது உவமையணி.

உவமேயம் - பண் கனிந்தெழுபாடல் கன்னியர்
செவியில் நுழைதல்.

உவமானம் - பை அரா கன்னியர் செவியில் நுழைதல்.

அராகம் - வேட்கை (விருப்பு), முருங்கு - எரிகின்ற,

பை அரா - படத்தை உடைய பாம்பு.

ஆடவர் பள்ளியெழுச்சி

59. ஆழி யான்முடி சூடு நாளிடை

யான பாவி யிதோரிரா

ஊழி யாயின வாறெ னாவயர்

போதின் மேலுறை பேதையும்

ஏழு லோகமு மெண்ட வஞ்செய்த

கண்ணு மெங்கண் மனங்களும்

வாழு நாளிதெ னாவெ முந்தனர்

மஞ்ச தோய்புய மஞ்சரே.

பதப்பிரிப்பு - ஆழியான் முடி சூடும் நாள் இடை

ஆன பாவி இது ஓர் இரா

ஊழி ஆயினவாறு எனா உயர்

போதின்மேல் உறை பேதையும்

ஏழு லோகமும் எண் தவம் செய்த

கண்ணும் எங்கள் மனங்களும்

வாமும் நாள் இது எனா எழுந்தனர்

மஞ்ச தோய் புய மஞ்சரே.

பதவுரை - மஞ்ச தோய் புய மஞ்சர் - மேகத்தை யொத்த
கைகளை உடைய ஆடவர். ஆழியான் முடிசூடும் நாள்
- சக்கராயுதத்தை உடைய இராமன் முடிசூடிக்
கொள்ளும் நாளுக்கு; இடை ஆன - நடுவிலே வந்த,
பாவி இது ஓர் இரா - பாவியாகிய இந்த ஓர் இரவு;
ஊழி ஆயினவாறு எனா - ஊழிக்காலம் போல நெடிதாய்
இருந்தது ஏனோ என்று எண்ணியும்; உயர்
போதின்மேல் உறை பேதையும் - உயர்ந்த

செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளும்; ஏழு
 லோகமும் - ஏழு உலகத்தில் உள்ளவர்களும்; எண்
 தவம் செய்த கண்ணும் - முடிசூட்டு விழாவினைக்
 காண பெருமைக்குரிய தவத்தை புரிந்த எங்கள்
 கண்களும்; எங்கள் மனங்களும் - அத்தன்மையான
 எமது நெஞ்சங்களும்; வாழும் நாள் இது எனா -
 வாழ்வின் பேற்றை அடையும் திருநாள் இதுதான் என்று
 எண்ணியும்; எழுந்தனர் - படுக்கையிலிருந்து எழுந்தனர்.

விளக்கவுரை - முடிசூட்டு விழாவினைக் காண்பதற்கு இடையிலே
 இரவு வந்ததால் பாவி இரா ஒழிந்தது என்றார். இரவு
 மகிழ்ச்சி காரணமாக உறக்கமின்றி காணப்பட்டனர்.
 எப்போது விடியும் என்பதே அவர்களது சிந்தனை
 இராமனைப் பல்லாண்டு வாழ்க என வாழ்த்துவதைவிட
 கண்ணுக்கும் மனதுக்கும் உயர்ந்த பயன் இல்லை.
 மஞ்சர் - மைந்தர் என்பதன் போலி.

மகளிர் எழுதல்

60. ஐயுறுஞ்சுடர் மேனி யானெழில்
 காண மூளு மவாவினால்
 கொய்யுறுங்குல மாம லர்க்குவை
 நின்றெழுந்தனர் கூர்மைகூர்
 நெய்யுறுஞ்சுடர் வேனெடுங்கண்
 முகிழ்த்து நெஞ்சினினைப்பொடும்
 பொய்யுறுங்கு மடந்தை மார்குழல்
 வண்டு பொம்மென விம்மவே.

பதப்பிரிப்பு - ஐயுறும் சுடர் மேனியான் எழில்
 காண மூளும் அவாவினால்
 கொய்யுறும் குல மா மலர்க் குவை
 நின்று எழுந்தனர் - கூர்மை கூர்
 நெய்யுறும் சுடர் வேல் நெடுங்கண்
 முகிழ்த்து நெஞ்சில் நினைப்பொடும்
 பொய் உறங்கும் மடந்தைமார் குழல்
 வண்டு பொம்மென விம்மவே.

பதவுரை - கூர்மை கூர் - கூர்மை மிக்க; நெய்யுறும் சுடர்வேல் - நெய் பூசப்பட்ட ஒளி பொருந்திய வேல் போன்ற; நெடுங்கண் முகிழ்த்து - நீண்ட கண்களை மூடிக்கொண்டு; நெஞ்சில் நினைப்பொடும் - மனதில் இராமன் முடிசூடி வீதியில் உலா வருவதை காணவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு; பொய் உறங்கும் மடந்தைமார் - பொய்யாக துயில் கொண்ட மகளிர்; ஐயுறும் சுடர்மேனியான் - வியப்பைத் தருகின்ற ஒளி வீசும் திருமேனியுடைய இராமனது; எழில் காண - முடி சூடிய புதிய அழகைக் காண்பதற்கு; மூளும் அவாவினால் - மேலும் மேலும் உண்டாகின்ற ஆசையினால்; கொய்யுறும் குல மாமலர் குவை நின்று - கொய்யப்பட்ட சிறந்த மலர்த் தொகுதியினால் பரப்பப்பட்ட படுக்கையிலிருந்து; குழல் வண்டு பொம்மென விம்ம - பொம் என்ற ஒலியுடன் வண்டுகள் குழல் போன்ற இசைபாட எழுந்தனர்.

விளக்கவுரை - இப்பாடல் கன்னிப் பெண்கள் விழித்தெழுவதைக் கூறுகின்றது. இராமனது முடிசூட்டு விழாவை காணும் ஆசையால் உறக்கம் வராதிருக்கவும் கண்மூடிக் கிடந்தனர்.

“பொன்பால் பொருவும் விரை அல்லி புல்லிப் பொலிந்த பொலந்தாது தன் பால் தழுவும் குழல் வண்டு, தமிழ் பாட்டு இசைக்கும் தாமரையே.”

(கிஷ்கிந்தா காண்டம் - 3736 - 28)

குழல் வண்டு - குழல் போல இசைபாடும் வண்டு என்பதை நோக்குக.

பொம்மென - ஒலிக்குறிப்பு.

ஊடிய மகளிர் கூடல் புரியாது பிரிதல்

61. ஆட கந்தரு பூண்மு யங்கிட
வஞ்சி யஞ்சி யருந்தரால்
ஏட கம்பொதி தார்பொ ருந்திட
யாம பேரி யிசைத்தலால்

சேட கம்புனை கோதை மங்கையர்
 சிந்தை யிற்செறி திண்மையால்
 ஊடல் கண்டவர் கூடல் கண்டிலர்
 நையு மைந்தர்க ளுய்யவே.

பதப்பிரிப்பு - ஆடகம் தரு பூண் முயங்கிட
 அஞ்சி அஞ்சி அருந்தரால்
 ஏடு அகம் பொதி தார் பொருந்திட
 யாம பேரி இசைத்தலால்
 சேடகம் புனை கோதை மங்கையர்
 சிந்தையில் செறி திண்மையால்
 ஊடல் கண்டவர் கூடல் கண்டிலர்
 நையும் மைந்தர்கள் உய்யவே.

பதப்பிரிப்பு - சேடகம் புனை கோதை மங்கையர் - சிறப்புப்
 பொருந்திய மலர் மாலையை அணிந்த மகளிர்;
 சிந்தையில் செறி திண்மையால் - மனதில் பொருந்திய
 வலிமையோடு; ஊடல் கண்டவர் - தத்தம்
 கணவன்மாரோடு ஊடுதலைச் செய்தவர்கள்; ஆடகந்
 தரு பூண் முயங்கிட அஞ்சி அஞ்சி - பொன்னால்
 செய்யப்பட்ட அணிகலன்களோடு தம் கணவரைத்
 தழுவுவதற்கு அச்சங்கொண்டவர்களாய்; அருந்தரால்
 - தடுமாற்றத்தோடு; ஏடு அகம் பொதி தார் புனைந்திட
 - பூக்களால் கட்டப்பட்ட மாலையை அணிந்து கொள்ள;
 யாம பேரி இசைத்தலால் - வைகறை யாமத்தை
 அறிவிக்கும் முரசுகள் ஒலித்தலால்; நையும் மைந்தர்கள்
 உய்ய - ஊடலால் வருந்திய தம் கணவன்மார் உய்யும்
 வண்ணம்; கூடல் கண்டிலர் - கூடுதலைச் செய்யாது
 துயில் நீத்து எழுந்தார்கள்.

விளக்கவுரை - திண்மை வாய்ந்த உள்ளத்தோடு ஊடல் தீராதிருந்த
 அம் மங்கையர் தம் காதற் கணவர் படும் துன்பத்தை
 அறிந்து உண்மை நெகிழ்ந்து கூட விரும்பினர் -
 அச்சந்தர்ப்பத்தில் மணிமுடி சூடும் நாள் தோன்றியதை
 அறிவிக்கும் காலை முரசம் ஒலித்தது. இதனால்
 கணவரைப் பிரிந்து அச்செயலை ஆற்ற
 முடியாதவர்களாக சென்றனர்.

பல் வகை ஒலிகள்

62. தழையொ லித்தன வண்டொ லித்தன
 தாரொ லித்தன பேரியாம்
 முழவொ லித்தன தேரொ லித்தன
 முத்தொ லித்தன மல்குபே
 ரிழையொ லித்தன புள்ளொ லித்தன
 யாமொ லித்தன வெங்கணும்
 மழையொ லித்தன போல்க லித்த
 மனத்தின் முந்துறு வாசியே.

பதப்பிரிப்பு - தழை ஒலித்தன, வண்டு ஒலித்தன,
 தார் ஒலித்தன, பேரி ஆம்
 முழவு ஒலித்தன, தேர் ஒலித்தன
 முத்தொலித்தன, மல்கு பேர்
 இழை ஒலித்தன, புள் ஒலித்தன
 யாழ் ஒலித்தன - எங்கணும்
 மழை ஒலித்தன போல் கலித்த
 மனத்தின் முந்துறு வாசியே.

பதவுரை - எங்கணும் - நகரின் எல்லா இடங்களிலும்; தழை
 ஒலித்தன - தோரணங்கள் விளங்கின; வண்டு ஒலித்தன
 - வண்டுகள் ஆரவாரம் செய்தன; தார் ஒலித்தன -
 மலர்மாலைகள் மணம் வீசின; பேரி ஆம் முழவு
 ஒலித்தன - பேரிகை என்ற முரசுகள் ஒலித்தன; தேர்
 ஒலித்தன - தேர்கள் ஊர்ந்து செல்லும் ஓசைகள்
 எழுந்தன; முத்து ஒலித்தன - முத்து மாலைகள்
 அழகோடு விளங்கின; மல்கு பேர் இழை ஒலித்தன -
 ஆண்களும் பெண்களும் அணிந் திருக்கும்
 அணிகலன்கள் ஒலித்தன; புள் ஒலித்தன - பறவைகள்
 ஒலி செய்தன; யாழ் ஒலித்தன - வீணைகள்
 இசைத்தன; மனத்தின் முந்துறு வாசி - மனதிலும்
 பார்க்க வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகள்; மழை
 ஒலித்தன போல் - மேகங்கள் முழங்கினாற் போல;
 கலித்தன - ஒலித்தன.

விளக்கவுரை - வினைப்பகுதிகள் வேண்டிய பொருளை விளக்கும் என்பதற்கு அமைவாக ஒலித்தன என்ற சொல் பல்வேறு பொருளில் வந்துள்ளன. இவ்வாறு அமைவது சொற்பின் வருநிலை அணி எனப்படும்.

விளக்குகள் ஒளி மழுங்குதல்

63. வைய மேழுமொ ரேழு மாருயி
 ரோடு கூட வழங்குமம்
 மெய்யன் வீரருள் வீரன் மாமகன்
 மேல்வி னைந்ததோர் காதலால்
 நைய நையந லைம்பு லன்கள்
 விந்த டங்கிந டுங்குவான்
 தெய்வ மேனி படைத்த சேயொளி
 போன்ம முங்கின தீபமே.

பதப்பிரிப்பு - வையம் ஏழும் ஓர் ஏழும் ஆருயிரோடு
 கூட வழங்கும் அம்
 மெய்யன் வீரருள் வீரன் மாமகன்
 மேல் வினைந்தது ஓர் காதலால்
 நைய நைய நல் ஐம்புலன்கள்
 அவிந்து அடங்கி நடுங்கு வான்
 தெய்வமேனி படைத்த சேயொளி
 போல் மழுங்கின தீபமே.

பதவுரை - வையம் ஏழும் ஓர் ஏழும் - பதினான்கு உலகங்களையும்; ஆர் உயிரோடு கூட வழங்கும் அம்மெய்யன் - தனது அரிய உயிரோடு சேர்த்துக் கொடுக்கக்கூடிய சத்தியத்தை உடையவனும்; வீரருள் வீரன் - வீரர்களுக்குள் வீரனாய் இருப்பவனும்; மாமகன் மேல் வினைந்தது ஓர் காதலால் - மூத்த புத்திரரிடத்து உண்டான ஒப்பற்ற அன்பினால்; நைய நைய - மிகவும் வருந்த, நல் ஐம்புலன்கள் அவிந்து அடங்கி - சிறப்பான ஐம்புலன்களும் கெட்டு அடங்கிப் போக; நடுங்குவான் - நடங்குகின்றவனாகிய தசரதனது; தெய்வமேனி படைத்த - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய உடம்பு பெற்றிருந்த; சேயொளி போல் - செவ்விய ஒளி மெல்ல மெல்ல குறைவது போலு; தீபம் மழுங்கின - விளக்குகள் (விடிவதால்) ஒளி குறைந்தன.

விளக்கவுரை - ஐம்புலன்களும் அவிந்து அடங்கி நடுங்குவான்
தெய்வமேனி படைத்த சேயொளிபோல் மழுங்கின
தீபமே - இது உவமை அணி.
உவமேயம் - விளக்குகள் ஒளி மழுங்குதல்.
உவமானம் - தசரதனின் மேனி ஒளி மழுங்குதல்.
திருவுடை மன்னன் திருமாலாக கொள்ளப்படுதலின்
அவன் மேனி தெய்வமேனி எனப்பட்டது. உயிர் பிரியும்
காலம் அடுத்தபோது புலன்கள் கலங்கி ஒடுங்குவதும்
உடம்பின் ஒளிகுன்றுதலும் நிகழ்வனவாகும்.

பல்வகை இசையியால்

64. வங்கி யம்பல தேன்வி ளம்பின
வாணி முந்தின பாணியின்
பங்கி யம்பர மெங்கும் விம்மின
பம்பை பம்பின பல்வகைப்
பொங்கி யம்பல வுங்க றங்கின
நூபு ரங்கள் புலம்பவெண்
சங்கி யம்பின கொம்ப லம்பின
சாம கீத நிரந்தவே.

பதப்பிரிப்பு - வங்கியம் பல தேன் விளம்பின,
வாணி முந்தின பாணியின்
பங்கி அம்பரம் எங்கும் விம்மின,
பம்பை பம்பின, பல்வகைப்
பொங்கு இயம் பலவும் கறங்கின,
நூபுரங்கள் புலம்ப வெண்
சங்கு இயம்பின, கொம்பு அலம்பின
சாம கீதம் நிரந்தவே.

பதவுரை - வங்கியம் பல - பல வகையிலான புல்லாங்குழல்கள்;
தேன் விளம்பின - தேன் போலும் இனிய இசையை
ஒலித்தன; வாணி முந்தின பாணியின் பங்கி - சொல்லை
முதலாகக் கொண்ட இசைப்பாட்டு வகைகள்; அம்பரம்
எங்கும் விம்மின - வானம் எங்கும் ஒலித்தன; பம்பை
பம்பின - பம்பை என்னும் வாத்தியம் பேரொலி

செய்தன; பல்வகை - பல வகையான; பொங்கு இயம்
 பலவும் - பொலிவுடைய ஓசை மிகுந்த வாத்தியங்கள்
 பலவும்; கறங்கின - ஒலித்தன; நூபுரங்கள் புலம்ப -
 மகளிரின் காற் சிலம்பு ஒலிக்க; வெண் சங்கு இயம்பின
 - அதற்கேற்ப வெண்மையான சங்குகளும் ஒலித்தன;
 கொம்பு அலம்பின - ஊது கொம்புகள் ஒலித்தன;
 சாம கீதம் நிரந்த - சாம வேத இசைவகைகள்
 நிரம்பின.

விளக்கவுரை - இராமன் அவதார புருடன் என்பதால் அவனது
 முடிசூட்டு விழாவையொட்டி மண்ணிலும் விண்ணிலும்
 இன்னிசைகள் எழுந்தன.

சூரியோதயம்

65. தூப முற்றிய காரி ருட்பகை
 துள்ளி யோடிட வுள்ளெழும்
 தீப முற்றவு நீத்த கன்றெனச்
 சேய தாருயிர் தேயவெம்
 பாப முற்றிய பேதை செய்த
 பகைத்தி றத்தினில் வெய்யவன்
 கோப முற்றி மிகச்சி வந்தன
 னொத்த னன்குண குன்றிலே

பதப்பிரிப்பு - தூபம் முற்றிய கார் இருள் பகை
 துள்ளி ஓடிட உள் எழும்
 தீபம் முற்றவும் நீத்து அகன்றென
 சேயது ஆர் உயிர் தேய வெம்
 பாபம் முற்றிய பேதை செய்த
 பகைத் திறத்தினில் வெய்யவன்
 கோபம் முற்றி மிகச் சிவந்தனன்
 ஒத்தனன் குண குன்றிலே.

பதவுரை - தூபம் முற்றிய - புகை போல எங்கும் சூழ்ந்த; கார்
 இருள் பகை துள்ளி ஓடிட - கரிய இருளாகிய பகை
 குதித்து ஓடிப்போகவும்; உள் எழும் தீபம் எல்லாம் -

வீடுகளின் உள்ளே எரிகின்ற விளக்குகள் எல்லாம்;
 நீத்து அகன்றன - ஒளியைத் துறந்து மழுங்கினது
 போல; சேயது ஆர் உயிர் தோய - தன் குலத்தில்
 பிறந்த தசரதனது அரிய உயிர் மெலியும் படி; வெம்
 பாவம் முற்றிய பேதை செய்த - தீவினை முதிர்த்த
 கைகேயி புரிந்த; பகைத்திறத்தினில் - பகைச்செயலால்;
 வெய்யவன் - சூரியன்; குணக்குன்றின் - கிழக்கு
 மலையில்; கோபம் முற்றி மிகச் சிவந்தனன் ஒத்தனன்
 - சினம் முதிர்ந்து மிகவும் செந்நிறம் கொண்டவன்
 போலக் காணப்பட்டான்.

விளக்கவுரை - சூரியன் கிழக்கு மலையில் காலையில் தோன்றும்
 போது செந் நிறமுடையதாக காணப்படுவது
 இயற்கையான நிகழ்வு. இங்கு தன் குலத்தில் பிறந்த
 தசரதன் உயிர் ஒடுங்குமாறு கெடுதி செய்த
 கைகேயியின் மீது கோபம் கொண்டவன் போல
 தோன்றினான் என்பது தற்குறிப்பேற்ற அணி.
 குணக்குன்று - கிழக்கு மலை, குணக்கு - கிழக்கு.

தாமரைகள் மலர்தல்

66. மூவ ராய்முத லாகி மூலம
 தாகி ஞாலமு மாகுமத்
 தேவ தேவர் பிடித்த போர்வி
 லொடித்த சேவகர் சேணிலம்
 காவன் மாமுடி சூடு பேரெழில்
 காண வாமெனு மாசைகூர்
 பாவை மார்முக மென்ன முன்ன
 மலர்ந்த பங்கய ராசியே.

பதப்பிரிப்பு - மூவர் ஆய், முதல் ஆகி மூலம்
 அது ஆகி ஞாலமும் ஆகும் அத்
 தேவ தேவர் பிடித்த போர் வில்
 ஓடித்த சேவகன் சேண் நிலம்
 காவல் மா முடி சூடு பேர் எழில்
 காணலாம் எனும் ஆசை கூர்

பாவைமார் முகம் என்ன முன்னம்
மலர்ந்த பங்கய ராசி (ஏ)

பதவுரை - மூவராய் - சிவன், திருமால், நான்முகன் என்னும் மூன்று மூர்த்திகளாகி; முதலாகி - அம் மூவருள்ளும் திருமாலாகிய முதல்வனாகி; மூலம் அது ஆகி - இவையெல்லாவற்றிற்கும் ஆதி காரணமுமாய்; ஞாலமும் ஆகி - உலகத்தில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களும் தானே ஆகி; அத்தேவ தேவர் பிடித்த போர் வில் - அந்த தேவர் தேவனாகிய சிவபெருமான் கையிற் பிடித்த போருக்குரிய வில்லை; ஓடித்த சேவகன் - (சீதையை மணந்து கொள்வதற்காக) முறித்த வீரனாகிய இராமன்; சேண் நிலம் காவல் - மிகப் பரந்த நிலவுலகை காவல் செய்வதற்கு அறிகுறியாக; மாமுடி சூடு பேர் எழில் - சிறந்த மகுடத்தை சூடிக்கொள்ளும் பேரழகை; காணலாம் எனும் ஆசை கூர் - கண்டு களிக்கலாம் என்ற ஆவல் மிகுதியால்; பாவைமார் முகம் என்ன - பெண்களின் முகங்கள் போல; பங்கய ராசி முன்னம் மலர்ந்த - தாமரைப் பூக்களின் கூட்டம் முந்தி மலர்ந்தன.

விளக்கவுரை - இச்செய்யுளில் காலைக் கதிரவனின் வருகையைக் கண்டதும் கமல மலர்கள் மலர்ந்த நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆசை கூர் பாவைமார் முகம் என்ன முன்னம் மலர்ந்த மங்கயராசியே என்ற தொடரைக் கவனிக் கவழமையாக தாமரையைப் பெண்களின் முகத்திற்கு உவமையாகச் சொல்வது மரபு. இங்கு பெண்ணின் முகம் போல தாமரை மலர்ந்தன என்றார். இதனை எதிர்நிலை உவமை அணி என்பர். உவமையை உவமையமாக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் பெண்களின் முகம் ஏற்றம் பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வேறு

முடி சூட்டு விழாவினைக் காணும் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினால்

மக்களின் செயற்பாடுகள் -(இது முதல் பதின் மூன்று பாடல்)

அயோத்தி நகர மக்கள் நிலை

67. இன்ன வேலையி னேழு வே டு மொத்த போல விரைத்தெழுந்
தன்ன மாநகர் மைந்தர் மாமுடி சூடும் வைகலி தாமெனாத்
துன்னு காத றுர்ப்ப வந்தவை சொல்ல லாம்வகை யெம்மனோர்க்
குன்ன லாவன வல்ல வென்னினு முற்ற பெற்றி யுணர்த்துவாம்.

பதப்பிரிப்பு-இன்ன வேலையின், ஏழு வேலையும் ஒத்த போல இரைத்து எழுந்து
அன்ன மா நகர், மைந்தன் மா முடி சூடும் வைகல் இது ஆம்எனா
துன்னு காதல் துர்ப்ப வந்தவை சொல்லல் ஆம் வகை எம்மனோர்க்கு
உன்னல் ஆவன அல்ல என்னினும் உற்ற பெற்றி உணர்த்துவாம்.

பதவுரை - இன்ன வேலையின் - இப்படிப்பட்ட சமயத்தில்; ஏழு
வேலையும் ஒத்த போல இரைத்து எழுந்து - ஏழு
கடலும் ஒன்று சேர இரைத்து எழுந்தது போல; அன்ன
மாநகர் - அந்த அயோத்தி நகர மக்கள்; இது மைந்தன்
மாமுடி சூடும் வைகல் ஆம் எனா - இன்று
சக்கரவர்த்தித் திருமகன் இராமன் சிறந்த முடி
சூடிக்கொள்கின்ற திருநாளாகும் என்று எண்ணி; துன்னு
காதல் துர்ப்ப - உள்ளத்தில் நிறைந்த விருப்பம்
தூண்டுதலால்; வந்தவை - அவர்கள் செய்தவற்றை;
சொல்லல் ஆம் வகை - சொல்லுவதற்கு உரிய
வகைகள்; எம் மனோர்க்கு - எம்மைப் போன்ற
வர்களுக்கு; உனனல் ஆவண அல்ல என்னினும் -
நினைத்துப் பார்ப்பதற்கு தகுந்தவை அல்ல என்னும்;
உற்ற பெற்றி உணர்த்துவாம் - முடிந்தளவிற்கு
சொல்லுவோம்.

மங்கையர் தம்மை அலங்கரித்தல்

68. குஞ்சர மனையார் சிந்தைகொ ளினையார்
பஞ்சினை யணிவார் பால்வளை தெரிவார்
அஞ்சன மெனவா ளம்புக ளிடையே
நஞ்சினை யிடுவார் நாண்மலர் புனைவார்.

பதப்பிரிப்பு - குஞ்சரம் அனையார் சிந்தை கொள் இளையார்,
பஞ்சினை அணிவார், பால் வளை தெரிவார்
அஞ்சனம் என, வாள் அம்புகள் இடையே
நஞ்சினை இடுவார், நாள் மலர் புனைவார்.

பதவுரை - குஞ்சரம் அனையார் - யானையைப் போன்ற
பெருமிதமுடைய ஆடவர்களின்; சிந்தை கொள்
இளையார் - உள்ளங்களை கொள்ளை கொள்ளும்
இளைய மங்கையர்; பஞ்சினை அணிவார் - செம்பஞ்சுக்
குழம்பினைக் கால்களில் பூசுவர்; பால்வளை தெரிவார்
- பால் போன்ற வெண்மையான சங்குவளையல்களை
தேர்ந்தெடுத்து கைகளில் அணிவார்; அஞ்சனம் என
- மை என்று பெயர் சொல்லி; வாள் அம்புகள் இடையே
- வாளும் அம்பும் போன்ற கொடிய கண்களில்;
நஞ்சினை இடுவார் - விடத்தை இடுவர்; நாள் மலர்
புனைவர் - புதிய மலர்களை தமது கூந்தலில் சூடுவர்.

குமரரின் மகிழ்ச்சி

69. பொங்கிய வுலகை வெள்ளம் பொழிதரக் கமலம் பூத்த
சங்கையின் முகத்தார் நம்பி தம்பிய ரனைய ரானார்
செங்கய னறவ மாந்திக் களிப்பன சிவனுங் கண்ணார்
குங்குமச் சுவடு நீங்காக் குவவுத்தோட் குமர ரெல்லாம்.

பதப்பிரிப்பு -

பொங்கிய உலகை வெள்ளம் பொழிதர கமலம் பூத்த
சங்கை இல் முகத்தார் - நம்பி தம்பியர் அனையர் ஆனார்
செங்கயல் நறவும் மாந்திக் களிப்பன சிவனும் கண்ணார்
சுவடு நீங்காக் குவவுத் தோள் குமரர் எல்லாம்.

பதவுரை - பொங்கிய உவகை வெள்ளம் பொழிதர - மிக்க மகிழ்ச்சியால் தோன்றிய ஆனந்தக் கண்ணீர் மிகுதியாகப் பெருகவும்; கமலம் பூத்த சங்கை இல் முகத்தார் - தாமரை மலர் போல் மலர்ந்த களங்கம் இல்லாத முகத்தை உடையவராகி; நறவம் மாந்தி - தேனை உண்டு; களிப்பன செங்கயல் சிவனும் கண்ணார் - மகிழ்ந்திருப்பனவாகிய சிவந்த கெண்டைமீன்கள் போல சிவந்திருக்கின்ற கண்களை உடைய மகளிரது; குங்குமச் சுவடு நீங்கா - மார்பில் அப்பிய குங்குமக் குழம்பின் அடையாளம் நீங்காத; குவவு தோள் குமரர் எல்லாம் - திரண்ட தோள்களை உடைய ஆடவர் எல்லோரும்; நம்பி தம்பியர் அனையர் ஆனார் - இராமனுடைய தம்பிமாரை ஒத்தவர் ஆயினார்.

விளக்கவுரை - இராமனை விட வயது குறைந்த இளைஞர்கள் தங்கள் தமையனுக்கு முடி சூட்டு விழா நடப்பதாக எண்ணி மகிழ்ந்தனர். மதுவைக் குடித்து களித்திருக்கும் செங்கயலை செவ்வரி படர்ந்து களித்திருக்கும் மகளிர் கண்களுக்கு உவமை கூறினார்.

சங்கை - களங்கம், குற்றம், நறவம் - தேன், குவவு - திரட்சி

அயோத்தி நகர மக்களின் மனநிலை

70. மாதர்கள் கற்பின் மிக்கார் கோசலை மனத்தை யொத்தார்
வேதியர் வசிட்டன் னொத்தார் வேறு மகளிர் எல்லாம்
சீதையை யொத்தா ரன்னா டிருவினை யொத்தா எவ்வூர்
சாதுகை மாந்த ரெல்லாந் தயரதன் றன்னை யொத்தார்.

பதப்பிரிப்பு-

மாதர்கள், கற்பின் மிக்கார், கோசலை மனத்தை ஒத்தார், வேதியர் வசிட்டன் ஒத்தார், வேறு உள மகளிர் எல்லாம் சீதையை ஒத்தார், அன்னாள் திருவினை ஒத்தாள், அவ்வூர்ச் சாதுகை மாந்தர் எல்லாம் தயரதன் தன்னை ஒத்தார்.

பதவுரை - அவ் ஊர் - அந்த அயோத்தி நகரில் வாழும்; கற்பின் மிக்கார் மாதர்கள் - கற்பிற் சிறந்த முதிய மகளிர்கள்;

கோசலை மனத்தை ஒத்தார் - இராமனுடைய தாய் கோசலை போன்ற மனம் உடையவர் ஆயினார்; வேறு உள மகளிர் எல்லாம் - ஏனைய இளம் பெண்கள் எல்லோரும்; சீதையை ஒத்தார் - சீதையைப் போல மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்; அன்னாள் திருவினை ஒத்தாள் - அந்தச் சீதை இராச்சிய இலக்குமி போல ஆயினாள்; வேதியர் வசிட்டன் ஒத்தார் - வேதத்தில் சிறந்த அந்தணர் அனைவரும் வசிட்ட முனிவரைப்போல மகிழ்ந்தனர்; சாதுகை மாந்தர் எல்லாம் - சாந்தமான ஒழுக்கத்தை உடைய ஆடவர் எல்லோரும்; தயரதன் தன்னை ஒத்தார் - தசரத மன்னனைப் போன்ற வராயினர்.

விளக்கவுரை - நகர மக்கள் அவரவர் தகுதிக் கேற்ப அடைந்த மகிழ்ச்சி பொருந்திய மனநிலை அழகுற எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.
சாதுகை - அமைதி, சாந்தம்

அரசர்கள் வருதல்

71. இமிழ்திரைப் பரவை ஞால மெங்கணும் வறுமை கூர
உமிழ்வதொத் துதவு காத லுந்திட வந்த தன்றே
குமிழ்முலைச் சீதை கொண்கன் கோமுடி புனைதல் காண்பான்
அமிழ்துணக் குழுமு கின்ற வமரரி அரச வெள்ளம்.

பதப்பிரிப்பு-

இமிழ் திரைப் பரவை ஞாலம் எங்கணும் வறுமை கூர
உமிழ்வது ஒத்து உதவு காதல் உந்திட வந்தது அன்றே.
குமிழ் முலைச் சீதை கொண்கன் கோமுடி புனைதல்
காண்பான்
அமிழ்து உணக் குழுமுகின்ற அமரரின் அரச வெள்ளம்

பதவுரை - அரச வெள்ளம் - அரசர் கூட்டம்; குமிழ்முலை சீதை கொண்கன் - திரண்ட கொங்கைகளை உடைய சீதையின் கணவனாகிய இராமன்; கோமுடி புனைதல் காண்பான் - அரசருக்குரிய மகுடத்தை சூட்டிக்

கொள்வதைக் காணும் வண்ணம் உமிழ்வது ஒத்து உதவு காதல் உந்திட - வெளிப்படுத்துவது போன்று மேலும் மேலும் விருப்பமானது தூண்டுதலால்; அமிழ்து உணக் குழுமுகின்ற அமரரின் - அமுதத்தை உண்பதற்கு ஆவலோடு திரண்ட தேவர்களைப் போல; இமிழ் திரைப் பரவை ஞாலம் - ஒலிக்கும் அலைகளை உடைய கடலால் சூழப்பட்ட உலகம்; எங்கணும் வறுமை கூர - எல்லா இடங்களிலும் வெறுமை அடையுமாறு; வந்தது - வந்து கூடிற்று.

விளக்கவுரை -

முடி சூட்டு விழாவைக்காண திரண்ட அரசர் குழுவுக்கு அமுது உண்ண திரண்ட தேவர் குழுவை உவமை கூறினார்.
உவமேயம் - முடிசூட்டு விழாக் காணவந்த அரசர் கூட்டம்
உவமானம் - அமிழ்து உண்ண திரண்ட தேவர் கூட்டம்

வீதியில் திரண்ட மக்கள்

72. பாகியல் பவளச் செவ்வாய்ப் பணைமுலைப் பரவை யல்குல்
தோகையர் குழாமு மைந்தர் சும்மையுந் துவன்றி யெங்கும்
ஏகுமி னேகு மென்றென் றிடையிடை நின்ற லல்லால்
போகில மீள கில்லா பொன்னகர் வீதி யெல்லாம்.

பதப்பிரிப்பு -

பாகு இயல் பவளச் செவ்வாய்ப், பணை முலை, பரவை அல்குல்
தோகையர் குழாமும், மைந்தர் சும்மையும் துவன்றி எங்கும்
ஏகுமின் ஏகும் என்று என்று இடை இடை நின்றல் அல்லால்
போகில, மீளகில்லா - பொன் நகர் வீதி எல்லாம்.

பதவுரை - பொன் நகர் வீதி எல்லாம் - அந்த அயோத்தி நகரத்தின்
வீதிகளில் எல்லாம்; பாகு இயல் பவளச் செவ்வாய் -
தேன் பாகு போன்ற இனிமையும் பவளம் போன்ற
சிவந்த வாயினையும்; பணைமுலை - பெருத்த
மார்பகங்களையும்; பரவை அல்குல் - பரந்த
அல்குலையும் உடைய, தோகையர் கூட்டம் -
பெண்களது கூட்டமும்; மைந்தர் சும்மையும் - ஆடவரின்

கூட்டமும்; எங்கும் துவன்றி - எல்லா இடங்களிலும் நெருங்கி; ஏகுமின் ஏகும் என்று என்று - செல்லுங்கள் செல்லுங்கள் என்று பல முறை சொல்லிக் கொண்டு; இடை இடை நின்றல் அல்லால் - தாம் தாம் நின்ற இடங்களிலேயே நிற்பதேயல்லாமல்; போகில - அவ்விடத்தை விட்டு போக எண்ணவுமில்லை; மீளில்லா - திரும்பிச் செல்ல இயலவுமில்லை.

விளக்கவுரை - நகரத்தில் உண்டான போக்குவரத்து நெருக்கடியை கூறு முகமாக கூட்டத்தின் மிகுதி புலப்படுத்தப்பட்டது. பவளச் செவ்வாய் - உவமைத்தொகை, ஏகுமின் - முன்னிலைப் பன்மை, சும்மை - கூட்டம்.

கூட்டத்தின் பெருக்கம்

73. வேந்தரே பெரிதென் பாரும் வீரரே பெரிதென்பாரும்
மாந்தரே பெரிதென் பாரு மகளிரே பெரிதென் பாரும்
போந்ததே பெரிதென் பாரும் புகுவதே பெரிதென் பாரும்
தோந்ததே தேரி னல்லால் யாவரே தெரியக் கண்டார்.

பதப்பிரிப்பு -

வேந்தரே பெரிது என்பாரும், வீரரே பெரிது என்பாரும்
மாந்தரே பெரிது என்பாரும், மகளிரே பெரிது என்பாரும்
போந்ததே பெரிது என்பாரும், புகுவதே பெரிது என்பாரும்
தோந்ததே தேரின் அல்லால், யாவரே தெரியக் கண்டார்?

பதவுரை - வேந்தரே பெரிது என்பாரும் - (அந்தக் கூட்டத்தில்) அரசர்களது தொகுதியே பெரிது என்பாரும்; வீரரே பெரிது என்பாரும் - போர் வீரரது கூட்டமே மிகுதி என்று கூறுகின்றவரும்; மாந்தரே பெரிது என்பாரும் - ஆடவர் கூட்டமே மிகுதி என்பாரும்; மகளிரே பெரிது என்பாரும் - பெண்களின் கூட்டமே அதிகமானது என்பவரும்; போந்ததே பெரிது என்பாரும் - வந்து சேர்ந்தவர்களது கூட்டமே மிகுதி என்பாரும்; புகுவதே பெரிது என்பாரும் - வரப்போகும் கூட்டமே மிகுதியாக இருக்கும் என்போரும்; தோந்ததே தேரின் அல்லால்

- அவரவர் தாம் அறிந்தவற்றைக் கூறினார்களே அன்றி;
யாவரே தெரியக் கண்டார் - எவர்தாம் முழுவதும்
நன்றாய் அறிந்தவர், (ஒருவருமில்லை).

விளக்கவுரை - தாம் கண்டவற்றை சொல்வதல்லாமல் முற்றிலும்
தெரியக் கண்டு எவராலும் சொல்ல முடியாதபடி அரசர்
முதலியோரின் கூட்டம் திரண்டிருந்தது.

மகளிர் கூட்டத்தின் வருகை

74. குவளையி னெழிலும் வேலின் கொடுமையுங் குழைத்துக் கூட்டித்
திவளுமஞ் சனமென் றேய்ந்த நஞ்சினைத் தெரியத் தீட்டித்
தவளவொண் மதியுள் வைத்த தன்மைசா றடங்க ணல்லார்
துவளுநுண் ணிடையா ராடுந் தோகையங் குழாத்திற் றொக்கார்.

பதப்பிரிப்பு -

குவளையின் எழிலும், வேலின் கொடுமையும், குழைத்துக் கூட்டி
திவளும் அஞ்சனம் என்று ஏய்ந்த நஞ்சினைத் தெரியத் தீட்டி
தவள ஒண் மதியுள் வைத்த தன்மை சால் தடங் கண் நல்லார்
துவளும் நுண் இடையார், ஆடும் தோகை அம் குழாத்தின்
தொக்கார்

பதவுரை - குவளையின் எழிலும் - கருங்குவளை மலரின்
அழகையும்; வேலின் கொடுமையும், வேற்படையின்
கொலைத் தன்மையும்; குழைத்துக் கூட்டி - ஒன்றாய்
கலந்து சேர்த்து; திவளும் அஞ்சனம் என்று ஏய்ந்த -
விளங்குகின்ற மை என்று பெயர் சொல்லி; நஞ்சினைத்
தெரியத் தீட்டி - விடத்தை நன்கு தோன்றும் வண்ணம்;
பூசி, தவள ஒன் மதியுள் வைத்த தன்மைசால் -
வெண்மையான ஒளியை உடைய சந்திரனிடத்தில்
வைத்தாற் போன்ற தன்மை உடைய; தடங் கண்
நல்லார்- விசாலமான கண்களை உடைய அழகனா
வரும்; துவளும் நுண் இடையார் - துவளுகின்ற
மெல்லிய இடையினையுடைய மகளிர்; ஆடும் தோகை
அம் குழாத்தின் - நடனமாடும் அழகிய மயிற் கூட்டம்
போல; தொக்கார் - வந்து கூடினர்.

விளக்கவுரை - குவளையின் எழிலும் வேலின் கொடுமையும் குழைத்துக் கூட்டி என்ற தொடரில் - அழகினால் குவளை மலரையும், ஆடவரை வருத்தும் தன்மையால் வேற்படையையும் ஒத்த கண்கள். தீட்டப்பட்ட மை அழகு ஆடவரைக் கொல்லும் நஞ்சுபோல இருந்தது. தவள ஒண் மதியுள் வைத்த தன்மைசால் தடங்கண் நல்லார் என்பது உவமை அணி.

உவமேயம் - மங்கையரின் முகம்

உவமானம் - மதி

பொதுத்தன்மை- வடிவம், அழகு, ஒளி.

முடி சூட்டு விழாவைக் காண வராதவர்

75. நலங்கிளர் பூமியென்னும் நங்கையை நறுந்துழாயின்
அலங்கலான் புணருஞ் செல்வங் காணவந் தடைந்திலாதார்
இலங்கையி் னிருத ரேயிவ் வேழுல கத்து வாழும்
விலங்கலு மாசை நின்ற விடாமத விலங்க லேயால்

பதப்பிரிப்பு -

நலம் கிளர் பூமி என்னும் நங்கையை நறும் துழாயின்
அலங்கலான் புணரும் செல்வம் காண வந்து அடைந்திலாதார்
இலங்கையின் நிருதரே, இவ் ஏழ் உலகத்து வாழும்
விலங்கலும், ஆசை நின்ற விடா மத விலங்கலே (ஆல்)

பதவுரை - நறுந் துழாயின் அலங்கலான் - நறுமணம் பொருந்திய துளசி மாலையைச் சூடும் திருமாலாகிய இராமன்; நலம் கிளர் பூமி என்னும் நங்கையை - நன்மை விளங்குகின்ற நிலமகள் என்று கூறப்படும் பெண்ணை; புணரும் செல்வம் காண - சேருகின்ற பெரும் பேற்றினைக் காண்பதற்கு; வந்து அடைந்திலாதார் - வந்து சேராதவர்; இலங்கையின் நிருதரே - இலங்கையில் உள்ள அரக்கர்கள் மட்டுமே ஆவர்; இவ் ஏழ் உலகத்து வாழும் விலங்கலும் - ஏழு தீவுகளாக விளங்குகின்ற உலகத்திலுள்ள மலைகளும்; ஆசை நின்றவிடா மதம் விலங்கல் - எட்டுத் திக்குகளிலும் நீங்காமல் நின்று மதம் பொழியும் யானைகளுமேயாகும்.

விளக்க உரை - அரக்கர்கள் பகைமை காரணமாகவும் மலைகள்
அசைதல் இல்லாத நிலமையாலும் திசையானைகள்
உலகத்தைச் சுமப்பதை விட்டு விலகி வரக்
கூடாமையாலும் வரவில்லை.

விலங்கல் - யானைக்கு உவமை ஆகுமெயர்.

அலங்கல் - மாலை, துழாய் - துளசி, நிருதர் - அரக்கர்.

மன்னர்கள் முடிசூட்டு மண்டபம் புகுதல்

76. சந்திரர் கோடி யென்னத் தரளவெண் கவிகை யோங்க
அந்தரத் தன்ன மெல்லா மாந்நெனக் கவரி துன்ன
இந்திரற் குவமை சாலு மிருநிலக் கிழவ ரெல்லாம்
வந்தனர் மௌலி சூட்டு மண்டப மரபிற் புக்கார்

பதப்பிரிப்பு -

சந்திரர் கோடி என்னத் தரள வெண் கவிகை ஓங்க,
அந்தரத்து அன்னம் எல்லாம் ஆர்ந்து என கவரி துன்ன,
இந்திரற்கு உவமை சாலும் இருநிலக் கிழவர் எல்லாம்
வந்தனர், மௌலி சூட்டும் மண்டபம் மரபின் புக்கார்.

பதவுரை - இந்திரற்கு உவமை சாலும் - தேவேந்திரனுக்கு
உவமையாக கூறத்தக்க; இரு நிலக் கிழவர் எல்லாம்
- பெரிய நிலவுலகத்துக்குச் சொந்தமான பேரரசர்கள்
எல்லோரும்; சந்திரர் கோடி என்ன - சந்திரர்
கோடிக்கணக்கானவர் என்று கூறும் வண்ணம்; தரள
வெண் கவிகை ஓங்கு - முத்துக்களால் ஆகிய
வெண்ணிறமான குடைகள் உயர்ந்து விளங்கவும்;
அந்தரத்து அன்னம் எல்லாம் ஆர்ந்தென - வானில்
வெண்மை நிறமான அன்னப் பறவைகள் நிறைந்தன
என்று சொல்லும் படியாக; கவரி துன்ன - வெண்சா
மரைகள் வீசி வரவும்; வந்தனர் - வந்து; மௌலி
சூட்டும் மண்டபம் - இராமன் முடி சூட்டும்
மண்டபத்திற்குள்; மரபின் புக்கார் - முறைப்படி
புகுந்தனர்.

- விளக்கவுரை - சந்திரர் கோடி என்னத் தரள வெண்கவிகை ஓங்க
என்பது உவமை அணி.
- உவமேயம் - முத்துக்களால் ஆகிய வெண்கொற்றக் குடைகள்
உவமானம் - கோடி சந்திரர்.
அந்தரத்து அன்னமெல்லாம் ஆர்ந்தென கவரி
துன்ன என்பதும் உவமை அணி.
- உவமேயம் - வெண்சாமரைகள் அரசர்களுக்கு அண்மையில்
வீசப்படல்
- உவமானம் - அந்தரத்து அன்னம் எல்லாம் ஆர்தல்.

அந்தணர் வருகை

77. முற்பயந் தெடுத்த காதற் புதல்வனை முறையி னோடும்
இற்பயன் சிறப்பிப் பாரி னீண்டிய வுவுகை தூண்ட
அற்புதன் திருவைச் சேரு மருமணங் காணப் புக்கார்
நற்பயன் தவத்தி னுய்க்கு நான் மறைக் கிழவ ரெல்லாம்

பதப்பிரிப்பு - முன் பயந்து எடுத்த காதல் புதல்வனை முறையினோடும்
இற் பயன் சிறப்பிப்பாரின் ஈண்டிய உலகை தூண்ட
அற்புதன் திருவைச் சேரும் அரு மணம் காணப் புக்கார்
நல் பயன் தவத்தின் உய்க்கும் நான் மறைக் கிழவர் எல்லாம்.

பதவுரை - தவத்தின் நல் பயன் உய்க்கும் - தாம் செய்த தவத்தின்
ஆற்றலால் நல்ல பயன்களை தருகின்ற; நால் மறைக்
கிழவர் எல்லாம் - நான்கு வேதங்களுக்கும் உரிய
அந்தணர்கள் எல்லாரும்; முன் பயந்து எடுத்த காதல்
புதல்வனை - தாம் முன்னே பெற்றெடுத்த அன்புக்குரிய
புதல்வனை; முறையினோடும் - முறைமையுடன்; இல்
பயன் சிறப்பிப்பாரின் - இல் வாழ்க்கைப் பயனில்
மேம்பட திருமணம் செய்விப்பவர் போல; ஈண்டிய
உவகைதூண்ட - மிக்க மகிழ்ச்சியானது தூண்ட;
அற்புதன் திருவைச் சேரும் - இராமன் இராட்சிய
லக்குமியை அடைகின்ற; அருமணம் காணப் புக்கார்
- அரிய திருமணத்தைக் காண மண்டபத்திற்குள்
புகுந்தனர்.

விளக்கவுரை:- தமது மூத்த மகனுக்குத் திருமணம் செய்விக்கும் போது எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடைவாரோ அவ்வளவு மகிழ்ச்சியோடு அந்தணர்கள் இராமனது முடிசூட்டு விழாவினைக் காண மண்டபத்திற்குள் வந்தனர்.
அற்புதன் - மாய விளையாட்டுடையவன்.

பல்வகை நிகழ்வுகள்

78. விண்ணவர் விசம்பு தூர்த்தார் விரிதிரை உடுத்த கோல
மண்ணவர் திசைகள் தூர்த்தார் மங்கல மிசைக்குஞ் சங்கம்
கண்ணகன் முரசி னோதை கண்டவன் செவிகள் தூர்த்த
எண்ணருங் கனக மாரி யெழுதிரைக் கடல்கள் தூர்த்த.

பதப்பிரிப்பு:-விண்ணவர் விசம்பு தூர்த்தார்; விரிதிரை உடுத்த கோல
மண்ணவர் திசைகள் தூர்த்தார்; மங்கலம் இசைக்கும் சங்கம்;
கண் அகல் முரசின், ஓதை கண்டவர் செவிகள் தூர்த்த;
எண் அரு கனக மாரி எழு திரைக் கடல்கள் தூர்த்த.

பதவுரை :- விண்ணவர் விசம்பு தூர்த்தார் - (அவ் விழாவைக்
காண வந்த) தேவர்கள் அகன்ற ஆகாயத்தை
நிரப்பினர்; விரிதிரை உடுத்த கோல மண்ணவர் -
பரந்த அலை கடலை ஆடையாக உடுத்த அழகு
வாய்ந்த பூமியில் உள்ள மக்கள்; திசைகள் தூர்த்தார்
- எட்டுத் திசைகளையும் நிரப்பினர்; மங்கலம்
இசைக்கும் சங்கம் ஓதை - மங்கல நிகழ்ச்சிகளுக்காக
ஊதுகின்ற சங்குகளின் ஒலியும்; கண் அகல் முரசின்
ஓதை - அகன்ற கண்ணினை உடைய முரசு
வாத்தியங்களின் ஒலியும்; கண்டவர் செவிகள் தூர்த்த
- விழாக் காண வந்தவர்களின் செவிகளை நிரப்பின;
எண் அரு கனகு மாரி - (அவர்கள் மகிழ்ச்சியால்)
தானமாக வீசுகின்ற அளவிடமுடியாத பொற்காசு
களாகிய மழை; எழுதிசைக் கடலும் தூர்த்த -
அலைகளை உடைய ஏழு கடல்களையும் நிரப்பின.

விளக்கவுரை:- மண்டபத்துள் சங்க நாதமும் முரசின் ஒலியும்
செவிகளை நிறைக்க பொன்மழை பொழியப்பட்டது.

தூர்த்தல் என்பது பலமுறை ஒரே பொருளில் வந்தது.
இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை அணி எனப்படும்.
விரிதிரை, எழுதிரை - வினைத்தொகை.

எங்கும் ஒளிவள்ளம்

79. விளக்கொளி மறைந்த மன்னர் மின்னொளி மகுட கோடி
துளக்கொளி விசும்பி னூருஞ் சுடரையு மறைந்த சூழ்ந்த
அளக்கர் வாய் முத்த மூரன் முறுவலா ரணியின் சோதி
வளைக்கலா மென்றவ் வானோர் கண்ணையு மறைத்த வன்றே.

பதப்பிரிப்பு:-விளக்கு ஒளி மறைந்த, மன்னர் மின் ஒளி,மகுட கோடி
துளக்கு ஒளி, விசும்பின் ஊரும் சுடரையும் மறைந்த சூழ்ந்த
அளக்கர் வாய் முத்த மூரல் முறுவலார், அணியின் சோதி
'வளைக்கலாம்' என்று அவ்வானோர் கண்ணையும்மறைத்த அன்றே.

பதவுரை :- மன்னர் மின் ஒளி - அரசர்களின் உடம்பின்
ஒளிக்கதிர்கள் விளக்கு ஒளி மறைந்த - விளக்கின்
ஒளியை மறையச் செய்தது; மகுட கோடி துளக்கு
ஒளி - அம்மன்னர்களின் மணிமுடிகள் அசைதலால்
உண்டாகும் ஒளிக்கற்றைகள்; விசும்பின் ஊரும்
சுடரையும் மறைந்த - வானத்தில் செல்லும்
சூரியனையும் மறைத்தன; சூழ்ந்த அளக்கர் வாய்
முத்த மூரல் முறுவலார் - உலகத்தை சூழ்ந்துள்ள
கடலில் தோன்றும் முத்துப் போன்ற பற்களையும்
புன்சிரிப்பையும் கொண்ட பெண்களுடைய; அணியின்
சோதி - ஆபரணங்களின் ஒளிக்கதிர்கள்; வளைக்கலாம்
என்று - விண்ணையும் வளைத்துக் கொள்ளலாம் என்று
கருதி; அவ்வானோர் கண்ணையும் - அந்த தேவர்களது
கண்ணையும்; மறைத்த - மறைத்தன.

விளக்கவுரை :- மணிமுடி விழா காணவந்து கூடிய மன்னர்களும்
மங்கையர்களும் அணிந்துள்ள அணிகளின் ஒளி மிகுதி
உரைக்கப்பட்டுள்ளது.

அணி - உயர்வு நவீரசி

அளக்கர் - கடல் ; மூரல் - பல் ; முறுவல் - புன்சிரிப்பு;

துளக்கு - மகுடம்

வசீட்ட முனிவன் வேதியரோடு வருதல்

80. ஆயதோ ரமைதி யின்க ணையனை மகுடஞ் சூட்டற்
கேயுமங் கலங்க ளான யாவையு மியையக் கொண்டு
தூயநான் மறைகள் வேத பாரகர் சொல்லத் தொல்லை
வாயில்க ணெருக்க நீங்க மாதவக் கிழவன் வந்தான்.

பதப்பிரிப்பு:-ஆயது ஓர் அமைதியின் கண், ஐயனை மகுடம் சூட்டற்கு
ஏயும் மங்கலங்கள் ஆன யாவையும் இயையக் கொண்டு
தூய நான் மறைகள் வேத பாரகர் சொல்ல தொல்லை
வாயில்கள் நெருக்கம் நீங்க மாதவக் கிழவன் வந்தான்.

பதவுரை:- ஆயது ஓர் அமைதியின் - (நகரமே மகிழ்ச்சியில்
முழ்கியிருந்த) அத்தகைய சூழலில்; மாதவக் கிழவன்
- பெரிய தவத்தை உடைய வசீட்ட முனிவன்; ஐயனை
மகுடஞ் சூட்டற்கு - இராமனை முடி சூட்டுவதற்கு;
ஏயும் மங்கலங்கள் ஆன யாவையும் - வேண்டிய
மங்கலப் பொருட்கள் ஆகிய எல்லாவற்றையும்;
இயையக் கொண்டு - பொருத்தமுற எடுத்துக் கொண்டு
வேதபாரகர் தூய நான் மறைகள் சொல்ல -
வேதங்களில் வல்ல அந்தணர்கள் தூய்மையான
நான்கு வேதங்களை ஓதிவர; தொல்லை வாயில்கள்
நெருக்கம் நீங்க - பழமையான வாயில்களில்
நின்றவர்கள் நெருக்கமாக நின்ற நிலையிலிருந்து
விலகி வழிவிட; வந்தான் - முடி சூட்டு விழா
மண்டபத்திற்கு வந்தான்.

விளக்கவுரை:- வசீட்ட முனிவன் மீதுள்ள மரியாதையால் அங்கங்கே
வாயில்களில் நின்றவர்கள் விலகி வழி விட்டனர்
வாயில்கள் பழையன எனினும் நெருக்கம் புதியது.

வசிட்ட மாமுனிவன் முடிசூட்டுவிழாவின் சடங்குகளோடு தொடர்பான செயல்களை செய்தல்

81. கங்கையே முதல வாய கன்னியீ றான தீர்த்த
மங்கலப் புனலு நாலு வாரியி நீரும் பூரித்
தங்கியின் வினையிற் கேற்ற யாவையு மமைத்து வீரச்
சிங்கவா தனமும் வைத்துச் செய்வன பிறவுஞ் செய்தான்.

பதப்பிரிப்பு:- கங்கையே முதல ஆய கன்னி ஈறு ஆன தீர்த்த
மங்கலப் புனலும், நாலு வாரியின் நீரும் பூரித்து
அங்கியின் வினையிற்கு ஏற்ற யாவையும் அமைத்து வீரச்
சிங்க ஆதனமும் வைத்து செய்வன பிறவும் செய்தான்.

பதவுரை :- கங்கை முதல் ஆய - கங்காநதி முதலாக; கன்னி
ஈறு ஆன குமரி ஆறு ஈறாகவுள்ள; தீர்த்த மங்கலப்
புனலும் - புண்ணிய தீர்த்தங்களான மங்களகரமான
நீரையும்; நாலு வாரியின் நீரும் - நான்கு கடல்களின்
நீரையும்; பூரித்து - குடங்களில் நிறைத்து வைத்து ;
அங்கியின் வினையிற்கு - அக்கினியில் செய்யப்படும்
ஓமம் முதலான சடங்குகளிற்கு; ஏற்ற யாவையும்
அமைத்து - வேண்டிய எல்லாவற்றையும் அமையச்
செய்து; வீர சிங்க ஆதனமும் வைத்து - வீர
சிங்காசனத்தையும் உரிய இடத்தில் அமைத்து;
செய்வன பிறவும் செய்தான் - மேலும் செய்ய வேண்டிய
வற்றைச் செய்தான்.

தசரதனை அழைத்துவரச் சுமந்திரன் செல்லுதல்

82. கணிதநூ லுணர்ந்த மாந்தர் காலம்வந் தடுத்த தென்னப்
பிணியற நோற்று நின்ற பெரியவன் விரைவி னேகி
மணிமுடி வேந்தன் றன்னை வல்லையிற் கொணர்தி யென்னப்
பணிதலை நின்ற காதற் சுமந்திரன் பரிவிற் சென்றான்.

பதப்பிரிப்பு:-

கணித நூல் உணர்ந்த மாந்தர் காலம் வந்து அடுத்தது என்ன
பிணி அற நோற்று நின்ற பெரியவன் விரைவில் ஏகி
மணி முடி வேந்தன் தன்னை வல்லையின் கொணர்தி என்ன
பணி தலை நின்ற காதல் சுமந்திரன் பரிவின் சென்றான்.

பதவுரை:- கணித நூல் உணர்ந்த மாதர் - சோதிட நூலில்
துறைபோன அறிஞர்கள்; காலம் வந்து அடுத்தது என்ன
- முகூர்த்த நேரம் வந்து விட்டது என்று சொல்ல;
பிணி அற நோற்றுகின்ற பெரியவன் - பிறவிப்பிணி
நீங்குமாறு தவஞ்செய்து அந்நிலையில் வழுவாது
நின்ற பெரியோனாகிய வசித்தமுனிவன்; விரைவில்
ஏகி - வேகமாகச் சென்று; மணிமுடி வேந்தன் தன்னை
- இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட முடியை உடைய
வனாகிய சக்கரவர்த்தியை; வல்லையின் கொணர்தி
என்ன - மிக விரைந்து அழைத்து வருவாயாக என்று
கட்டளையிட்டு; பணி தலை நின்ற காதல் சுமந்திரன் -
அம் முனிவரது கட்டளையைத் தலைமேற்கொண்ட
அன்புடையவராகிய சுமந்திரன்; பரிவின் சென்றான் -
அன்போடு சென்றான்.

விளக்கவுரை:- அரச மாளிகையின் வாசலில் உட்கார்ந்திருந்த
வசித்தமுனிவன் சுமந்திரனை நோக்கி முடி சூட்டு
விழாவிற்றுகுரிய எல்லா ஆயுத்தங்களையும் செய்து
கொண்டு சூரியோதயத்தில் புஷ்ய நட்சத்திரத்தில்
பட்டாபிஷேகம் நடத்த மன்னவனை அழைத்து வருக
என்று சொல்லியனுப்பினான். இச்செய்தி முதலூலிற்
கூறப்பட்டுள்ளது.

**சுமந்திரன் கைகேயியின் அந்தப்புரத்தில் அரசன் இருப்பதை
உணர்ந்து அங்கு செல்ல, கைகேயி கிராமனை அழைத்து
வா என்று கூறுதல்**

83. விண்டொட நிவந்த கோயில் வேந்தர்தம் வேந்தன் றன்னைக்
கண்டிலன் வினவக் கேட்டான் கைகேயி கோயி னண்ணித்
தொண்டைவாய் மடந்தை மாரிற் சொல்லமற் றவருஞ் சொல்லப்
பெண்டிற் கூற்ற மன்னாள் பிள்ளையைக் கொணர்க் வென்றாள்.

பதப்பிரிப்பு:-

விண் தொட நிவந்த கோயில், வேந்தர்தம் வேந்தன் தன்னைக்
கண்டிலன் வினவக் கேட்டான்; கைகயன் கோயில் நண்ணி
தொண்டை வாய் மடந்தைமாரின் சொல்ல மற்று அவரும் சொல்ல
பெண்டிரில் கூற்றம் அன்னாள், பிள்ளையைக் கொணர்க் என்றாள்

பதவுரை :- விண்தொட நிவந்த கோயில் - வான் அளாவ உயர்ந்து
நின்ற அரண்மனையில்; வேந்தர் தம் வேந்தன் தன்னை
- அரசனுக்கு அரசனாகிய தசரதனை ; கண்டிலன் -
காணாதவனாகி; வினவ - (அங்குள்ளவரை) கேட்க;
கேட்டான் - அவர்கள் சொன்னைதக் கேட்ட சுமந்திரன்;
கைகயன் கோயில் நண்ணி - கைகேயியின் அரண்ம
னையை அடைந்து; தொண்டைவாய் மடந்தைமாரின்
சொல்ல - கொவ்வைக் கனி போன்ற வாயினையுடைய
தாதியரிடத்தில் தன் வருகையைக் கூற; அவரும்
சொல்ல - அத்தாதியரும் கைகேயியிடத்து சுமந்திரன்
வருகையை தெரிவிக்க; பெண்டிரில் கூற்றம் அன்னாள்
- பெண்களில் இயமனைப் போன்ற கைகேயி;
பிள்ளையைக் கொணர்க - இராமனை அழைத்து வருக;
என்றான் - என்று சுமந்திரனை நோக்கிக் கூறினாள்.

விளக்கவுரை:-விண்தொட நிவந்த கோயில்- உயர்வு நவிற்சி அணி
தசரதன் பெருமை - வேந்தர் தம் வேந்தன்
கைகேயி இழிவு - பெண்டிரில் கூற்றம் அன்னாள்
கண்டிலன்- முற்றெச்சம்; கேட்டான்- வினையா
லணையும் பெயர்

சுமந்திரன் இராமனை அழைத்து வரச் செல்லுதல்

84. என்றன னென்னக் கேட்டா னெழுந்தபே ருவகை பொங்கப்
பொன்றிணி மாட வீதி பொருக்கென நீங்கிப் புக்கான்
தன்றிரு வுள்ளத் துள்ளே தன்னையே நினையு மற்றக்
குன்றிவர் தோளி னானைத் தொழுது வாய் புதைத்துக் கூறும்

பதப்பிரிப்பு:-

‘என்றனள்’ என்னக் கேட்டான்; எழுந்த பேர் உவகை பொங்க
பொன் திணி மாட வீதி பொருக்கென நீங்கிப் புக்கான்
தன்திரு உள்ளத்துள்ளே தன்னையே நினையும் மற்று அக்
குன்று இவர் தோளினானைத் தொழுது, வாய்
புதைத்துக்கூறும்

பதவுரை:- என்றனள் - இராமனை அழைத்து வருக என்று கைகேயி
சொன்னாள்; என்ன கேட்டான் - என்று கூறக் கேட்டான்
சுமந்திரன்; எழுந்த பேர் உவகை பொங்க- உள்ளத்தில்
உண்டாகிய மிக்க மகிழ்ச்சி மேலும் மேலும் பெருக;
பொன் திணி மாட வீதி - பொன்மயமான மாடங்களை
உடைய வீதியை; பொருக்கென நீங்கி - விரைவாகக்
கடந்து; புக்கான் - இராமனது மாளிகைக்குள்
புகுந்தான்; தன்திரு உள்ளத்துள்ளே - தன்னுடைய
மனத்துக்குள்ளே; தன்னையே நினையும் அக் குன்று
இவர் தோளினானை - திருமாலாகிய தன்னையே
நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த மலை போன்ற
தோள்களை உடைய இராமனை; தொழுது வாய்
புதைத்து - வணங்கி வாயைக் கையினால்
மூடிக்கொண்டு; கூறும் - (பின்வருமாறு) சொல்ல
லாயினான்.

விளக்கவுரை:- தான் கொண்ட மானுட வேடத்திற் கேற்ப
நாராயணனையே தியானித்து நிற்பதின், தன்
திருவுள்ளத்துள்ளே தன்னையே நினையும் குன்றிவர்
தோளினான் என்று கூறினார். தன்னையே நினைத்தல்
என்பது தனது அவதாரத்தின் காரணத்தையும்
அதற்கான செயல்களையும் நினைத்தலாகும்.
பொருக்கென - விரைவுக் குறிப்பு மொழி.

சுமந்திரன் இராமனை அழைத்தல்

85. கொற்றவர் முனிவர் மற்றுங் குவலயத் துள்ளா ருன்னைப்
பெற்றவன் றன்னைப் போலப் பெரும்பரி வியற்றி நின்றார்

சிற்றவை தானு மாங்கே கொண்கெனச் செப்பி னாளப்
பொற்றட மகுடஞ் சூடப் போதுதி விரைவி னென்றான்.

பதப்பிரிப்பு:-

கொற்றவர் முனிவர் மற்றும் குவலயத்து உள்ளார் உன்னைப்
பெற்றவன் தன்னைப் போலப் பெரும் பரிவு இயற்றி நின்றார்;
சிற்றவைதானும் 'ஆங்கே கொண்க' எனக் செப்பினான்; அப்
பொன் தட மகுடம் சூடப் போதுதி விரைவின் என்றான்.

பதவுரை:- கொற்றவர் - அரசர்களும்; முனிவர் - வசிட்டன்
முதலான முனிவர்களும்; மற்றும் குவலயத்து உள்ளார்
- இவர்களோடு இந்நிலவுலகத்தில் உள்ள மக்களும்;
உன்னைப் பெற்றவன் தன்னைப் போல - உன்னை
மகனாகப் பெற்ற தசரதனைப் போல; பெரும் பரிவு
இயற்றி நின்றார் - உன்மேல் மிக்க அன்பை
கொண்டுள்ளார்கள்; சிற்றவைதானும்- சிற்றன்னையாகிய
கைகேயியும்; ஆங்கே கொண்க என செப்பினான் -
உன்னைத் தன் மாளிகைக்கு அழைத்துக் கொண்டு
வருக என சொன்னான்; அப்பொன்தட மகுடம் சூட -
அப்பொன்னால் ஆகிய பெரிய முடியை சூடுதற்கு;
விரைவின் போதி - விரைவாக வருவாய்; என்றான் -
என்று சுமந்திரன் சொன்னான்.

விளக்கவுரை :- இப்பாடலில் இராமனது பெருமை கூறப்பட்டுள்ளது.
அருளும் அறநெறி திரியாத பண்பும் கொண்டதனால்
மக்கள் எல்லோரும் அவன் மீது கொண்ட பேரன்பு
வெளிப்பட்டது
அவை (அவ்வை) - தாய்; பரிவு - அன்பு.

இராமன் தேரில் ஏறிச் செல்லுதல்

86. ஐயனு மச்சொற் கேளா வாயிர மௌலி யானைக்
கைதொழு தரச வெள்ளங் கடலெனத் தொடர்ந்து சுற்றத்
தெய்வகீ தங்கள் பாடத் தேவரு மகிழ்ந்து வாழ்த்த
தையலா ரிரைத்து நோக்கத் தாரணி தேரிற் சென்றான்.

பதப்பிரிப்பு:-

ஐயனும், அச் சொல் கேளா, ஆயிரம் மௌலியானைக்
கைதொழுது, அரச வெள்ளம் கடல் எனத் தொடர்ந்து சுற்ற
தெய்வ கீதங்கள் பாட, தேவரும் மகிழ்ந்து வாழ்த்த,
தையலார் இரைத்து நோக்க தார் அணி தேரில் சென்றான்.

பதவுரை:- ஐயனும் - இராமனும்; அச் சொல் கேளா - சுமந்திரன்
கூறிய மொழிகளை கேட்டு; ஆயிரம் மௌலியானைக்
கைதொழுது - ஆயிரம் திருமுடிகளை உடைய
திருமாலை வணங்கி; அரச வெள்ளம் - அரசர் கூட்டம்;
கடல் எனத் தொடர்ந்து சுற்ற - கடல் போல பின்
தொடர்ந்து செல்லவும்; தெய்வ கீதங்கள் பாட -
தெய்வங்களுக்குரிய இசைப்பாடல்களைப் பாடவும்;
தேவரும் மகிழ்ந்து வாழ்த்த - தேவர்களும்
மகிழ்ச்சியோடு வாழ்த்துக் கூறவும்; தையலார் இரைத்து
நோக்க - பெண்கள் ஆரவாரம் செய்து தன்னை
விரும்பிப் பார்க்கவும்; தார் அணி தேரில் சென்றான் -
மாலைகளால் அழகு செய்யப்பட்ட தேரில் சென்றான்.

விளக்கவுரை:- விரைவில் புறப்பட வேண்டுமென்று சுமந்திரன்
கூறியதனால் குல தெய்வமான நாராயணனைத்
தொழுது விட்டு இராமன் புறப்பட்டான்.

இராமனை தெரு வீதியில் கண்ட மக்களின் மகிழ்ச்சி

(இது முதல் நான்கு பாடல்)

87. திருமணி மகுடஞ் சூடச் சேவகன் செல்கின் றானென்
ஹொருவரி னொருவர் முந்தக் காதலோ டுவகை யுந்த
இருகையு மிரைத்து மொய்த்தா ரின்னுயிர் யார்க்கு மொன்றாய்
பொருவரு தேரிற் செல்லப் புறத்திடைக் கண்டார் போல்வார்.

பதப்பிரிப்பு:-

திருமணி மகுடம் சூடச் சேவகன் செல்கின்றான் என்று
ஒருவரின் ஒருவர் முந்த காதலோடு உவகை உந்த
இருகையும் இரைத்து மொய்த்தார்; இன் உயிர் யார்க்கும் ஒன்றாய்
பொரு அரு தேரில் செல்ல புறத்திடைக் கண்டார் போல்வார்.

பதவுரை:- சேவகன் - வீரனாகிய இராமன்; திரு மணி மகுடம்
 சூட - அழகிய இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட முடியைச்
 சூடிச் கொள்வதற்கு; செல்கின்றான் என்று -
 போகின்றான் என அறிந்து; காதலோடு உவகை
 முந்த - அன்பும் மகிழ்ச்சியும் தூண்டுதலினால்;
 ஒருவரின் ஒருவர் முந்த - ஒருவர்க்கு ஒருவர் முற்பட்டு;
 இரு கையும் இரைத்து மொய்த்தார் - இருபக்
 கங்களிலும் ஆரவாரித்தவாறு நெருங்கிக்
 கொண்டார்கள்; இன் உயிர் யார்க்கும் ஒன்றாய் - இனிய
 உயிர் எல்லாருக்கும் ஒன்றாகி; புறத்திடை பொரு
 அரு தேரில் செல்ல - வெளியில் ஒப்பற்ற தேரில்
 செல்ல; கண்டார் போல்வார் - பார்த்தவர்களை
 போன்றவராயினர்.

விளக்கவுரை - மக்கள் தம் உயிரெல்லாம் திரண்டு இராமன்
 என்னும் ஒரு வடிவம் கொண்டு புறத்தே போவதைக்
 கண்டவர் போன்றவர் ஆயினர். 'இன் உயிர் யார்க்கும்
 ஒன்றாய் பொருவரு தேரில் செல்லப் புறத்திடைக்
 கண்டார் போல்வார்' என்பது கம்பர் காட்டும்
 உவமானமாகும் - உயிர் அனைவருக்கும் ஒன்றாதலும்
 அவ்வுயிர் அருவநிலையை விடுத்து உருவநிலை
 எய்திப் புறத்திடை போதல் இல்பொருள் உவமையாகும்.

88. துண்ணெனுஞ் சொல்லாள் சொல்லச் சுடர்முடி துறந்து தூய
 மண்ணெனுந் திருவை நீங்கி வழிக்கொளா முன்னம் வள்ளல்
 பண்ணெனுஞ் சொல்லி னார்தந் தோளெனும் பணைத்த வேயும்
 கண்ணெனுங் கால வேலு மிடைநெடுங் கானம் பக்கான்.

பதப்பிரிப்பு:-

துண்ணெனும் சொல்லாள் சொல்ல, சுடர் முடி துறந்து, தூய
 மண் எனும் திருவை நீங்கி, வழிக்கொளா முன்னம் வள்ளல்
 பண் எனும் சொல்லினார்தம் தோள் எனும் பணைத்த வேயும்
 கண் எனும் கால வேலும் மிடை நெடுங் கானம் பக்கான்.

பதவுரை:- துண்ணெனும் சொல்லாள் சொல்ல - நடுங்கத்தக்க
 சொல்லினை உடைய கைகேயி சொல்லுதலால்;
 வள்ளல் - இராமன்; சுடர் முடி துறந்து - ஒளியை

உடைய முடி குடுதலைத் தவிர்த்து; தூய மண் எனும் திருவை நீங்கி - தூய்மையுடைய நிலமகள் என்னும் செவிலியைப் பிரிந்து; வழிக்கொளா முன்னம் - காடு செல்வதற்கு முன்னரே; பண் எனும் சொல்லினார்தம் - இசைப்பாட்டு என்று சொல்லத்தக்க சொற்களை உடைய பெண்களின்; தோள் எனும் பணைத்த வேயும் - தோள்களாகிய பருத்த மூங்கில்களும் கண் எனும் கால வேலும் - கண்கள் என்னும் யமனைப் போன்ற வேல்களும்; மிடை நெடுங்கானம் புக்கான் - இரு புறமும் நெருங்கிய காட்டில் புகுந்தான்.

விளக்கவுரை:- கைகேயியின் சொல்லால் இராமன் கானகம் போகப்போகிறான் ஆதலால் அதற்கு முன்னமே வேயும் வேலும்மிடைந்த கானிற் சென்றான் என்றார். தோள் எனும் பணைத்த வேய் என்பது உருவக அணி.

இந்தப்பாடலும் அடுத்த பாடலும் குளகம்

89. சுண்ணமு மலருஞ் சாந்துங் கனகமுந் தூவ வந்து
வண்ணமே கலையு நாணும் வளைகளுந் தூவு வாரும்
புண்ணுற வனங்கன் வாளி புழைத்ததம் புணர்மென் கொங்கை
கண்ணுறப் பொழிந்த காம வெம்புனர் கழுவுவாரும்.

பதப்பிரிப்பு:-

சுண்ணமும் மலரும் சாந்தும் கனகமும் தூவ வந்து
வண்ண மேகலையும் நாணும் வளைகளும் தூவுவாரும்
புண் உற அனங்கன் வாளி புழைத்ததம் புணர் மென் கொங்கை
கண் உறப் பொழிந்த காம வெம் புனல் கழுவுவாரும்.

பதவுரை:- சுண்ணமும் மலரும் சாந்தும் கனகமும் -
(அப்பெண்கள்) வாசனைப் பொடியையும் பூக்களையும்
சந்தனத்தையும் பொற்பொடியையும்; தூவ வந்து -
இராமன் மீது தூவுவதற்கு வந்து; வண்ண மேகலையும்
- அழகிய மேகலாபரணங்களையும்; நாணும் -
வெட்கத்தையும்; வளைகளும் - வளையல்களையும்;
தூவுவாரும் - தூவுகின்றவர்களும்; அனங்கன் வாளி

புண் உறப் புழைத்த - மன்மதனுடைய மலரம்புகள்
 புண் உண்டாகும்படி துளைத்த; தம் புணர் மென்
 கொங்கை - தங்களுடைய நெருக்கிய மென்மையான
 தனங்களை; கண் உற பொழிந்த - தம் கண்களில்
 உண்டான வெப்பமான நீரால்; கழுவுவாரும் -
 கழுவுகின்றவர்களும்; (அடுத்தபாடலால் நைவார் என்ற
 வினை கொண்டு முடியும்.)

90. அங்கண் அவனி காத்தற் காமிவ னென்ன லாமோ
 நங்கணன் பிலனென் றுள்ளந் தள்ளுற நடுங்கி நைவார்
 செங்கணுங் கரியகோல மேனியுந் தேரு மாகி
 எங்கணுந் தோன்றுகின்றா னெனைவரோ விராம னென்பார்

பதப்பிரிப்பு:-

‘அம் கணன் அவனி காத்தற்கு ஆம் இவன் என்னல் ஆமோ?
 நம் கண் அன்பு இலன்’ என்று உள்ளம் தள்ளுற நடுங்கி
 நைவார்

செங்கணும் கரிய கோல மேனியும் தேரும் ஆகி
 எங்கணும் தோன்றுகின்றான் எனைவரோ இராமன்; என்பார்.

பதவுரை:- அம் கணன் இவன் - அழகிய கண்களை உடைய
 இந்த இராமன்; அவனி காத்தற்கு ஆம் - இவ்வுலகை
 காப்பாற்றுவதற்கு தகுதியுடையவன் ஆவான்; என்னல்
 ஆமோ - என்று கூறுதல் பொருந்துமோ? (பொருந்தாது)
 நம் கண் அன்பு இலன் - பெண்களாகிய நம்மிடத்து
 அன்பு இல்லாதவனாக இருக்கின்றானே; என்று - என்று
 எண்ணி; உள்ளம் தள்ளுற நடுங்கி நைவார் - மனம்
 தடுமாறுவதனால் உடல் நடுங்கி துன்புறுவாராகி;
 செங்கணும் - சிவந்த கண்களும்; கரிய கோல
 மேனியும் - கருநிறம் கொண்ட அழகிய திருமேனியும்;
 தேரும் ஆகி - தேரையும் உடையவனாகி; எங்கணும்
 தோன்றுகின்றான் - (இராமன்) எங்கு பார்த்தாலும்
 காட்சி தருகின்றான்; இராமன் எனைவரோ - இராமன்
 வடிவுடையோர் எத்தனை பேரோ? என்பார் - என்று
 வியப்போடு சொல்லுவார்கள்.

விளக்கவுரை: நமக்கு அருள் புரியாதவன் எப்படி உலகத்தைக் காக்கப் போகின்றான், என்று இராமன் மீது காதல் கொண்ட பெண்கள் மனம் தடுமாறினர். காம மிகுதியாய் பார்க்கும் இடமெல்லாம் இராமனைக் கண்டனர்.

இராமன் வீதி வழியாக செல்வதைக்கண்ட முனிவர், முதியோர் இளைஞர் மொழிந்தவை (இதுமுதல் பதின்மூன்று பாடல்)

91. இனையராய் மகளி ரெல்லா மிரைத்தனர் நிரைத்து மொய்த்தார்
முனைவரு நகர மூதூர் முதிஞரு மிளைஞர் தாமும்
அனையவன் மேனி கண்டார் அன்பினுக் கெல்லை காணார்
நினைவன மனத்தால், வாயா நிகழ்ந்தது நிகழ்த்த லுற்றாம்.

பதப்பிரிப்பு:

இனையராய் மகளிர் எல்லாம் இரைத்தனர் நிரைத்து
மொய்த்தார்
முனைவரு நகர மூதூர் முதிஞரும் இளைஞர் தாமும்
அனையவன் மேனி கண்டார் அன்பினுக்கு எல்லை காணார்
நினைவன மனத்தால், வாயால் நிகழ்ந்தது நிகழ்தல் உற்றாம்

பதவுரை: மகளிர் எல்லாம் - பெண்கள் எல்லோரும்; இனையராய் - இத்தன்மை உடையவராய்; இரைத்தனர் - ஆரவாரித்து; நிரைத்து மொய்த்தார் - வரிசையாகக் கூடி நெருங்கினார்கள்; முனைவரும் - பற்றற்ற முனிவர்களும்; நகர மூதூர் முதிஞரும் - அயோத்தி நகரின் பழைய ஊரில் வாழும் வயது முதிர்ந்த வர்களும்; இளைஞர் தாமும் - இளைஞர்களும்; அனையவன் மேனி கண்டார் - இராமனது திருமேனி அழகைக் கொண்டு; அன்பினுக்கு எல்லை காணார் - அவன் மீது கொண்ட அன்பிற்கு எல்லை காணாதவராய்; மனத்தால் நினைவன - மனத்தால் நினைப்பன வற்றையும்; வாயால் நிகழ்ந்தது - வாயால் கூறியதையும்; நிகழ்த உற்றாம் - சொல்லத் தொடங்குவோம்.

92. உய்ந்ததில் வலகமென்பா ருழிகாண் கிற்பா யென்பார்
மைந்தநீ கோடியெங்கள் வாழ்க்கைநாள் யாவுமென்பார்
ஐந்தவித் தரிதிற் செய்த தவமுனக் காகவென்பார்
பைந்துழாய்த் தெரியலாய்க்கே நல்வினை பயக்க வென்பார்.

பதப்பிரிப்பு: “உய்ந்தது இவ் உலகம்” என்பார், “ஊழி காண்கிற்பாய்”
என்பார்

மைந்த நீ கோடி எங்கள் வாழ்க்கை நாள் யாவும் என்பார்
ஐந்து அவித்து அரிதின் செய்த தவம் உனக்கு ஆக என்பார்
“பைந்துழாய் தெரியலாய்க்கே நல்வினை பயக்க என்பார்

பதவுரை: உய்ந்தது இவ் உலகம் என்பார் - (உன்னை
மன்னனாகப் பெற்றதனால்) இவ்வுலகம் உய்வடைந்து
விட்டது என்று கூறுவர் சிலர்; ஊழி காண்கிற்பாய்
என்பார் - ஊழியின் முடிவையும் காணும் படியாக
நீண்டகாலம் வாழ்வாய் என்று கூறுவர் சிலர்; மைந்த
- ஐயனே, எங்கள் வாழ்க்கை நாள் யாவும் நீ கோடி
என்பார் - எங்களது வாழ்நாள் முழுவதையும் நீயே
எடுத்துக் கொண்டு வாழ்வாயாக என்று சிலர் கூறுவர்;
ஐந்து அவித்து அரிதின் செய்த தவம் - நாங்கள்
ஐம்புலன்களையும் அடக்கி அரிதாகச் செய்த தவத்தின்
பயன்; உனக்கு ஆக என்பார் - உனக்கே
உரியனவாகுக என்று கூறுவார் சிலர்; பைந்துழாய்
தெரியலாய்க்கே - பசுமையான துளசிமாலை அணிந்த
உனக்கே; நல்வினை பயக்கு என்பார் - நாங்கள்
செய்த நல்வினைகள் யாவும் பயன் அளிப்பனவாக
என்று கூறுவார் சிலர்.

விளக்கவுரை: மக்கள் அனைவரும் தங்கள் ஆர்வம் தோன்ற
இராமனை வெவ்வேறு முறையில் வாழ்த்தினர். “எங்கள்
வாழ்க்கை நாள் யாவும் நீ கோடி” என்ற கம்ப வாக்கு
“யான் வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய” (புறம் 173)
என்ற பாடலடியுடன் ஒப்பிடத்தக்கது.

93. உயரரு ளொண்க ணொக்குந் தாமரை நிறத்தை யொக்கும்
புயல்பொழி மேகமென்ன புண்ணியஞ் செய்த வென்பார்

செயலருந் தவங்கள் செய்திச் செம்மலைத் தந்த செல்வத்
தயரதற் கென்ன கைம்மா றுடையம்யாந் தக்கதென்பார்.

பதப்பிரிப்பு:

உயர் அருள் ஒண் கண் ஒக்கும் தாமரை, நிறத்தை யொக்கும்
புயல் பொழி மேகம் என்ன புண்ணியம் செய்த என்பார்
செயல் அருந் தவங்கள் செய்துஇச் செம்மலைத் தந்த செல்வத்
தயரதற்கு என்ன கைம்மாறு உடையம் யாம் தக்கது என்பார்

பதவுரை: உயர் அருள் ஒண் கண் ஒக்கும் தாமரை - மிக்க
கருணை உடைய ஒளிபடைத்த இராமனது கண்களைப்
போல தாமரை மலரும்; நிறத்தை யொக்கும் புயல்
பொழி மேகம் - இராமனது திருமேனி நிறத்தைப்
போன்று நீரைப் பொழியும் கார் மேகமும்; என்ன
புண்ணியம் செய்த என்பார் - எத்தகைய நல்வினையை
செய்தனவோ என்று சிலர் சொல்வார்; செயல் அருந்
தவங்கள் செய்து - பிறரால் செய்வதற்கரிய
தவங்களைச் செய்து; இச் செம்மலைத் தந்த - இந்த
இராமனைப் பெற்று இவ்வுலகத்திற்கு கொடுத்த;
செல்வத் தயரதற்கு - பெரும்பேற்றினை உடைய
சக்கரவர்த்திக்கு; தக்கது - அவர் செய்த நன்றிக்கு
தகுந்ததாகிய; என்ன கைம்மாறு உடையம் - பிரதி
உபகாரமாக நாம் செய்ய எதை உடையவராக
இருக்கின்றோம் என்று கூறுவர் சிலர்.

விளக்கவுரை:இராமன் கண்ணழகிலும் மேனியழகிலும் ஈடுபட்டு
அவற்றிற்கு உவமையாகும் தகுதி பெற்ற தாமரை
யையும் மேகத்தையும் புகழ்ந்தனர் சிலர். இராமனைப்
பெற்றுத் தந்த தசரதன் கொடைக்கு ஈடாக எந்தக்
கைம்மாறும் நம்மால் செய்ய இயலாது என்று நன்றியால்
நினைந்தனர் சிலர்.

94. வாரண மரற்ற வந்து கராவுயிர் மாற்று நேமி
நாரண னொக்கு மிந்த நம்பிதன் கருணை யென்பார்
ஆரண மறித நேற்றா வையனை யணுகி நோக்கிக்
காரண மின்றி யேயுங் கண்கணீர் கலுழ நிற்பார்.

பதப்பிரிப்பு: வாரணம் அரற்ற வந்து, கரா உயிர் மாற்று நேமி நாரணன் ஒக்கும் இந்த நம்பிதன் கருணை என்பார் ஆரணம் அறிதல் தேற்றா ஐயனை அணுகி நோக்கி, காரணம் இன்றியேயும், கண்கள் நீர் கலுழ நிற்பார்.

பதவுரை: இந்த நம்பி தன் கருணை - குணங்களால் நிறைந்த இராமனது திருவருள்; வாரணம் அரற்ற வந்து - முதலை வாய்பட்ட கஜேந்திரன் என்னும் யானையானது ஆதிமூலமே என்று அழைத்து அலற ஓடி வந்து; கரா உயிர் மாற்றும் - முதலையின் உயிரைப் போக்கிய; நேமி நாரணன் ஒக்கும் - சக்கராயுதத்தை உடைய திருமாலின் திருவருளைப் போன்றதாகும்; என்பார் - என்று சிலர் கூறுவர்; ஆரணம் அறிதல் தேற்றா - வேதங்களால் இத்தன்மையானது என்று அறிய முடியாத; ஐயனை அணுகி நோக்கி - திருமாலாகிய இராமனை அண்மையிற் சென்று பார்த்து; காரணம் இன்றியேயும் - காரணம் ஒன்றும் இல்லாமலே; கண்கள் நீர் கலுழ நிற்பார் - கண்களிலிருந்து நீர் சொரிய நிற்பார் சிலர்.

விளக்கவுரை: முதலை வாய்பட்ட யானை ஆதிமூலமே என்று அரற்றி அழைத்தபோது, அங்கெழுந்தருளி வந்து அம் முதலையை சக்கராயுதத்தினால் கொன்று யானையைக் காப்பாற்றிய கருணை வள்ளலே நாராயணன்.

95. நீலமா முகில னான்ற நிறையினோ டறிவு நிற்க
சீலமார்க் குண்டு கெட்டேன் தேவரி னடங்கு வானோ
காலமாக் கணிக்கு நுண்மைக் கணக்கையுங் கடந்து நின்ற
மூலமாய் முடிவி லாத மூர்த்தியிம் முன்ப் பென்பார்.

பதப்பிரிப்பு:

நீல மா முகில் அனான்தன் நிறையினோடு அறிவும் நிற்க
சீலம் ஆர்க்கு உண்டு? கெட்டேன் தேவரின் அடங்கு வானோ?
காலமாக் கணிக்கும் நுண்மைக் கணக்கையும் கடந்து நின்ற
மூலமாய் முடிவு இலாத மூர்த்தி இம் முன்பன் என்பார்.

பதவுரை: நீல மா முகில் அனான்தன் - நீல மேகம் போன்ற சிறந்த நிறத்தை உடையவனாகிய இராமனின்,

நிறையினோடு அறிவும் நிற்க - நிறைவுடன் பேரறிவும் ஒரு புறம் இருக்க; சீலம் ஆர்க்கு உண்டு - இவ்விராமனது ஒழுக்கம் வேறு எவருக்கு உள்ளது? (ஒருவருக்கும் இல்லை) இம் முன்பன் - இந்த முன்னவனாகிய இராமன்; தேவரின் அடங்குவானோ - தேவர்களில் ஒருவனாக அமைவானோ? (அமையான்) காலமாக் கணிக்கும் - கால அளவாக கணக்கிடப் படுகின்ற; நுண்மைக் கணக்கையும் கடந்து நின்ற - நுட்பமாகிய எண் அளவையும் தாண்டிநின்ற; மூலமாய் - முதற்பொருளாகி; முடிவில்லாத முர்த்தி அழிவில்லாது விளங்குகின்ற பரம்பொருள் நாராயணனே; கெட்டேன் - இதனை உணராது கெட்டேன்; என்பார் - என்று சொல்லுவார் சிலர்.

விளக்கவுரை: இப்பாடலில் இராமனின் தெய்வத்தன்மையை உணர்ந்து வியந்துரைக்கும் பொருள் நிறைந்த உரைகளை கேட்கின்றோம்.

96. ஆர்கலி யகழ்ந்தோர் கங்கை யவனியிற் கொணர்ந்தோர் முந்தைப்
போர்கெழு புலவர்க் காகி அசுரரைப் பொருது வென்றோர்
போர்கெழு சிறப்பின் வந்த பெரும் புகழ் நிற்ப தையன்
தார்கெழு திரள்தோள் தந்த புகழினைத் தழுவினென்பார்.

பதப்பிரிப்பு:

ஆர்கலி அகழ்ந்தோர், கங்கை அவனியில் கொணர்ந்தோர்
முந்தைப்

போர் கெழு புலவர்க்கு ஆகி அசுரரைப் பொருது வென்றோர்
போர்கெழு சிறப்பின் வந்த பெரும் புகழ் நிற்பது ஐயன்
தார் கெழு திரள் தோள் தந்த புகழினைத் தழுவினென்பார்.

பதவுரை: ஆர்கலி அகழ்ந்தோர் - கடலைத் தோண்டிய சகரர்க்கும்; கங்கை அவனியில் கொணர்ந்தோர் - ஆகாய கங்கையை இந்நிலவுலகத்திற்கு கொண்டு வந்த பகீரதனுக்கும்; முந்தை - முற்காலத்து; போர் கெழு புலவர்க்கு ஆகி - அசுரரோடு போர் செய்த தேவர்களுக்கு துணையாகி; அசுரரைப் பொருது

வென்றோர் - அசுரரை போரில் வெற்றி பெற்றவருக்கும்;
 (ககுத்தன், முசுகுந்தன்) பேர்கெழு சிறப்பின் வந்த -
 பெருமை பொருந்திய மேன்மையோடு உண்டாகிய;
 பெரும் புகழ் நிற்பது - மிகப் பெரிய புகழ் நிலைத்து
 நிற்பது; ஐயன் தார் கெழு - இராமனது வெற்றிமாலை
 பொருந்திய; திரள் தோள் தந்த புகழினை - திரண்ட
 தோள்கள் உண்டாக்கிய புகழினை; தழுவி என்பார் -
 தழுவியேயாம் என்று சிலர் கூறுவர்.

விளக்கவுரை: இராமனது புகழ் சூரிய குலத்தில் தோன்றிய
 முன்னைய அரசர்களின் புகழையும் விஞ்சி விட்டது.
 ஆர்கலி அகழ்ந்தவர் சகரர், கங்கையை தந்தவன்
 பகீரதன், அசுரரை வென்றோர் ககுத்தன் முசுகுந்தன்
 ஆவார். ஐயன் திரள் தோள்களுக்குத் தாடகைவதம்,
 சிவனது வில்லை முறித்தது, பரசுராமனை அடக்கியது
 போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

97. சந்தமிவை தாவின்மணி யாரமிவை யாவும்
 சிந்துரமு மிங்கிவை செறிந்த மத வேழப்
 பந்திகள் வயப்பரி பசும்பொனின் வெறுக்கை
 மைந்தவறி யோர்கொள வழங்கென நிரைப்பார்.

பதப்பிரிப்பு: சந்தம் இவை, தா இல் மணி ஆரம் இவை, யாவும்
 சிந்துரமும் இங்கு இவை, செறிந்த மத வேழப்
 பந்திகள் வயப்பரி பசும் பொனின் வெறுக்கை
 மைந்த! வறியோர் கொள வழங்கு என நிரைப்பார்.

பதவுரை: மைந்த - வீரனே; இவை சந்தம் - இவை சந்தனக்
 கலவைகள்; இவை தா இல் மணி ஆரம் - இவை
 குற்றம் இல்லாத மாணிக்க மாலைகள்; இங்கு இவை
 - இவ்விடத்திலுள்ள இவை; சிந்துரமும் - திலகம்
 இடுவதற்கான சிந்தூரத்தையும்; யாவும் - மற்றைய
 எல்லா அணிகளும்; செறிந்த மத வேழப்பந்திகள் -
 நெருங்கி நிற்கின்ற மதம் பொருந்திய யானை
 வரிசைகளையும்; வயப்பரி - வெற்றி பொருந்திய
 குதிரைகளையும்; பசும் பொனின் வெறுக்கை - பசும்

பொன்னாலாகிய செல்வத்தையும்; வறியோர் கொள
- பொருளில்லாத ஏழைகள் பெற்றுக் கொள்ளும்படி;
வழங்கு - உன் கையால் எடுத்துக்கொடு; என
நிரைப்பார் - என்று வரிசையாக கொண்டுவந்து
வைப்பார்கள் சிலர்.

விளக்கவுரை: இராமனுக்கு முடிசூட்டு விழா நிகழும் காலத்தில்
அவனுக்கு நன்மை விளைய வேண்டும் என்று கருதிய
சிலர் தம்முடைய பொருள்களை அவன் கையில்
கொடுத்து வறியவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என
வேண்டினர்.

98. மின்பொருவு தேரின்மிசை வீரன்வரு போழ்தில்
தன்பொருவில் கன்றுதனி தாவிவரல் கண்டாங்
கன்புருகு சிந்தையொடு மாவுருகு மாபோல்
என்புருகி நெஞ்சுருகி நைந்துருகி நிற்பார்.

பதப்பிரிப்பு: மின் பொருவு தேரின்மிசை வீரன் வரு போழ்தில்
தன் பொருவு இல் கன்று தனி தாவி வரல் கண்டு ஆங்கு
அன்பு உருகு சிந்தையொடும் ஆ உருகுமா போல்
என்பு உருகி, நெஞ்சு உருகி நைந்து உருகி நிற்பார்.

பதவுரை: வீரன் - வீரனாகிய இராமன்; மின் பொருவு தேரின்
மிசை - மின்னலைப் போன்ற தேரில் ஏறிவரும் போது;
தன் பொருவு இல் கன்று - தனது ஒப்பில்லாத கன்று;
தனி தாவி வரல் கண்டு ஆங்கு - தனியாக துள்ளிக்
குதித்து வருதலை பார்த்த போது; அன்பு உருகி
சிந்தையொடும் - அன்பினால் கரைகின்ற மனத்தோடு;
ஆ உருகுமா போல் - பசுவானது உருகுகின்ற தன்மை
போல; என்பு உருகி - உடம்பு நெகிழ்ந்து; நெஞ்சு
உருகி - மனம் உருகி; நைந்து உருகி - வருந்திக்
கரைந்து, நிற்பார் - நின்றார்கள்.

விளக்கவுரை: இராமனைக் கண்ட எல்லோரும் தம்மையறியாமலே
அவன் மீது அன்பு கொண்டு உள்ளமும் உடலும்
உருகி நின்றனர். “தன் பொருவு இல் கன்று தனி தாவி
வரல் கண்டு ஆங்கு அன்பு உருகி சிந்தையொடும் ஆ

உருகுமா போல்” என்பது உவமை அணி.
 உவமேயம் - இராமன் தேரில் வருவதைக் கண்ட
 மகளிர் உருகுதல்
 உவமானம் - கன்று தாவி வருவதைக் கண்டு பசு
 உருகுதல்
 பொதுத்தன்மை -பேரன்பு

99. சத்திர நிழற்றநிமிர் தானையொடு நானா
 அத்திர நிழற்றவரு ளோடவனி யாள்வார்
 புத்திர ரினிப்பெறுதல் புல்லிதென நல்லோர்
 சித்திர மெனத்தனி திகைத்துருகி நிற்பார்.

பதப்பிரிப்பு: சத்திரம் நிழற்ற, நிமிர் தானையொடு நானா
 அத்திரம் நிழற்ற அருளோடு அவனி ஆள்வார்
 புத்திரர் இனிப் பெறுதல் புல்லிது என நல்லோர்
 சித்திரம் எனத் தனி திகைத்து உருகி நிற்பார்.

பதவுரை: நல்லோர் - நற்பண்புடையவர்; சத்திரம் நிழற்ற -
 வெண்கொற்றக் குடை நிழலைச் செய்யவும்; நிமிர்
 தானையொடு - பெருகிய சேனையுடன்; நானா அத்திரம்
 நிழற்ற - பல் திறப்பட்ட படைக்கலங்கள் ஒளி வீசவும்;
 அருளோடு அவனி ஆள்வார் - கருணையோடும் இவ்வு
 லகை ஆளும் அரசர்கள்; இனி - இராமன் பிறந்த
 பின்பு; புத்திரர் பெறுதல் புல்லிது - புதல்வர்களைப்
 பெறுதல் சிறுமையுடையது; என - என்று சொல்லி;
 திகைத்து - திகைப்படைந்தவராக; உருகி - உள்ளம்
 உருகி; சித்திரம் என - ஓவியத்தைப் போலஅசைவற்று;
 தனி நிற்பார் - தனித்தனியே நிற்பாராயினர்.

விளக்கவுரை: இராமனைப் போன்ற பிள்ளையை இனி எவரும்
 பெறல் அரிது என்பது வெளிப்படை.

100. கார்மினொ டுவாயதென நூல்களுலு மார்பன்
 தேர்மிசை நம் வாயில்கடி தேகுதல் செய்வானோ
 கூர்கனக ராசியொடு கோடிமணி யாலும்
 தூர்மினெடு வீதியினை யென்று சொரிவாரும்

பதப்பிரிப்பு: கார் மினோடு உலாயது என நூல் களுலும் மார்பன்
தேர்மிசை, நம் வாயில் கடிது ஏகுதல் செய்வானோ?
கூர் கனக ராசியொடு கோடி மணியாலும்
தூர்மின் நெடு வீதியினை என்று சொரிவாரும்

பதவுரை: கார் மினோடு உலாயது என - மேகம் மின்னலொடு
உலாவியது போல; நூல் களுலும் மார்பன் -
முப்புரிநூல் விளங்குகின்ற மார்பை உடைய இராமன்;
நம் வாயில் - நமது வீட்டு வாயில் வழியாக; தேர்மிசை
- தேரின் மேல்; கடிது ஏகுதல் செய்வானோ - வேகமாக
கடந்து சென்று விடுவானோ?; கூர் கனக ராசியொடு
- (அத்தேர் விரைந்து செல்லுதலை தடுப்பதற்கு)
மிகுந்த பொற் குவியலோடு; கோடி மணியாலும் -
அளவற்ற மாணிக்க மணிகளாலும்; நெடு வீதியினை
தூர்மின் - நீண்ட தெரு வீதியினை நிரப்புங்கள்; என்று
சொரிவாரும் - என்று சொல்லிக் கொண்டே அவற்றை
கொட்டுவார் சிலர்.

விளக்கவுரை: இராமன் வடிவழகைக் காணவேண்டும் என்பதற்
காக, தேர் விரைந்து செல்வதை தடுக்கும் வகையில்
பொன்னையும் மணியையும் கொட்டுமாறு சிலர் கூறினர்.
கார் மினோடு உலாயது என நூல் களுலும் மார்பன்
என்பது உவமை அணி
உவமேயம் - இராமன், உவமானம் - கார்முகில்
உவமேயம் - பூணூல், உவமானம் - மின்னல்

101. தாய்கையில் வளர்ந்திலன் வளர்த்தது தவத்தால்
கேகயன் மடந்தைகிளர் ஞாலமிவ னாள
ஈகையி லுவந்தவன் வியற்கையிது வென்றால்
தோகையிவன் பேருவகை சொல்லலரி தென்பார்.

பதப்பிரிப்பு: தாய் கையில் வளர்ந்திலன் வளர்த்தது தவத்தால்
கேகயன் மடந்தை கிளர் ஞாலம் இவன் ஆள
ஈகையில் உவந்த அவ் இயற்கை இது என்றால்
தோகை அவள் பேர் உவகை சொல்லல் அரிது என்பார்.

பதவுரை: தாய் கையில் வளர்ந்திலன் - இராமன் பெற்ற தாயாகிய கோசலையின் கையில் வளர்ந்தானில்லை; வளர்த்தது - அவனை வளர்த்தது; தவத்தால் கேகயன் மடந்தை - முன் செய்த தவப்பயனால் கேகய மன்னன் மகளாகிய கைகேயியே; கிளர் ஞாலம் இவன் ஆள - விளங்குகின்ற இவ்வுலகத்தை இவ்விராமன் ஆள, ஈகையில் உவந்த - கொடுப்பதில் மகிழ்ச்சியுற்ற; அவ் இயற்கை இது என்றால் - அவ்வியல்பு இதுவாயின்; தோகை அவள் பேர் உவகை - மயில் போன்ற அந்தக் கைகேயியினது பெரிய மகிழ்ச்சியை சொல்லல் அரிது என்பார் - சொல்லுதல் அரிதாகும் என்று கூறுவர்.

விளக்கவுரை: கைகேயி இராமன் மீது கொண்ட அன்பின் தன்மையை உரைக்கின்றனர்.

102. பாவமு மருந்துயரும் வேர்பறியு மென்பார்
பூவலய மின்றுதனி யன்றுபொது வென்பார்
தேவர்பகை யுள்ளனவிவ் வள்ள றெறுமென்பார்
ஏவல்செயு மன்னர்தவம் யாவதுகொ லென்பார்.

பதப்பிரிப்பு: “பாவமும் அருந் துயரும் வேர் பறியும்” என்பார்
“பூவலயம் இன்று தனி அன்று, பொது” என்பார்
“தேவர் பகை உள்ளன இவ் வள்ளல் தெறும்” என்பார்
“ஏவல்செயும் மன்னர் தவம் யாவது கொல்? என்பார்

பதவுரை: பாவமும் அருந் துயரும் - (இராமன் ஆட்சி செய்யப்போவதால்) தீவினையும் தீர்த்தற் கரிய துன்பங்களும்; வேர் பறியும் என்பார் - வேரோடு அழிந்து விடும் என்று சிலர் கூறுவர்; பூவலயம் - இப்பூவுலகம், இன்று தனி அன்று - இப்பொழுது இராமன் ஒருவனுக்கே தனி உடமையானதன்று; பொது என்பார் - எல்லோருக்கும் பொதுவுடைமையாகும் என்று சிலர் கூறுவர்; தேவர் பகை உள்ளன - தேவர்களுக்கு பகையாக உள்ள அரக்கர் கூட்டங்களை; இவ் வள்ளல் தெறும் என்பார் - வள்ளலாகிய இராமன் அழிப்பான் என்று சிலர் கூறுவர்; ஏவல்செயும் மன்னர் - இவனுக்கு

ஏவல் செய்யும் அரசர்கள்; தவம் யாவது கொல் என்பார்
- செய்த தவம்தான் எத்தன்மையானதோ என்று சிலர்
கூறுவர்.

விளக்கவுரை: இப்பாடலில் இராமனது பெருமைகள் எடுத்துரைக்
கப்பட்டன

வேறு

இராமன் மன்னவன் அரண்மனையை அடைதல்

103. ஆண்டினைய ராயினைய கூறவடல் வீரன்
தூண்டுபுர விப்பொருவில் சுந்தர மணித்தேர்
நீண்டகொடி மாடநிரை வீதிநிறை யப்போய்ப்
பூண்டபுகழ் மன்னனுறை கோயில்புக லோடும்

பதப்பிரிப்பு: ஆண்டு இனையராய் இனைய கூற, அடல் வீரன்
தூண்டு புரவிப் பொரு இல் சுந்தர மணித் தேர்
நீண்ட கொடி மாட நிரை வீதி நிறையப் போய்
பூண்ட புகழ் மன்னன் உறை கோயில் புகலோடும்

பதவுரை: ஆண்டு - அவ்விடத்து நகரமக்கள்; இனையராய் -
இத் தன்மையராகி, இனைய கூற-இத் தகைய
மொழிகளை சொல்லிக்கொண்டிருக்க; அடல் வீரன் -
வெற்றி வீரனாகிய இராமன்; தூண்டு புரவி -
சுமந்திரனால் செலுத்தப்பட்ட குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட;
பொரு இல் சுந்தர மணித் தேர் - ஒப்பில்லாத அழகிய
மணிகள் கட்டிய தேரில்; நீண்ட கொடி மாட நிரை
வீதி - உயர்ந்த கொடிகளை உடைய மாடங்களை
வரிசையாக உடைய தெரு; நிறையப் போய்-
நிறைவாகும்படி சென்று; புகழ் பூண்ட மன்னன் உறை
கோயில் - புகழை ஆபரணமாகக் கொண்ட தசரதன்
தங்குகின் அரண்மனையை; புகலோடும் - அடைந்த
அளவில்;

விளக்கவுரை: இராமன் தந்தையாகிய தசரதன் வதியும் அரண்
மனை வாயிலை அடைந்த செயல் கூறப்பட்டுள்ளது.

மன்னவனை அங்கு காணாது கைகேயியின் அரண்மனை செல்லுதல்

(இது முதல் ஐந்து பாடல்)

104. ஆங்குவந் தடைந்த வண்ண லாசையின் கவரிவீசப்
பூங்குழல் மகளி ராடும் புதுக்களி யாட நோக்கி
வீங்கிருங் காதல் காட்டி விரிமுகக் கமல பீடத்
தோங்கிய மகுடஞ்சூடி யுவகைவீற் றிருப்பக்காணான்.

பதப்பிரிப்பு: ஆங்கு வந்து அடைந்த அண்ணல், ஆசையின் கவரி வீச
பூங்குழல் மகளிர் உள்ளம் புதுக் களி ஆட, நோக்கி
வீங்கு இருங் காதல் காட்டி, விரி முகக் கமல பீடத்து
ஓங்கிய மகுடம் சூடி உவகை வீற்றிருப்பக் காணான்.

பதவுரை: ஆங்கு வந்து அடைந்த அண்ணல் - தசரதனுடைய
அரண்மனைக்கு வந்து சேர்ந்த இராமன்; ஆசையின்
கவரி வீச - இரு பக்கங்களிலும் சாமரை வீசவும்;
பூங்குழல் மகளிர் உள்ளம் - பூச்சூடிய கூந்தையுடைய
பெண்களின் மனம்; புதுக்களி ஆட நோக்கி - புதிய
மகிழ்ச்சியால் ஆடலைப் பார்த்துக்கொண்டு; வீங்கு
இருங் காதல் காட்டி - மிகுந்த பெரிய விருப்பத்தை
தன் வருகையில் காட்டி; ஓங்கிய மகுடம் சூடி -
உயர்ந்த மணி முடியைச் சூடிய தசரதனை; விரி அரி
சுமந்த பீடத்து - விசாலமான சிங்காசனத்தில்; உவகை
வீற்றிருப்பக் காணான் - மகிழ்வுடன் வீற்றிருப்பதைக்
கண்டானில்லை.

விளக்கவுரை: தசரதன் வழக்கமாக வீற்றிருக்கும் அரண்மனை
பொலிவின்றி இருந்தது.

105. வேத்தவை முனிவரோடு விருப்பொடு களிக்கு மெய்மை
ஏத்தவை யிசைக்குஞ் செம்பொன் மண்டபமினிதி நெய்தான்
ஓதவை யுலகத் தெங்கு முள்ளவை யுணர்ந்தா ருள்ளம்
பூத்தவை வடிவை யொப்பான் சிற்றவை கோயில் புக்கான்

பதப்பிரிப்பு:

வேத்து அவை முனிவரோடு விருப்பொடு களிக்கும் மெய்மை
ஏத்து அவை இசைக்கும் செம் பொன் மண்டபம் இனிதின்
எய்தான்
ஓது அவை உலகத்து எங்கும் உள்ளவை உணர்ந்தார்
உள்ளம்
பூத்தவை வடிவை ஒப்பான் சிற்றவை கோயில் புக்கான்.

பதவுரை: ஓது அவை - வேத நூல்களையும்; உலகத்து எங்கும்
உள்ளவை - உலகு எங்கும் இருக்கும் அறிவு
நூல்களையும்; உணர்ந்தார் உள்ளம் பூத்தவை -
நன்கு உணர்ந்த ஞானிகளின் உள்ளத்தில் தோன்றிய;
வடிவை - திருவுருவங்களை; ஒப்பான் - ஏற்றுக்கொள்ப
வனாகிய இராமன்; வேத்தவை - அரசர் கூட்டம்;
முனிவரோடு - முனிவர்களுடனே கூடி; விருப்பொடு
களிக்கும் - அன்புடன் மகிழ்கின்ற; மெய்மை ஏத்து
அவை இசைக்கும் - உண்மையான புகழை பாடுகின்ற;
செம் பொன் மண்டபம் - சிவந்த பொன்னாலாகிய
மண்டபத்தினுள்ளே; இனிதின் எய்தான் - இனிமையாக
செல்லாதவனாகி; சிற்றவை கோயில் புக்கான் சிறிய
தாயாகிய கைகேயியினுடைய மாளிகையில் புகுந்தான்.

விளக்கவுரை: அரசரும் முனிவரும் தன் புகழைப் பாடிக்
கொண்டிருக்கும் விழா மண்டபத்தில் நுழையாமல்
இராமன் கைகேயியின் மாளிகையில் புகுந்தான்.

106. புக்கவன் தன்னை நோக்கிப் புரவலர் முனிவர் யாரும்
தக்கதே நினைந்தான் றாதை தாமரைச் சரணஞ் சூடித்
திக்கினை நிமிர்த்த கோலச் செங்கதிர்ச் செல்வனேய்ந்த
மிக்குயர் மகுடஞ் சூட்டச் சூடுதல் விழுமி தென்றார்.

பதப்பிரிப்பு: புக்கவன் தன்னை நோக்கி புரவலர் முனிவர் யாரும்
தக்கதே நினைந்தான் தாதை தாமரைச் சரணம் சூடித்
திக்கினை நிமிர்த்த கோலச் செங்கதிர்ச் செல்வன் ஏய்ந்த
மிக்கு உயர் மகுடம் சூட்டச் சூடுதல் விழுமிது என்றார்.

பதவுரை: புரவலர் முனிவர் யாரும் - அரசர்களும் முனிவர்களும்
 மற்றுள்ள எல்லோரும்; புக்கவன் தன்னை நோக்கி -
 கைகேயியின் மாளிகையில் புகுந்த இராமனைக் கண்டு;
 தக்கதே நினைந்தான் - இராமன் தகுதியான
 செயலையே எண்ணினான், தாதை தாமரைச் சரணம்
 சூடி - தன் தந்தையின் தாமரை மலர் போன்ற திரு
 வடிகளை முன்னதாக வணங்கி; திக்கினில் நிமிர்த்த
 கோலச் செங்கதிர் - எல்லா திசைகளிலும் உயர்ந்து
 தோன்றும் செந்நிறக் கதிர்களை உடைய சூரியன்
 தொடக்கம்; ஏய்ந்த மிக்கு உயர் மகுடம் - அணிந்த
 மிக உயர்வான முடியினை; சூட்ட - முறைப்படி
 அணிவிக்க; சூடுதல் விழுமிது என்றார் - சூடிக்
 கொள்ளுதலே சிறந்தது என்று சொன்னார்கள்.

விளக்கவுரை: விழா மண்டபத்தில் இருந்தோர் முடிசூட்டுவதற்கு
 முன்னே இராமன் தந்தையை வணங்கி வாழ்த்துப்
 பெறப் போகின்றான் என்று கருதி அவனைப் பராட்டினர்.
 தாமரைச் சரணம் - உவமைத்தொகை; புக்கவன் -
 வினையாலனையும் பெயர்.

107. ஆயன நிகழும் வேலை யண்ணலு மயர்ந்து தேறாத்
 தூயவ னிருந்த சூழ றுருவினன் வருத னோக்கி
 நாயக னுரையான் வாயா னானிது பகர்வே னென்னாத்
 தாயென நினைவான் முன்னே கூற்றெனத் தமிழன் வந்தாள்.

பதப்பிரிப்பு: ஆயன நிகழும் வேலை அண்ணலும் அயர்ந்து தேறா
 தூயவன் இருந்த சூழல் துருவினன் வருதல் நோக்கி
 நாயகன் உரையான் வாயால்; நான் இது பகர்வேன் என்னா
 தாய் என நினைவான் முன்னே கூற்று எனத் தமிழன் வந்தாள்.

பதவுரை: ஆயன நிகழும் வேலை - இவ்வாறாக முனிவர்களும்
 அரசர்களும் பேசிக் கொண்டிருந்த வேளையில்;
 அண்ணலும் - இராமனும், அயர்ந்து தேறா - மனம்
 சோர்ந்து (தந்தையைக் காணாமல்) பின்னர் தெளிவற்று;
 தூயவன் இருந்த சூழல் - தூய்மை வாய்ந்தவராகிய
 தசரதன் இருந்த இடத்தை; துருவினன் வருதல் நோக்கி

- தேடி வருவதைப் பார்த்து; நாயகன் வாயால் உரையான் - தலைவனாகிய தசரதன் தன் வாயால் சொல்ல மாட்டான்; நான் இது பகர்வேன் என்னா - நானே இதனைச் சொல்லுவேன் என்று எண்ணிக் கொண்டு; தாய் என நினைவான் முன்னே - தன்னை தாய் என்று கருதும் இராமன் முன்னே; கூற்று என - இயமன் போல; தமிழன் வந்தாள் - கொடியவளாகிய கைகேயி வந்தாள்.

விளக்கவுரை: தந் தந்தையாகிய தசரதனை தேடிக்கொண்டு கைகேயின் அரண்மனையை அடைந்த இராமன் முன்னே கைகேயி தோன்றிய செய்தி கூறப்பட்டது. தாயென நினைவான் முன்னே கூற்றெனத் தமிழன் வந்தாள் - இது உவமையணி. உடம்பினின்று உயிரைக் கூறுபடுத்துபவன் கூற்றுவன். அதுபோல தசரதனிடம் இருந்து இராமனைப் பிரித்தெடுப்பவள் கைகேயி. உவமேயம் - கைகேயி உவமானம் - கூற்றுவன்

108. வந்தவ டன்னைச் சென்னி மண்ணுற வணங்கி வாசச்
சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய் செங்கையிற் புதைத்து மற்றைச்
சுந்தரத் தடக்கை தானை மடக்குறத் துவண்டு நின்றான்
அந்திவந் தடைந்த தாயைக் கண்டவான் கன்றி னன்னான்.

பதப்பிரிப்பு: வந்தவன் தன்னை சென்னி மண் உற வணங்கி வாசச்
சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய் செங்கையின் புதைத்து
மற்றைச்
சுந்தரத் தடக் கை தானை மடக்குறத் துவண்டு நின்றான்
அந்தி வந்து அடைந்த தாயைக் கண்ட ஆன் கன்றின்
அன்னான்

பதவுரை: அந்தி வந்து அடைந்த - மாலைப்பொழுதில் வந்து சேர்ந்த; தாயைக் கண்ட ஆன் கன்று அன்னான் - தாய்ப்பசுவைக் கண்ட பசுவின் இளங்கன்றைப் போன்ற அன்புள்ளம் கொண்ட இராமன்; வந்தவன் தன்னை - தன் முன்னே வந்த அந்தக் கைகேயியை; சென்னி மண் உற வணங்கி - தலையானது தரையில் பொருந்த விழுந்து வணங்கி; வாசச் சிந்துரப் பவளச்

செவ்வாய் - மணம் வீசும் சிந்தாரத்தையும் பவளம் போன்ற சிவந்த வாயை; செங்கையின் புதைத்து - சிவந்த வலக்கையால் பொத்திக்கொண்டு; மற்றைச் சுந்தரத் தடக்கை - மற்றொன்றாகிய அழகு பொருந்திய பெரிய இடக்கையானது; தானை மடக்குற - ஆடையை மடக்கிக்கொள்ள; துவண்டு நின்றான் - வணக்கத்துடன் கைகேயியின் முன் நின்றான்.

விளக்கவுரை: இப்பாடல் இராமனது அடக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இராமன் கைகேயியின் மேல் வைத்த அன்பினை அரியதோர் உவமானம் காட்டி விளக்குகின்றார். “அந்தி வந்து அடைந்த தாயைக் கண்ட ஆன் கன்றின் அன்னான்” - உவமை அணி. உவமேயம் - இராமன் முன்னே வந்த கைகேயி உவமானம் - அந்தி வந்தடைந்த பசு உவமேயம் - கைகேயியைக் கண்ட இராமனின் உவகை உவமானம் - தாய்ப்பசுவைக் கண்ட கன்றின் உவகை.

தசரதன் கட்டளையை கூறுதலும் அக்கூற்றை ஏற்று இராமன் கானகம் செல்ல வீடைபெறுதலும்
(இது முதல் ஆறு பாடல்)

109. நின்றவன் தன்னை நோக்கி யிரும்பினா லியன்ற நெஞ்சிற்
கொன்றுழல் கூற்ற மென்னும் பெயரின்றிக் கொடுமை பூண்டாள்
இன்றெனக் குணர்த்த லாவ தேயதே யென்னி னாகும்.
ஒன்றுனக் குந்தை மைந்த வுரைத்ததோ ருரையுண் டென்றான்

பதப்பிரிப்பு:

நின்றவன் தன்னை நோக்கி இரும்பினால் இயன்ற நெஞ்சின்
கொன்று உழல் கூற்றம் என்னும் பெயர் இன்றி கொடுமை
பூண்டாள்
இன்று எனக்கு உணர்த்தல் ஆவது ஏயதே என்னின் ஆகும்.
ஒன்று உனக்கு உந்தை மைந்த! உரைப்பது ஓர் உரை
உண்டு என்றான்.

பதவுரை: இரும்பினால் இயன்ற நெஞ்சின் - இரும்பினால் ஆகிய மனத்தோடு; கொன்று உழல் கூற்றம் என்னும் பெயர் இன்றி - உயிர்களைக் கொன்று திரியும் இயமன் என்கின்ற பெயர் மட்டும் இல்லாமல்; கொடுமை பூண்டாள் - கொடிய தொழிலை மேற்கொண்டவளாகிய கைகேயி; மைந்த - மகனே, உந்தை உனக்கு உரைப்பது - உன்னுடைய தந்தை உனக்குச் சொல்வதாகிய; ஓர் உரை ஒன்று உண்டு - ஒப்பற்ற ஒரு வார்த்தை உள்ளது; இன்று எனக்கு உணர்த்தல் ஆவது ஏயது என்னில் - இப்பொழுது உன்னிடம் நான் சொல்வது பொருத்தமானது என்று நீ கருதினால்; ஆகும் என்றாள் - அதனைத் தெரியப்படுத்தலாம் என்று கூறினாள்.

விளக்கவுரை: கைகேயி தான் சொல்லப் போவது கெடுதியான சொல்லாதலின் அதனை விரைவாகக் கூறாது, இராமனுடைய சம்மதம் பெற்றுத் தெரிவிக்க எண்ணி நயமாகப் பேசுகின்றாள்.

110. எந்தையே யேவ நீரே யுரை செய வியைவ துண்டேல்
உய்ந்தன னடியே னென்னிற் பிறந்தவ ருளரோ வாழி
வந்ததென் றவத்தி னாய வருபயன் மற்றொன் றுண்டோ
தந்தையும் தாயு நீரே தலைநின்றேன் பணிமி னென்றான்.

பதப்பிரிப்பு:

எந்தையே ஏவ, நீரே உரைசெய இயைவது உண்டேல்
உய்ந்தனன் அடியேன், என்னில் பிறந்தவர் உளரோ? வாழி!
வந்தது என் தவத்தின் ஆய வரு பயன் மற்று ஒன்று உண்டோ?
தந்தையும், தாயும் நீரே, தலை நின்றேன் பணிமின் என்றான்.

பதவுரை: எந்தையே ஏவ - என் தந்தையாரே கட்டளையிட;
நீரே உரை செய இயைவது உண்டேல் - என் தாயாராகிய நீரே அக்கட்டளையை எனக்குச் சொல்வது பொருத்தமானதாக இருந்தால்; அடியேன் உய்ந்தனன் - நான் ஈடேறிவிட்டேன்; என்னில் பிறந்தவர் உளரோ - என்னைவிட மேன்மை அடைந்தவராக பிறந்தவர்

வேறொருவர் இவ்வுலகில் இருக்கின்றாரோ? (இல்லை);
என் தவத்தின் ஆய வரு பயன் வந்தது - என்னுடைய
முன்னைய தவத்தினால் உண்டாய பயன் வந்துவிட்டது;
வரு பயன் மற்று ஒன்று உண்டோ - இதைவிட வரக்
கூடியதான வேறொரு நற் பயன் உள்ளதோ?;
தந்தையும், தாயும் நீரே - எனக்கு நல்லது செய்யும்
தந்தையாரும் தாயாரும் நீரே ஆவீர்; தலை நின்றேன்
பணிமின் என்றான் - நீங்கள் சொல்லப்போவதை
தலைமேற்கொண்டு நின்றேன் கட்டளையிடுங்கள் என்று
இராமன் கூறினான்.

விளக்கவுரை: இப்பாடலின் ஊடாக இராமன் தாய் தந்தையரிடம்
காட்டிய மரியாதை புலப்படுகின்றது.

கைகேயி தெரிவித்த அரச கட்டளை

111. ஆழிசூ முலக மெல்லாம் பரதனே யாள நீ போய்த்
தாழிருஞ் சடைக டாங்கித் தாங்கருத் தவமேற் கொண்டு
பூழிவெங் கான நண்ணிப் புண்ணியத் துறைக ளாடி
ஏழிரண் டாண்டின் வாவென் றியம்பின் அரசு நென்றான்.

பதப்பிரிப்பு: ஆழி சூழ் உலகம் எல்லாம் பரதனே ஆள, நீ போய்த்
தாழ் இருஞ் சடைகள் தாங்கி தாங்க அருத் தவம் மேற்கொண்டு
பூழி வெம் கானம் நண்ணி புண்ணிய துறைகள் ஆடி
ஏழ் இரண்டு ஆண்டின் வா என்று இயம்பினன் அரசன் என்றான்.

பதவுரை: ஆழி சூழ் உலகம் எல்லாம் - கடலால் சூழப்பட்ட
இந்நிலவுலகம் முழுவதையும்; பரதனே ஆள - பரதனே
முடி சூடி ஆட்சி செய்ய; நீ போய் - நீ நாட்டை
விட்டுச் சென்று; தாழ் இருஞ் சடைகள் தாங்கி - நீண்ட
தொங்குகின்ற சடைகளை முடியாக தரித்துக்கொண்டு;
தாங்க அருத் தவம் மேற்கொண்டு - தாங்குதற்கரிய
தவவேடத்தை ஏற்று; பூழி வெம் கானம் நண்ணி -
புழுதி நிறைந்த கொடிய காட்டை அடைந்து; புண்ணியத்
துறைகள் ஆடி - புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடி; ஏழ்
இரண்டு ஆண்டின் வா என்று - பதினான்கு ஆண்டுகள்

கழிந்த பின்பு திரும்பி வருவாய் என்று; அரசன் இயம்பினன் என்றான் - அரசனாகிய தசரதன் சொன்னான் என்றான்.

விளக்கவுரை: இப்பாடலில் கைகேயியின் மனத்தையும் அவளது பேச்சின் நயத்தையும் காணலாம். பரதனே என்பதில் உள்ள பிரிநிலை ஏகாரம் அவளது ஆசையைக் காட்டுகின்றது. சடாமுடி அணிதல், தவம் மேற்கொள்ளுதல், கானம் சேர்தல், புண்ணிய தீர்த்தம் ஆடுதல் என்பன நற்பயன் கிட்டவே அரசன் பணித்தான் என்று கூறி தான் வரங் கேட்டதை மறைக்கும் வஞ்சகத்தை உணர்த்துகின்றது. பதினான்கு ஆண்டுகள் எனக் கூறாது ஏழிரண்டு என சுருக்கிக் கூறுதல் அவளது கரவுப் பேச்சைப் புலப்படுத்துகின்றது. தான் பழியற்றவள் என்பதைக் காட்ட இயம்பினன் அரசன் என்று கூறுகின்றான். தந்தை என்று கூறாது அரசன் என்று கூறியது அரசகட்டளையை மீறலாகாது என்பதை தெரியப்படுத்தியது.

கவிக் கூற்று

112. இப்பொழு தெம்ம னோரா லியம்புதற் கெளிதே யாரும்
செப்பருங் குணத்திராமன் திருமுகச் செவ்வி நோக்கில்
ஒப்பதே முன்பு பின்பவ் வாசக முணரக் கேட்ட
அப்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரையினை வென்றதம்மா.

பதப்பிரிப்பு:

இப் பொழுது எம்மனோரால் இயம்புதற்கு எளிதே யாரும்
செப்ப அரும் குணத்துஇராமன் திருமுகச் செவ்வி நோக்கின்
ஒப்பதே முன்பு பின்பு அவ் வாசகம் உணரக் கேட்ட
அப்பொழுது அலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றது அம்மா!

பதவுரை: யாரும் செப்ப அரும் குணத்து இராமன் - எவராலும்
சொல்லுதற்கரிய நற்பண்புகளை உடைய இராமனது;
திருமுகச் செவ்வி நோக்கின் - திருமுகத்தின் அழகைப்
பாரத்தால்; எம்மனோரால் இயம்புதற்கு எளிதே - (அது)

எம்மைப்போன்றவர்களால் சொல்லவதற்கு எளிதோ?;
 (அன்று) முன்பு பின்பு ஒப்பதே - கைகேயி
 சொன்னவற்றைக் கேட்பதற்கு முன்பும் அவற்றைக்
 கேட்டதற்குப் பின்பும் செந்தாமரையைப் போன்றிருந்தது;
 அவ் வாசகம் உணரக் கேட்ட அப்பொழுது -
 கைகேயி கூறிய மொழிகளை தெளிவாக கேட்ட
 அச்சந்தர்ப்பத்தில்; அலர்ந்த செந்தாமரையினை
 வென்றது - மலர்ந்த செந்தாமரை மலரினை வென்று
 விட்டது.

விளக்கவுரை: கைகேயியின் கொடிய சொற்கள் இராமனைத்
 துன்புறுத்தாமல் இன்புறுத்தியதால் அவன் முக அழகு
 தாமரையின் அழகை வென்றுவிட்டது.

உவமேயம் - இராமனின் திருமுகச் செவ்வி

உவமானம் - அலர்ந்த செந்தாமரை

அம்மா வியப்பிடைச் சொல்,

மேற்குறிப்பிட்ட பாடலுடன் ஒப்பிடக் கூடிய பிறிதொரு
 பாடல்

“மெய்த் திருப்பதம் மேவு” என்ற போதிலும்

“இத் திரு துறந்து ஏகு” என்ற போதிலும்

சித்திரத்தின் அலர்ந்த செந்தாமரை

ஒத்திருக்கும் முகத்தினை உன்னுவாள்.

(சுந்தர காண்டம் - காட்சிப்படலம் - 20)

113. தெருளுடை மனத்து மன்ன னேவலிற் திறம்ப லஞ்சி
 இருளுடை யுலகந் தாங்கு மின்னலுக் கியைந்து நின்றான்
 உருளுடைச் சகடம் பூண்ட வுடையவ னுய்த்த காரே
 றருளுடை யொருவ னீக்க வப்பிணி யவிழ்ந்த தொத்தான்.

பதப்பிரிப்பு:

தெருள்உடை மனத்து மன்னன் ஏவலில் திறம்ப அஞ்சி

இருள்உடை உலகம் தாங்கும் இன்னலுக்கு இயைந்து

நின்றான்

உருள்உடைச் சகடம் பூண்ட உடையவன் உய்த்த கார் ஏறு

அருள்உடை ஒருவன் நீக்க அப்பிணி அவிழ்ந்தது ஒத்தான்.

பதவுரை: தெருள் உடை மனத்து - தெளிவு பொருந்திய மனத்தினை உடைய; மன்னன் ஏவலில் திறம்ப அஞ்சி - தசரத மன்னனின்கட்டளையிலிருந்து மாறுபடுவதற்குப் பயந்து; இருள் உடை உலகம் தாங்கும் - அறியாமையாகிய இருள் நிறைந்த உலகத்தை தாங்குகின்ற; இன்னலுக்கு இயைந்து நின்றான் - துன்பத்தினை உடைய அரசு பதவிக்கு உடன்பட்டு நின்றவனாகிய இராமன்; உருள் உடைச் சகடம் பூண்ட - சக்கரத்தை உடைய வண்டியில் பூட்டப்பட்ட; உடையவன் உய்த்த கார் ஏறு - உடையவனாலேயே செலுத்தப்பட்ட கரிய காளையானது; அருள் உடை ஒருவன் நீக்க - இடையில் வந்த அருளாளனாகிய ஒருவன் வண்டியிற் பூட்டிய பூட்டினை அவிழ்த்து விட; அப்பிணி அவிழ்ந்தது ஒத்தான் - அப்பிணிப்பிலிருந்து விடுபட்டதைப் போல ஆனான்.

விளக்கவுரை: அரசு பாரத்தை வண்டியாகவும் அதனைச் சுமப்பவனை வண்டியிற் பூட்டிய காளையாகவும் கூறுதல் மரபாதலால், அரசு சுமையை நீங்கிய இராமன் வண்டிச் சுமை நீங்கிய எருதுபோல வருத்தம் நீங்கி இருந்தான். “உருள்உடைச் சகடம் பூண்ட உடையவன் உய்த்த கார் ஏறு அருள்உடை ஒருவன் நீக்க அப்பிணி அவிழ்ந்தது ஒத்தான்” - இது உவமையணி. உவமேயம்- மணிமுடி சூடச் செல்லும் இராமன் உவமானம் -வண்டியில் பூட்டப்பட்டு உடையவன் செலுத்திய காளை உவமேயம்- அரசுபாரம் நீங்கி உவகை அடைந்த இராமன் உவமானம்- வண்டியின் பாரம் இழுத்தலில் இருந்து விடுபட்ட காளை தெருள் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

114. மன்னவன் பணியன் றாகி னும்பணி மறுப்ப னோவென்
பின்னவன் பெற்ற செல்வ மடியனென் பெற்ற தன்றோ
என்னினி யறுதியுப்பா லிப்பணி தலைமேற் கொண்டேன்
மின்னொளிர் கான மின்னோ போகின்றேன் விடையும் கொண்டேன்.

பதப்பிரிப்பு: மன்னவன் பணி அன்றாகில் நும்பணி மறுப்பனோ? என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றது அன்றோ என் இனி உறுதி அப்பால் இப்பணி தலைமேல் கொண்டேன் மின் ஒளிர் கானம் இன்றே போகின்றேன் விடையும் கொண்டேன்

பதவுரை: மன்னவன் பணி அன்றாகில் - தசரதச்சக்கர வர்த்தியின் கட்டளை இல்லையாயினும்; நும்பணி மறுப்பனோ - உமது கட்டளையை யான் செய்யமாட்டேன் என்று மறுத்துவிடுவேனோ?; என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் - என்னுடைய தம்பியாகிய பரதன் அடைந்த அரசு செல்வம்; அடியனேன் பெற்ற தன்றோ - உங்கள் அடியவனாகிய யான் அடைந்தது போன்றது அல்லவா? அப்பால் என் இனி உறுதி - இதற்கு மேல் வேறு என்ன நன்மை தரக்கூடிய செயல்; இப்பணி தலைமேல் கொண்டேன் - நீங்கள் இட்ட கட்டளையை தலையின் மேல் ஏற்றுக்கொண்டேன்; மின் ஒளிர் கானம் - மின்னல் போல வெயில் ஒளி வீசும் காட்டிற்கு; இன்றே போகின்றேன் - இப்பொழுதே போகின்றேன்; விடையும் கொண்டு - உங்களிடம் விடையும் பெற்றுக்கொண்டேன்.

விளக்கவுரை: அரசன் கட்டளையிட வேண்டும் என்பதில்லை. உமது கட்டளையே போதும் கானகம் செல்வேன் என்றான்.

இராமன் கோசலையின் மாளிகை புகுதல்

115. என்கொண் டினைய கூறி யடியினை யிறைஞ்சி மீட்டும்
தன்றுணைத் தாதை பாத மத்திசை நோக்கித் தாழ்ந்து
பொன்றிணி போதி னாளும் பூமியும் புலம்பி நையக்
குன்றினு முயர்ந்த தோளான் கோசலை கோயில் புக்கான்.

பதப்பிரிப்பு -

என்று கொண்டு இனைய கூறி அடி இணை இறைஞ்சி மீட்டும்
தன் துணைத் தாதை பாதம் அத்திசை நோக்கித் தாழ்ந்து

பொன் திணி போதினாளும் பூமியும் புலம்பி நைய
குன்றினும் உயர்ந்த தோளான் கோசலை கோயில் புக்கான்.

பதவுரை - குன்றினும் உயர்ந்த தோளான் - மலையினும் பார்க்க
சிறந்த தோள்களை உடைய இராமன்; என்று கொண்டு
இனைய கூறி - என்று விடைபெற்றுக்கொண்டு
இத்தன்மையானவற்றைச் சொல்லி; மீட்டும் அடி இணை
இறைஞ்சி - மீண்டும் கைகேயியின் கால்களில் விழுந்து
வணங்கி; தன் தாதை துணைப் பாதம் - தன்
தந்தையாகிய தசரதனது இரண்டு திருவடிகளையும்;
அத்திசை நோக்கித் தாழ்ந்து - அந்த திசையினை
பார்த்த வண்ணம் நின்று வணங்கி; பொன்திணி
போதினாளும் - அழகு நிறைந்த செங்தாமரையில்
வீற்றிருக்கின்ற திருமகளும்; பூமியும் - நிலமகளும்,
புலம்பி நைய - தனிமையில் துயருற்று வருந்தி அழ;
கோசலை கோயில் புக்கான் - அங்கிருந்து புறப்பட்டு
கோசலையின் மாளிகையைச் சேர்ந்தான்.

கைகேயி சூர்வினைப் படலம் முற்றிற்று.

வினாக்கள்

1. கைகேயி தன் அழகுக் கோலத்தை சிதைத்த பகுதியில் இருந்து தசரதச் சக்கரவர்த்தியிடம் வரம் கேட்பது வரையுள்ள பகுதியில்
 - (i) கைகேயி அலங்கோலமாக கிடந்த காட்சியை கம்பர் எவ்வாறு எடுத்துரைக்கின்றார் என்பதை எடுத்துக் காட்டுக.
 - (ii) கைகேயியின் நிலைகண்டு தசரதன் கூறியவை யாவை?
 - (iii) இப்பாடற் பகுதியில் கையாளப்பட்டுள்ள உவமை அணியின் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டுக.
2. கைகேயி தசரதனிடம் பரதன் நாடாளவும் இராமன் காடாளவும் கேட்டதிலிருந்து தசரதன் கைகேயிக்கு வரத்தைக் கொடுத்தது வரையுள்ள பகுதியில்
 - (i) கைகேயி தான்பெற விரும்பிய வரம் இவை எனக் கூறியதும் தசரதன் அடைந்த துன்ப நிலையைக் கூறுக.
 - (ii) தன் காலில் விழுந்து வணங்கி இரந்த தசரதனுக்கு கைகேயி கூறியவற்றை தருக.
 - (iii) கைகேயியின் கடுஞ்சொற்களைக் கேட்டு தசரதன் கூறிய துயர் மொழிகளை எடுத்துக் காட்டுக.
3. மேற்குறிப்பிட்ட கதைப்பகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு
 - (i) கைகேயியின் காலில் விழுந்து தசரதன் கூறியவற்றை துலக்குக.
 - (ii) தசரதன் அடைந்த துயரத்தை எடுத்துக் காட்ட கவிஞர் கையாளும் அணிச் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுக.

- (iii) இப்பகுதியில் தசரதன் பெருமை கூறப்பட்டிருக்கு மாற்றினை விளக்குக.
4. (i) வாய்மைக்கு யாருளர் என்று கூறிய கைகேயிக்கு தசரதன் கூறியவற்றை எடுத்துக் காட்டுக.
- (ii) தசரதன் கூறியவற்றுக்கு கைகேயி எடுத்துரைத்த மறுப்புரைகளை விளக்குக.
5. இராப்பொழுது விடிந்ததிலிருந்து முடி சூட்டு விழாக்காண மக்கள் எழுச்சியுடன் செயற்பட்டது வரையுள்ள பகுதியில் -
- (i) காலை நிகழ்ச்சியை கதை நிகழ்வுடன் தொடர்புபடுத்தும் கம்பரின் கவித்திறனை எடுத்துக் காட்டுக.
- (ii) காலை முரசொலி கேட்டதும் அயோத்தி நகரில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளை எடுத்துக் காட்டுக.
6. மேற்குறிப்பிட்ட கதைப் பகுதியில்
- (i) காலைக் கதிரோனின் வருகை எவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது?
- (ii) முடிவிழாக் காண எழுச்சி கொண்ட மக்களின் செயற்பாடுகளை எடுத்துக் காட்டுக.
7. வசிட்டன் முடிசூட்டு விழா மண்டபத்தை அடைந்தது முதல் இராமன் தேரில் ஏறி தசரதன் மாளிகை அடைதல் வரையுள்ள பகுதியில்,
- (i) தேரேறிச் சென்ற இராமனைக் கண்டதும் மக்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சியும்
- (ii) முனிவர், முதியோர், இளைஞர் அடைந்த மகிழ்ச்சியும் புலப்படுத்தப்பட்டிருக்கு மாற்றினைத் துலக்குக.
- (iii) இவர்கள் வெளிப்படுத்தும் உரையாடலில் இராமனது பெருமை புலப்படுத்தப்படு மாற்றினை விளக்குக.

8. இராமன் கைகேயியின் மாளிகையை அடைந்தது முதலின் கோசலையின் மாளிகையை அடைந்தது வரையுள்ள பகுதியில்,
- (i) கைகேயியின் மாளிகை அடைந்த இராமனுக்கு கைகேயி கூறியது யாது?
 - (ii) அது கேட்ட இராமனின் முகமலர்ச்சியை கம்பர் வருணிக்கு மாற்றினை விளக்குக.
 - (iii) இப்பகுதியில் கைகேயியின் குணவியல்புகளை எடுத்துக் காட்டுக.

நூலாக்கத்திற்கு உதவிய நூல்கள்

1. கம்பராமாயணம் - பதிப்பாசிரியர்கள் பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன் பேராசிரியர் தெ. ஞானசுந்தரம், கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை.
2. கம்பராமாயணம் - அயோத்தியா காண்டம் உரையுடன், கம்பன் அறநிலை, கோவை - 37.
3. கம்பராமாயணம் - அயோத்தியா காண்டம் - உரையாசிரியர் வை.மு. கோபாலகிருஷ்ணன்.
4. கம்பராமாயணம் - அயோத்தியாகாண்டம் - உரையாசிரியர் - டாக்டர் எம். நாராயணபிள்ளை, டாக்டர் துரை இராசாராம், வ.த.இராமசுப்பிரமணியம் - திருமகள் நிலையம் - சென்னை.
5. கம்பராமாயணம் - அயோத்தியா காண்டம் - கைகேயி சூழ்வினைப் படலம் - வித்துவான். க. வேந்தனார் - ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை, யாழ்ப்பாணம்.

ஏக விநியோகஸ்தர்கள்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.

தொ.பே. 011 2422321, 011 2435713

தொ.ந. : 011 2337313 : மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

309A-2/3, காலி வீதி, கொழும்பு - 06.

தொ.பே. 011 2504266, 011 4515775

4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி, பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

தொ.பே. 021 2226693

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

KAKEVI COOLVILALIPPAIDALAM

Rs. 190.